

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

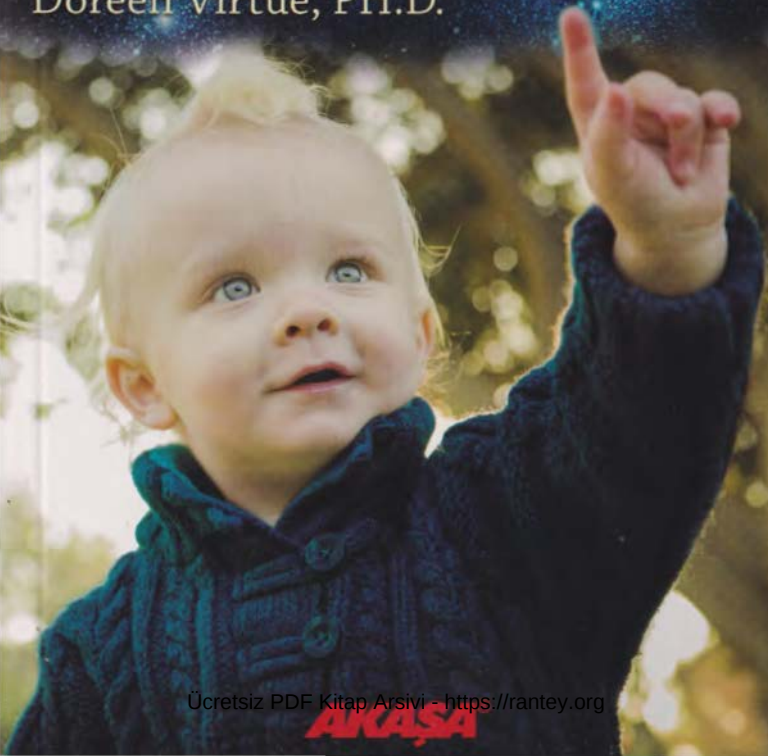
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Yeni Psişik ve Duyarlı Çocuklar Kuşığı İçin Bir Rehber

KRİSTAL ÇOCUKLAR

Doreen Virtue, PH.D.

KRİSTAL ÇOCUKLAR

Kitabın Orijinal Adı:
The Crystal Children

*Bu Kitabın Türkçe Yayın Hakları,
Akcalı Telif Hakları Ltd. Şti. aracılığıyla,
Akaşa Yayın Dağıtım Tanıtım Ltd. Şti.'ne aittir.
Copyright © 2003 Doreen Virtue
ISBN 1-4019-0229-4
Orijinal Baskı 2003 Hay House, Inc.
P.O.Box 5100 Carlsbad, CA 92018-5100 USA*

Basım: Avcı Ofset / Matbaa Sertifika No:12001
Davutpaşa Cad. İpek İş Merkezi No:2/13 Topkapı İstanbul
Kapak Basımı: Karadeniz Basım Ltd. Şti.
Cilt: Evren Ciltevi
Film: Güven Grafik
ISBN:978-975-6793-57-2
Yayıncılık Sertifika No:10544

AKAŞA

Yayın Dağıtım Tanıtım Tur. Dış Tic. Ltd. Şti.
Lamartin Cad. No:40 Asma Kat Taksim - İstanbul
Tel: (0212) 235 99 73 Fax: 235 99 70
www.akasa.com.tr

Üçüncü Basım

İstanbul, 2014

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

KRİSTAL ÇOCUKLAR

YENİ PSİŞİK VE DUYARLI ÇOCUKLAR
KUŞAĞI İÇİN BİR REHBER

Doreen Virtue Ph. D.

Çeviren:
Semra Ayanbaşı

AKAŞA®

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://rantey.org>

*Bu kitap Kristal Çocuklara, onların ana babalarına,
büyükanne ve büyükbabalarına ve öğretmenlerine
ithaf edilmiştir.*

*Bu dünyada hepimize yardım eden melekler olduğunuz için
sizlere teşekkür ederim!*

İÇİNDEKİLER

Giriş: Kristal Çocuklar Kimdir? / 7

Bölüm 1: Ana Rahminde / 17

Bölüm 2: Ah, O Gözler! / 23

Bölüm 3: Geç-Konuşmak, Telepati ve Translar / 29

Bölüm 4: Yüksek Derecede Bir Duyarlılık / 41

Bölüm 5: Doğuştan Şifacılar / 53

Bölüm 6: Sihirli, Spiritüel Çocuklar

Bölüm 7: Doğa, Hayvanlar ve Kayalarla Bağ Kurmak / 67

Bölüm 8: Melekler ve Görünmez Dostlar / 81

Bölüm 9: Müzik, Resim ve Eğlendirme Yeteneği / 89

Bölüm 10: Melek Bebekler / 95

Bölüm 11: Yemek, Uyku ve Seçicilik / 101

Bölüm 12: Ana-Babaların, Öğretmenlerin ve Kristal Çocukların Tavsiyeleri / 115

Yazar Hakkında / 124

GİRİŞ

Kristal Çocuklar Kimdir?

Kristal Çocuklarda (ki onlardan “Kristaller” diye de söz edeceğim) fark edeceğiniz ilk şey onların gözleridir; bunlar iri, nüfuz edici ve yaşlarının ötesinde bir bilgelikle bakan gözlerdir. Onlar gözlerini sizin gözlerinize hipnotik bir biçimde kenetler ve o sırada ruhunuzu tüm çıplaklığıyla görürler.

Belki siz dünyamızda hızla çoğalan bu özel yeni çocuk “türü” ile karşılaşmışsınızdır. Onlar mutlu, sevinç verici ve bağışlayıcı çocuklardır. Aşağı yukarı sıfır ila yedi yaş arasında bulunan bu yeni ışık-işçileri kuşağı önceki kuşaklardan farklıdır. Birçok bakımdan ideal olan bu çocuklar insanlığın nereye doğru yöneldiğini göstermektedirler...ve bu çok olumlu bir yöndür!

“İndigo Çocuklar” denen daha büyük yaştaki çocuklar (aşağı yukarı yedi ila yirmi beş yaşları arasında bulunanlar), Kristaller ile bazı özellikleri paylaşmaktalar. Her iki kuşak da son derece duyarlı ve psiiktir ve önemli yaşam amaçlarına sahiptir. Aradaki esas fark onların mizaçları, zihinsel ve duygusal yapılarıdır. İndigolar bir savaşçı ruhuna sahiptirler, çünkü onların ortak amacı insanlığa artık hizmet etmeyen eski yaklaşımları ortadan kaldırmaktır. Onlar burada dürüstlükten yoksun yönetim ve eğitim sistemlerini ve yasal sistemleri ortadan kaldırmak üzere bulunmaktalar. Bunu başarabilmek için, on-

ların kızgın bir mizaca ve ateşli bir kararlılığa ihtiyaçları var.

Değişime direnen ve yerleşik düzene uymaya değer veren yetişkinler İndigoları yanlış anlayabilirler. Onlara psikiyatrik olarak, çoğunlukla yanlışlıkla, Dikkat Eksikliği Sendromu ya da Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Sendromu tanısı koyulur. Ne yazık ki, ilaç tedavisi uygulandığında, İndigolar çoğunlukla güzelim duyarlılıklarını, ruhsal yeteneklerini ve savaşçı enerjilerini yitirirler. Ben, *The Care and Feeding of Indigo Children* adlı kitabımda İndigolar konusunu ayrıntılı olarak yazdım; ve bu konu Lee Carroll ve Jan Tober tarafından yazılan *The Indigo Children* (İndigo Çocuklar) adlı kitapta tüm yönleriyle irdelenmiştir.

İndigoların tersine, Kristal Çocuklar çok mutlu ve sakin yaratılışlıdır. Kuşkusuz, onlar da ara sıra öfkeyle bağırıp çağırıp tepinebilirler, ama bu çocuklar büyük ölçüde bağışlayıcı ve yumuşak başlıdırlar. Kristaller, İndigoların çığır açısından yararlanan kuşaktır. Önce, İndigo Çocuklar ellerinde bıçaklarla önden giderek, dürüstlükten yoksun her şeyi kesip biçerek yol açmaktadırlar. Sonra, Kristal Çocuklar bu temizlenmiş yolu izleyerek daha güvenli bir dünyaya doğru ilerlemektedirler.

Bu iki kuşağın *İndigo* ve *Kristal* olarak adlandırılmasının nedeni, bunların onların aura renklerini ve enerji kalıplarını en doğru biçimde tanımlamasıdır. İndigo Çocukların auralarında bir hayli indigo mavisi vardır. Bu, başın içinde, iki kaşın arasında yer alan bir enerji merkezi olan “üçüncü göz çakrası”nın rengidir. Bu çakra durugörüü, yani enerjiyi, vizyonları ve ruhları görme yeteneğini düzenler. İndigo Çocukların birçoğu bu doğal yeteneğe sahiptir.

Kristal Çocuklar ise bir kuvars kristalinin prizma etkisi gibi pastel tonlarda, güzel, çok-renkli, hareli auralara sahiptirler. Bu kuşak ayrıca, bu kitapta daha sonra sözünü edeceğim gibi, kristallere ve kayalara karşı büyük bir ilgi duyar. Böylece, “Kristal Çocuklar” ismi ortaya çıkmıştır.

Kristal Çocukların özellikleri şunlardır:

- Çoğunlukla 1995'te ve o yıldan sonra doğmuşlardır
- Yoğun, uzun ve dikkatli bakan iri gözleri vardır
- Mıknatıs gibi çeken manyetik kişiliklere sahiptirler
- Son derece sevecendirler
- Çocuklukta geç konuşmaya başlarlar
- Çok müzik yönelimlidirler ve daha konuşmaya başlamadan önce şarkı söyleyebilirler
- İletişim kurmak için telepatiyi ve kendi-yarattıkları işaret dilini kullanırlar
- Onlara otizm ya da Asperger sendromu tanısı koyulabilir
- Sakin, tatlı ve şefkatlidirler
- Başkalarını bağışlayıcıdır
- Son derece duyarlı ve empatiktirler
- Doğaya ve hayvanlara çok bağlılık duyarlar
- Şifacılık yetenekleri sergilerler
- Kristaller ve kayalar ile çok ilgilenirler
- Sık sık meleklerden, rehber ruhlardan ve geçmiş-yaşam anılarından söz ederler
- Son derece sanatçı ve yaratıcıdır
- Vejetaryen yemeklerini ve meyve sularını "normal yiyecek-lere" tercih ederler.
- Şaşırtıcı bir denge duygusuna sahip korkusuz araştırmacılar ve tırmanıcılar olabilirler

Yeni Binyılın Çocukları

1995 yılı birçoğumuzun içinde kemirici bir huzursuzluk duyduğu bir yıldır. Materyalist 80'lerin ardından bizler hayatın anlamını ve dünyanın esenliğine katkıda bulunmanın yollarını arıyorduk. Biz yanıtları ve doyumunu kendi içimizde aramayı öğrenmiş olduğumuzdan, bu yeni bir ruhsal rönesansın başlangıcıydı.

O yıl birçok birey çok derin ruhsal deneyimler geçirdi. Ben de böyle bir deneyim geçirdim. 15 Temmuz 1995'te bir meleğin yüksek, adeta gürleyen sesi benim arabamı çalmak isteyen silahlı kişilerden sağ salim kurtulmama yardımcı oldu. O deneyimden beri, yaşamımı insanlara ruhsallığı, spiritaliteyi öğretmeye adanmışım. Ve dünyanın birçok yerinde, o yıl büyük bir uyanış çağrısı almış olan birçok insanla karşılaştım.

Öyleyse, Kristal Çocukların o tarihte gelmeye başlamaları şaşılacak bir şey değil. Onlar yetişkinlerin en nihayet çocukların daha yüksek titreşimleri ve daha saf yaşam biçimleri için hazır olduklarını biliyorlardı. Dünya üzerinde bazı daha büyük yaşta Kristal Çocuklar zaten vardı. Onlar keşif koluydu, onlar durumu kontrol edip rüya-zamanı aktarımlarında yuvaya rapor etmek için gelmiş olan ilk Kristaller kuşağıydı. İlk gelen Kristaller, 1995'in yüksek-düzeyle bebeklerin kitlesel gelişini için uygun olacağı sinyali vermiş olanlardı. Doğan Kristallerin sayısı artmaya devam etmektedir. Ve her yılın yeni doğan Kristal Çocukları giderek artan derinlikte ruhsal yetenekleri gözler önüne sermekteler.

Yanlış Anlaşılan Doğal Yetenekler

Daha önce belirttiğim gibi, Kristal Çocuklardan önce gelen kuşağa İndigo Çocuklar denmektedir ve onlar Kristal Çocukların gelebilmeleri için yolu açmışlardır. İndigoların ruhsal yeteneklerinden biri, onların, bir köpeğin korkuyu hissetmesi gibi, dürüstlükten-yoksunluğu, sahtekârlığı hissedebilmeleridir. İndigolar onlara yalan söylendiğini, üstünlük taslandığını ya da kurnazca yönlendirilmeye çalışıldıklarını *anlarlar*. Ve onların ortak amaçları yeni bir dürüstlük dünyasını başlatmak olduğundan, İndigoların içsel yalan detektörü de onların ayrılmaz bir parçasıdır. Yine, bu savaşçı ruhu bazı yetişkinleri tehdit eder. Buna ek olarak, İndigolar evdeki, iş yerindeki ya da okuldaki yanlış, işlevsiz durumlara *uyamazlar*. Bu çocuklar

-ilaçlarla uyuşturulmadıkça- kendilerini duygularından ayırıp, her şey iyi ve yolundaymış gibi davranamazlar.

Kristal Çocukların doğal, ruhsal yetenekleri de yanlış anlaşılır -özellikle, telepati yetenekleri, çünkü bu yetenek çoğunlukla onların diğer çocuklardan daha geç konuşmalarına neden olur.

İndigoların başlatmakta oldukları yeni dünyada hepimiz sezgisel düşüncelerimizin ve hislerimizin çok daha fazla farkında olacağız; sözlü ya da yazılı iletişime o kadar çok bel bağlamayacağız. İletişim daha hızlı, daha açık ve daha dürüst olacak, çünkü bu zihinden-zihne yapılan bir iletişim olacak. Şimdiden, giderek daha çok insan psişik yetenekleriyle temasa geçmektedir. Paranormale olan ilgimiz her zamankinden daha çok artmıştır ve bu ilgiyi bu konuyla ilgili kitaplar, TV programları ve filmler beslemektedir.

Öyleyse İndigoları izleyen yeni kuşağın son derece telepatik olması hiç de şaşırtıcı değildir. Daha önce de değindiğim gibi, Kristal Çocukların birçoğu geç konuşmaya başlar ve onların ancak üç ya da dört yaşında konuşmaya başlamaları seyrek görülen bir şey değildir. Ama, ana babaları bu sessiz çocuklarla iletişim kurmakta hiç zorlanmazlar. Ana babaları onlarla zihinsel olarak iletişime girerler; ve Kristaller söylemek istedikleri şeyi karşı tarafa iletmek için telepatiyi, kendilerinin oluşturdukları bir işaret dilini ve (şarkı da dahil) sesleri kullanırlar.

Sorun, tıp ve eğitim uzmanları Kristallerin “anormal” konuşma kalıplarına sahip olduklarına hükmettiklerinde ortaya çıkar. Kristal Çocukların sayısı arttıkça, koyulan otizm tanılarının da artıp rekor sayıya ulaşması bir rastlantı değildir!

Kristal Çocukların diğer kuşaklardan farklı oldukları doğrudur, ama bizim bu farklılıklara hastalık tanısı koymamız neden gerekiyor ki? Eğer bu çocuklar evlerinde başarıyla

iletişim kuruyorlarsa ve ana babalar herhangi bir sorunları olduğunu bildirmiyorlarsa... o zaman sorunun olmadığı yerde onu neden yaratıyoruz?

Otizmin tanısal kriterleri çok açıktır: Otistik kişi diğer insanlardan kopuk bir halde kendi dünyasında yaşar. Otistik kişi diğerleriyle iletişim kurmaya ilgi duymadığı için konuşmaz.

Kristal Çocuklar ise bunun tam tersidir. Daha sonra okuyacağınız gibi, onlar geçmiş tüm kuşaklar arasında insanlara en bağlı, konuşkan, ilgili ve sokulgan olanlardır. Onlar ayrıca felsefidirler ve ruhsal olarak yeteneklidirler -ve görülmemiş bir sevecenlik ve duyarlılık düzeyi sergilerler. Örneğin, ben Kristal Çocukların buna muhtaç insanları kendiliklerinden sevgiyle kucakladıklarıyla ilgili bu kitapta yer verebileceğimden daha çok öykü işittim. Otistik bir kişi bunu yapmaz!

Hayatta geç konuşmaya başlayan büyük tarihi kişiler hakkında birçok öykü vardır -Albert Einstein bunların en ünlüleri arasında yer alır. Einstein'ın kız kardeşi Maja, dâhi kardeşinin ancak iki yaşını epey geçtikten sonra konuşmaya başladığını yazmıştır. *U.S. News & World Report*'a göre (9 Kasım 2002), Einstein ilk kez sütünün çok sıcak olduğundan yakınmak için konuşmuştu. Çok şaşırان ana babası ona daha önce neden konuşmadığını sorduklarında, “Çünkü” diye yanıtlamıştı küçük dâhi, “daha önce her şey düzgündü.”

The Care and Feeding of Indigo Children adlı kitabımda, ADHD'nin “Dikkat Daha Yüksek Bir Boyutu Arıyor”* sözünü temsil etmesi gerektiğini söylemiştim. Bu söz bu çocuk kuşağını daha doğru olarak tanımlardı. Aynı şekilde, Kristal Çocuklar da otizm damgasını hak etmiyorlar. Onlar otistik değil, *awetistikler* (huşu uyandırıcılar)!

*Burada, Dikkat Eksikliği Hiperaktiflik Sendromu'nun İngilizce kısaltması olan **ADHD** harflerinin “Attention Dialed into a Higher Dimension” sözünü temsil etmesi gerektiği kastedilmektedir. (Ç.N.)

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Bu doğru, bu çocuklar karşılarında huşu duymaya layıklar, işlev-bozukluğu damgasına değil. Eğer herhangi bir şeyin işlevi bozuksa, eğer herhangi bir şey işlevini yapamıyorsa, bu, insan türünün devam eden tekâmülüne uyum sağlayamayan sistemlerdir. Eğer biz bu çocukları hastalık damgası vurarak utandırırsak ya da ilaçlarla uyuşturarak bize boyun eğmeye zorlarsak, semavi âlem tarafından gönderilen bir armağanı zayıf düşürmüş oluruz -daha o kök salmadan bir uygarlığı yıkmış oluruz. Allahtan, bunun birçok olumlu çözümü ve alternatifleri vardır. Ve bize Kristal Çocukları gönderen aynı semavi âlem, bu çocukları savunanlara ve destekleyenlere de yardım edebilir.

Bu Kitap Nasıl ve Neden Yazıldı

Ben Kristal Çocukları ilk kez, dünyayı dolaşıp melekler hakkında seminerler verirken fark ettim. Bu sırada, Kristallerin gözleri ve manyetik (mıknatıs gibi çekici) kişilikleri dikkatimi çekmişti. Bu çocuklarla zihinsel olarak iletişim kurdum ve onların benim sorularımı telepatik olarak yanıtladıklarını net bir biçimde işittim. Onların zihinsel olarak ilettiğim iltifatlarıma gülümseyerek karşılık verdiklerini gördüm. *Bu çocukların benim düşüncelerimi işittiklerini* anladım.

Sonraki birkaç yıl boyunca İndigo Çocuklarla ilgili kitabım için bu çocuklarla ve ana babalarıyla görüşmeler yaptım. İnsan davranışında kalıplar bulmak ilgimi daima çok çekti. Hepimizin kar taneleri kadar özgün olmamıza karşın, kar tanelerinin de ortak özellikleri vardır. Ben İndigo Çocuklarda daha önce tanımladığım özellikleri fark ettim. Kristal Çocuklarda ise araştırmam daha da ilginç dönüşler geçirdi.

Bu zaman esnasında, ben talep etmeden, öğrencilerimden ve psişik arkadaşlarımdan aynı şeyi söyleyen altı psişik okuma aldım: Onlar benim çok özel bir çocuğa hamile olduğumu görmüşlerdi. Eh, ben kesinlikle çocuk beklemiyordum;

ancak, şimdi biliyorum ki bu psişik arkadaşlarım benim çevremde Kristal Çocukları görmüşlerdi. Bu Kristaller bana bu kitapta yer almasını istedikleri mesajları veriyorlardı.

Karşılaştığım her Kristal Çocuğa adeta âşık olduğumu hissettim. Onların kalpleri ilişki kurduğum her melek kadar açık ve sevecendi. Onların savunmasız, gösterişsiz ve alçakgönüllü olduklarını gördüm. Çocukları düşünerek uykuyu dalıyor, ve uyurken bana ruh dünyası (belki de bizzat Kristaller) tarafından verilen bir sürü bilgiyle uyanıyordum.

Her sabah, Kristal Çocuklar hakkında bir önceki akşam bildiklerimden daha çok şey bilerek uyanıyordum! Kristaller hakkında konferanslar vermeye başladım ve dinleyicilerimin bu konuya çok açık ve alıcı olduklarını gördüm. Birçoğu bu özel çocukların anneleri, babaları, büyükanneleri, büyükbabaları ya da öğretmenleriydi. Ben bu çocukların özelliklerini tarif ederken onlar hemen kendi çocuklarında da bu özelliklerin bulunduğunu fark ediyorlardı.

Daha sonra dinleyicilerden ve haber bültenimin abonelelerinden bu konuda hazırladığım bir anketi kendi Kristal Çocuklarıyla ilgili olarak yanıtlamalarını rica ettim. Bu ricayı yayınladıktan sonra, bir gün içinde yüzlerce yanıt aldım. Bu kitap için, bu olağanüstü çocukları yetiştirenlerden ve eğitenlerden aldığım birçok öyküyü gözden geçirdim.

Anket sonuçlarını gözden geçirirken, iki şey oldu. Birincisi, kalbimin sevgi ve şükranla dolup taşıtığını hissettim. Sırf o öyküleri okumak bile kendimi kudretli meleklerin huzurundaymışım gibi hissetmeme neden oldu! Bu şaşırtıcı ve hayranlık verici çocukların dünyamızdaki mevcudiyetini kabul ve tasdik ederken adeta bir vecit duygusu hissettim. Ayrıca, ortak geleceğimiz hakkında duyduğum endişeler ortadan kalktı ve geleceğe güven duydum. Eğer bir uygarlık ya da gezegen olarak sonumuz yakın olsaydı, Tanrı bu özel insan türünü Dünya'ya yollamazdı. Tıpkı insanların maymunumsu hallerden tekâmül

etmiş olmaları gibi, Kristal Çocuklar da tekâmütsel olarak ilerlemekte olduğumuzun somut kanıtını sağlamaktadır.

İkincisi, her bir anketin yanıtında net -*kristal* berraklığında- kalıplar buldum. Örneğin, Kristaller ve onların hayvanlarla, bitkilerle, kayalarla ve yaşlı insanlarla ilişkileri hakkında düzinelerce benzer öykü okudum. Bu çocukların sözlü iletişimden kaçınıp, ana babalarıyla telepatik olarak iletişim kurduklarını anlatan, gizemli bir biçimde benzer birçok öyküyü derinlemesine inceledim.

Kristal Çocukların sayısı arttıkça koyulan otizm tanılarının da artıp rekor sayıya ulaşması bir rastlantı değildir!

Birçok ana baba bana, “İndigo Çocukların tanımı benim çocuğuma uymuyordu. Benim çocuğum farklı görünüyordu. Ama Kristal Çocukların tanımı benim çocuğuma tamamen uyuyor!” dedi.

Çoğu ana baba, Kristal Çocukları ile çok az sorun yaşadıklarını ve genelde mutlu bir ilişkileri olduğunu bildiriyordu. Dünyanın her yanındaki annelerden, babalardan, büyükanne ve büyükbabalardan Kristallerini “melek,” “hayatımın aşkı,” “gerçek bir sevinç kaynağı,” vb. olarak tanımlayan yanıtlar aldım.

Sadece Kristal Çocukların değil, ana babalarının da ruhsal olarak son derece duyarlı olduklarını fark ettim. Bu çocukların ruhları, aşikâr bir biçimde, onları ruhen besleyici bir ortamda yetiştirebilecek ana babaları seçiyorlardı. Zaman zaman ruhsal farkındalıktan yoksun ana babalardan doğan çocuklarla da karşılaştım. Böyle durumlarda, onların büyükanne ve büyükbabaları bu çocukların ruhsal bilgilerini ve yeteneklerini koruyup geliştirmelerine yardımcı olan son derece gelişkin ışık-ışçileriydi. Çoğu ana baba bana çocuklarının onlara olağanüstü sevecen ve iyi olma konusunda çok şey öğreten derin ruhsal öğretmenler olduklarını söyledi.

Bir gün, Avustralya'nın Sidney kentinde Kristaller hakkında konferans veriyordum. Öğle tatilinde, yayınevim Hay House'un (orada diğer kitaplarımı satan) başkanı Reid Tracy bana, "Herkesin bana sorduğu bu kitap nedir? Hepsi bir *Kristal Çocuklar* kitabı satın almak istiyor," dedi.

Güldüm ve ona henüz böyle bir kitabın yazılmadığını söyledim; ben sadece görüşmelerimden ve kendi medyumluk çalışmamdan elde ettiğim bilgileri anlatıyordum. Reid, "Eh, onlar bu kitabı aşikâr bir biçimde istiyorlar. Onu yazacak mısın?" diye sordu. Hiç duraksamadan, şöyle yanıt verdiğimi duydum: "Evet, elbette yazacağım." Siz şimdi bu kararın sonucunu elinizde tutuyorsunuz!

Siz ister bir anne ya da baba, ister müstakbel bir anne ya da baba, bir büyükanne veya büyükbaba, bir eğitimci, bir sağlık-bakım görevlisi ya da sadece çocuklarla ve spiritualiteyle ilgilenen biri olun, bu kitabın sizlere ve Kristal Çocuklarınıza onay ve rehberlik sağlamasını dilerim!

-Doreen Virtue, Ph.D.
Laguna Beach, California

Ana Rahminde

Kristal Çocuklarla ilgili her şey, daha döllenmelerinden itibaren, olağanüstü görünüyor. Bana mektup yazan birçok anne Kristallerine ne kadar kolayca hamile kaldıklarını anlatıyordu. Bu anneler ayrıca çocuklarıyla daha onlara hamile kalmadan önce iletişim kurduklarını da söylüyorlardı. Örneğin dokuz haftalık bir bebek annesi olan Katharina şöyle diyor:

“Oğlum ona hamile kalmadan önce benimle temas kurarak doğmak istediğini bildirdi. Ona İngiltere’de, bu gezegenin kutsal yerlerinden birinde, Dünya’nın kalp çakrası denen Glastonbury’de hamile kaldım.

Ben Kristal Çocukları sihrin çevrelediğini duymuştum, ve bu oğlum için kesinlikle doğru. Ona hamile kaldığım andan beri biz birçok harika şey yaşadık, çok özel bir yerde bir eve sahip olmak ve gelirimizin artması bunlardan sadece ikisi.”

Ben doğmamış torunlarıyla telepatik olarak iletişim kuran büyükannelerden de birçok mektup aldım.

Anket yaptığım ve görüştüğüm kadınların birçoğu bana hamileliklerinin zorlayıcı, ancak sihirli ruhsal deneyimler ve kişisel gelişmeyle dolu geçtiğini söyledi. Birçok anne de doğ-

mamış Kristal Çocuğu ile telepatik iletişim kurduğunu bildir-di:

- Bir anne, hamileliğı sırasında, doğmamış bebeğinden birçok mesaj aldığını söyledi. Anne bunu şimdi dört aylık olan kızını kucığında taşıırken açıkladı: “O bize defalarca cinsiyetinin kız olacağını söyledi, ama biz inatla ona inanmadık. O ayrıca doğacağı günü de bildirdi ve tam o gün doğdu!”
- Başka bir anne, Danica Spencer hamileliğı boyunca kudretli rahibelerle ilgili etkileyici rüyalar gördüğünü belirtti (o daha sonra bir kız doğurdu).
- Ve on iki haftalık Isabelle’nin annesi Lori, hamileliğı sırasında fiziksel bir hastalığının iyileştiğini söyledi; o bu şifayı doğmamış çocuğunun verdiğiğine inanıyordu. Lori şöyle anlatıyor:

“Daha hamile kaldığım andan itibaren bebeğimin çok özel olduğunu ve içinde büyük bir sevgi ve ışık taşıdığını biliyordum. Isabelle’ye hamile kalmadan önce, rahim boynunda anormal hücreler bulunmuştu, bunların doğumdan sonra ameliyatla alınması gerekiyordu.

Hamileyken, doktorum hücrelerin değişmediğinden emin olmak için birkaç ayda bir biyopsi örneğı alıp test ettiriyordu. Birinci testten sonra, tüm anormal hücrelerin yok olduğu görüldü ve ondan sonra yapılan her testte bu hücrelerin izi bile bulunamadı! Ben bunun karnımda büyüyen o özel çocuk sayesinde olduğunu biliyorum.

Sık sık, Isabelle rüyalarımnda ve ilaç tedavilerim sırasında bana gelirdi. Ben onunla o doğmadan uzun zaman önce iletişim kurabiliyordum. Bir de, göbe-

ğimden yayıldığını hissedebileceğiniz şaşırtıcı bir enerji vardı. Bu enerjiyi ancak çok parlak, sıcak ve sevgi dolu bir enerji olarak tarif edebilirim.”

Daha sonra okuyacağınız gibi, Kristal Çocuklar doğayla şaşırtıcı biçimde yoğun bağlara sahipler. Cynthia Berkeley, kızına hamileyken onun suya duyduğu sevginin habercisi olan bir şey yaşamıştı. Cynthia şöyle anlatıyor:

“Leah’a hamileyken yunuslarla yüzmeye gittim ve o zamandan beri, kızım suya doğal bir sevgi duyuyor. Daha ana karnındayken, Leah’ın iki ayrı günde gördüğümüz balina yavrularıyla iletişim kurduğunu hissettim. Biz balinalara bakarken o karnımda eğilip bükülmeye, tekmelemeye ve titremeye başladı!

Bebeklik çağından itibaren onu sık sık havuza yüzmeye götürdüm, ve o hep başını suyun altına sokmak istiyor. Leah bunâ bayılıyor! Şu anda on beş aylık ve şimdiden kendi başına yüzmeye çalışıyor.”

Doğum

Yine birçok anneden aldığım mektuplarda, onlar Kristal Çocuklarının doğacakları kesin tarihi telepatik olarak bildirdiklerini söylüyorlardı. Kathy DiMeglio, Meryem Ana ile -kızı Jasmyn’in doğum tarihini etkilemiş görünen- sihirli bir deneyim yaşamıştı. Kathy, hamileliği sırasında Meryem Ana’ya karşı büyük bir bağlılık hissettiğini ve onun doğum gününün 8 Eylül olduğunu öğrendiğini söyledi. Bu tarih onun doğum yapması beklenen tarihten sekiz gün önce olduğu için, Kathy Meryem Ana’ya dua ederek, ondan 8 Eylül’de doğum yapmasına yardım etmesini dilemişti.

Kathy şöyle anlatıyor:

“Sadece çocuğumuzun onun doğum gününde doğması için Meryem Ana’ya dua ettiğimi ve sonra işi olurluna bıraktığımı hatırlıyorum. Sonra bu duayı ettiğimi unuttum ve ancak hastanede doğum sancısı çekmeye başladığımda hatırladım. Bir ara, kocama o günün tarihini sorduğumda, o ‘8 Eylül, Perşembe’ dedi. Bunun bir mucize olduğunu biliyordum. Bunun bir armağan olduğunu biliyordum. Hatta, doğum odasında yanımda Meryem Ana’nın bir heykelciği vardı.”

Birçok anne de bana doğdukları andan itibaren Kristal Çocuklarının gözlerinin ve manyetizmlerinin onları adeta çarp-tığını söyledi. Örneğin, Andrea Kiger şöyle anlatıyor:

“Üç yaşındaki kızım Abbie, doğduğu andan itibaren farklıydı. Doğar doğmaz, onu göğsüme yatırdılar ve ben ilk çocuğumda yaşadığımdan çok daha fazla duygulandığımı hissettim. Orada hıçkırığa hıçkırığa ağlarken, o sakın bir biçimde ellerini büküp parmaklarını birbirine kenetledi ve gözlerini gözlerime dikip uzun uzun baktı. Ve hiç ağlamadı! Bu durum hemşireleri biraz rahatsız etmişti, hepsi bunun çok garip bir durum olduğunu düşünüyordu. Bu deneyim beni neredeyse korkutmuştu. Kadim bir varlığın gözlerine baktığımı hissediyordum. O gözlerini hiç kırpmadı, öylece bana bakmayı sürdürdü. Kesinlikle, onun benimle iletişim kurduğunu hissettim.”

Sanki onlar küçük bedenlerdeki bilge yetişkinlermiş gibi, Kristal Çocukların otoriter bir havaları var. Dahası, onlar deneyimli bilgeler gibi... küçük büyücüler ve başrahibeler gibi görünüyorlar. Onların bebekliklerinden itibaren kullandıkları güç yetişkinlere egemen olabilir. Ancak, bu güç kaba kuvvetten değil, **çelik gibi bir kararlılıktan ve kristal-berraklığında**

niyetlerden kaynaklanıyor. Ana babalar çocuklarının bu gücüyle ilk kez karşılaştıklarında, bu onları çok şaşırtabilir.

Lisa Roulet, doğduktan sadece günler sonra olağanüstü bir kişisel güç sergileyen yirmi aylık Kaitlyn'in annesi. Lisa şöyle anlatıyor:

“Kaitlyn üç buçuk hafta erken doğmuştu. İlk üç hafta boyunca sürekli uyuyup durdu. O henüz altı günlükken (ve normalde hâlâ ana rahminde olması gereken bir dönemde), ilk kez onun olağanüstü mevcudiyetinin ve gücünün farkına vardım. O gün, bu konudaki kendi düşünceme karşı gelerek, diğer insanların öğüdünü dinledim ve kızımı daha fazla uyanık tutmaya çalıştım. Onu dürttüğümde, Kaitlyn bana gücünü, güvenini ve otoritesini ileten, kesinlikle onu rahatsız etmememi ve uyumasına izin vermemi söyleyen bir bakışla baktı. O gece gerçekten bir ilâhın huzurunda bulunduğumu hissettim.”

Kristal Çocuklar gerçekten de karizma ve manyetizm gibi ilâhlara has özellikler taşıyorlar, ki sonraki bölümde bu konudan söz edeceğim. Bu özellikler, hiç kuşkusuz, gelecekte onları büyük liderler yapacak bir dizi özellik içinde yer almaktadır.

Ah, O Gözler!

Daha önce de değindiğim gibi, Kristal Çocukların en ayırt edici özellikleri onların iri iri açılmış gözlerle yoğun, uzun ve dikkatle bakmalarıdır. Onlar o iri gözlerle *her şeyi* görüyor gibi görünürler! Bazen onların böyle gözlerini dikip bakmaları, bu sırada ruhunuzun sırlarını okur göründüklerinden, cesaret kırıcı olabilir. Onlar gözlerini sizin gözlerinize kenetlediklerinde, bu yüksek-düzeyle bir varlığın sizi inceden inceye gözden geçirdiği duygusunu verir.

Penny, iki yaşındaki kızı Samantha'yı "Doğrudan ruhunuza nüfuz eder görünen gözlerle sahip" olarak tarif ediyor.

Birçok anne Kristal Çocuğunun daha ilk günden yoğun bakışlara sahip olduğunu bildirdi. Keli Carpenter, altı aylık oğlu Dakota'nın doğduğu andan itibaren insanların gözlerine "sanki onlarla konuşuyormuş gibi" yoğun bakışlarla baktığını söylüyor ve "Herkes bu konuda yorumda bulunuyor," diyor.

Dakota'nın büyükannesi Wynona ise şöyle ekliyor: "O gözlerime çok derin bir biçimde bakıyor ve bu bana sanki o ta ruhumu görebiliyor gibi bir his veriyor. Doğduktan birkaç gün sonra, o gözlerini gözlerime dikip en az yirmi dakika boyunca öylece baktı." Wynona, kendisini onunla zihnen konuşurken

bulduğunu ve torununun da onunla bir biçimde iletişim kurduğunu hissettiğini söylüyor: “Sanki o benimle ve her şeyle ilgili gerçeği biliyormuş gibi hissettim. Bu hem garip hem de heyecan verici bir histi.”

Bir başka Kristal Çocuğun annesi, Pam Caldwell de benzer hisleri ifade ediyor:

“Hannah, doğduğu andan itibaren, bana insanın içine işleyen kara gözleriyle uzun uzun bakarak, adeta gözlerimi ve ruhumu araştırdı. Bunlar nüfuz edici bakışlardı -kesinlikle rahatsız edici değildi, ama derin bakışlardı. O daha doğduğu ilk dakikadan itibaren çok farkındaydı! Markette onlara gözlerini dikip yoğun biçimde bakması birçok insanı rahatsız ediyor. Bu ürpertici, korku verici bir şey değil. Sadece, Hannah’ın insanların içini görebildiği ve onları okuyabildiği çok aşikâr.”

Kristal Çocukların gözleriyle ilgili bu gözlemler sadece ebeveynsel bir gurura dayanmıyor. Kelly Colby-Nunez’in beş çocuğu var ve o üç küçük çocuğunun (altı, dört yaşlarında ve on beş aylık) gözlerinde kesin bir farklılık görüyor. Kelly küçük çocukları hakkında şöyle diyor: “Gözlerine bir kere baktığınızda bile bu çocukların son derece zeki olduklarını ve daha büyük çocuklardan ve biz yetişkinlerden daha fazla bilgeliğe sahip olduklarını anlayabilirsiniz. Onların gözleri kristalden yansıyan ışık gibi parıldıyor. İnsanlar her zaman bu konuda yorumda bulunuyorlar.”

Kristallerin gözleri onların derin ruhsal anlayışlarını yansıtıyor. Bunlar -meleklerin gözleri gibi- sevecen, sabırlı ve şefkatli gözler. Nadia Leu, on sekiz aylık Celeste’nin annesi. Nadia şöyle anlatıyor: “Bize ilk baktığı andan itibaren, Celeste çok akıllı, şefkatli, çok anlayışlı ve aynı zamanda tüm insan ıstırabının çok üzerinde görünüyordu. Doğduğu andan itiba-

ren, onun gözlerinde çok güçlü ve bilen bir bakış vardı ve her zaman her durumda çok sakin ve güvenli davranıyordu.”

Bu anlamlı ve yoğun gözler Kristal Çocukların hayatta geç konuşmaya başlamalarının nedenlerinden biridir, çünkü onlar sadece gözleriyle birçok şeyi ifade edebilirler. Onların gözleri bu çocukların yetişkinler üzerinde de sahip oldukları hipnotize edici gücün bir parçasıdır. Birçok ana baba bana, çocuklarının gözlerinin yetişkinleri hipnotize ettiğini söyledi. Örneğin, Phillipa on sekiz aylık kızı Isabella'nın gözleriyle epey heyecan yarattığını söylüyor ve şöyle diyor: “Nereye gidersek gidelim, insanlar işlerini güçlerini bırakıp, onun enerji alanına girmek ve kristal-mavisi gözlerine bakmak için Isabella'ya yaklaşıyorlar. Çoğu durumda, onlar adeta büyüleniyorlar. Bir kez Isabella gözlerini birisinin gözlerine kenetlediğinde, onlar için gözlerini kaçırmak çok zor oluyor, kızım onları bırakana dek öylece büyülenmiş gibi bakıyorlar.”

Manyetik Kişilikler

Kristal Çocukların manyetizmi “Gözlerime bak... gözlerimin derinliklerine bak!” diyen o eski hipnozcuları hatırlatıyor. Ancak, Kristallerin bakışları böyle kendi amacına göre yönlendirici değildir. Bu çocuklar sadece, insanlar ve gezegen hakkında bilgi topluyorlar. Onlar ayrıca gözleriyle sevgi yayıyorlar ve bu enerji bizim şimdi umarsızca gereksindiğimiz bir armağandır.

Kristal Çocuklar insanların yüzeylelerinin ötesini görüyorlar. Onlar içsel Tanrısal ışığı görüyorlar ve her şeyi içlerine alırken gözleri huşuyla açılıyor.

Kristallerden yayılan sevgi karşı konulmazdır. Normal olarak çocuklardan kaçınan insanlar bile Kristal Çocukların

*Normal olarak
çocuklardan
kaçınan insanlar
bile Kristal
Çocukların sıcak
kişiliklerine
çekiliyorlar.*

sıcak kişiliklerine çekiliyorlar. Daha önce sözünü ettiğim on iki haftalık Isabelle'nin annesi, Lori, kızının çektiği dikkatin - şirin bir bebek için bile- olağandışı olduğunu söylüyor. Lori şöyle açıklıyor:

“İnsanlar ona çok çekiliyorlar. Şimdi ben biliyorum ki insanlar bebekleri seviyorlar ve onlarla çok ilgileniyorlar, ama bu farklı. Isabelle insanları kendisine saf bir sevgi ve ışık mıknatısı gibi çeker görünüyor. Herkes onun hakkında hep aynı yorumlarda bulunuyor. Onlar hep onun çok güzel olduğunu, ve evet, tüm bebeklerin güzel olduğunu... ama böyle olmadıklarını söylüyorlar. Onda, içinden yayılan çok özel bir şey, gerçekten sevecen bir parlaklık var ve onu özellikle güzel kılan bu. Isabelle ayrıca son derece olağanüstü gözlere sahip. Bu gözler sevgi, anlayış ve bilgelikle dolu.”

Kristal Çocuklar gittikleri her yerde insanlara şifa verici dozlarda sevgi gösteriyorlar. Onlar, çocuklarını insanların arasına çıkarmakla yaptıkları önemli işlevin farkında olmayan ana babaları tarafından pusetlerinde gezdirilen seyyar enerji şifacıları gibiler.

New South Wales, Avustralyalı Stephanie ve Mark Watkeys on üç aylık Bryn'in gururlu ana babası. Watkeysler şöyle anlatıyorlar:

“Bryn gittiği her yerde insanları kendisine mıknatıs gibi çekiyor. Her türlü insan onunla konuşuyor ve onun çevresinde olmak istiyor. Oğlumuz kesinlikle çok tatlı bir çocuk, neşe ve ışık dolu ve gittiği her yerde insanların dikkatini çok çekiyor. O çok sokulgan ve canlı. Onunla karşılaşan herkes onun ne kadar uyanık olduğunu söylüyor. Sanki onun gözleri çevresindeki her şeyi ve herkesi doya doya izli-

yor ve zevkle içine sindiriyor. Henüz on üç aylık olan bu çocuk bilge bir yaşlı adamın yüz ifadesine, ama mutlu bir bebeğin tasasızlığına ve neşesine sahip!”

Ve bir başka Kristal Çocuğun, Victoria’nın büyükannesi üç yaşındaki torununun her zaman her şeyin farkında olduğunu, yaşının çok ötesinde bir akla ve duyarlılığa sahip olduğunu bildiriyor. “Victoria hep dikkat merkezi oluyor, tek bir sözcük söylemediğinde bile,” diyor bu büyükanne. “O hiçbir şey yapmadan, hiç tanımadığımız insanlar ona çekiliyor ve onunla konuşuyorlar.”

Bu fenomen Kristal Çocukların kökenini ve amacını ıştır ediyor. Bu çocukların yüksek-düzeyle ruhsal frekansları ve egosuz kişilikleri onların ruhen çok gelişkin olduklarını gösteriyor. Onlar nereden geldiler? Onlar, dünya-dışı varlıkların sahip oldukları söylenen özelliklere -iri gözlere, küçük ağız-lara ve telepatik iletişime- sahipler. Ancak, Kristal Çocukların sıcaklığı, bu uzaylı varlıklarla karşılaşan insanların anlat-tıkları şeyi, onların çoğunun yaydıkları mekanik enerjiyi çok aşıyor.

Belki de biz enkarne olmuş, güzel küçük çocuklar kılı-ğına bürünmüş meleklerle, böyle melez bir tipler karşı karşıya bulunuyoruz. Ancak, bir şey kesindir: Bu çocuklar hem bize öğretmek hem de bizi -kendimizden- korumak için buradadırlar. Ama biz Kristal Çocukların bize yardım etmelerine *yardımcı olmalıyız*. Bunun için ilk adım onların özgün ve olağan-üstü niteliklerini anlamaktır.

Geç Konuşmak, Telepati ve Translar

İki yaşındayken, konuşma gelişiminin normalden geri kaldığı belli olduğunda, Harry'ye "otistik" tanısı koyulmuştu. İlk başta, ana babası ve doktoru Harry'nin bir işitme sorunu olduğunu düşünmüşlerdi, bu yüzden onun kulaklarına koruyucu halkalar yerleştirilmişti. Ama Harry yine de konuşmaya başlamamıştı. Annesi, Karen'anne şöyle anlatıyor:

"Harry daima çok neşeli bir mizaca sahipti ve konuşamadığı için üzülür görünmüyordu. Sanki kendisini iyi ve hazır hissettiğinde konuşacak gibiydi. Aynı şey onun okuma becerisi için de geçerliydi. O bebek kitaplarına hiç ilgi göstermiyordu, ama Pokemon kitaplarıyla ilgilendiğinde, okumayı gerçekten bildiğini hızla gösterdi ve o kitapçıkları dikkatle okudu."

Beş yaşındayken, Harry konuşmaya başladı. Sanki onun okuma ve yazma becerileri yıllarca uykuda kaldıktan sonra birden uyanmıştı. Şimdi dokuz yaşında olan Harry, eğlence olsun diye çocuk ansiklopedileri okuyor ve yaşına göre iyi bir genel bilgi geliştirmiş durumda.

Peki, Harry daha önce otistik miydi? Onun kişiliği bunu göstermiyor. Otizmin insanın diğer insanlardan kopuk bir hal-

de kendi küçük dünyasında yaşadığı bir durumu tanımladığını hatırlayalım. Otistik insanlar diğer insanları *fark etmedikleri* için konuşmazlar.

Harry ise tam tersine, çok sık bir biçimde, hiç tanımadığı insanlara sorular soruyor ve ellerindeki oyuncaklar hakkında bilgi almak için diğer çocuklara yaklaşıyor. Harry'nin annesi oğlunun yabancılara yaklaşmasına artık alıştığını söylüyor. "Ve şaşırtıcı olan şey şu ki," diyor, "insanlar onun sevecen enerjisini hissediyor ve onu -kendi alanlarına girmesine hiç öfkelenmeden- kabul ediyorlar. O onlara nasıl daha açık olacaklarını gösteriyor."

Öyleyse Harry'ye otistik tanısı neden koyulmuştu? Beklenenden daha geç konuşmak ya da okumak böylesine ciddi bir tanı koyulmasını hak eder mi? Bu duyarlı çocuklara psikiyatrik tanılar koyup onların kendilerinden utanmalarına neden olmak yerine, neden onları sadece "geç-konuşanlar" olarak adlandırmayalım?

Dünyanın her yanındaki yüzlerce ana baba bu kitapta yer alması için öyküler gönderdi ve onlar Kristal Çocuklarının konuşmaya başlamak için "epey beklediklerini" söylüyorlardı. Belki, medyanın ve tıp kurumunun yaptığı gibi bu fenomeni "bir otizm salgını" olarak nitelendirmek yerine, biz bunu insanoğlunun tekâmülünün göstergeleri olarak incelemeliyiz.

Kim bilir, belki de artık konuşmaya ihtiyacımız yoktur! Belki konuşmak bir zamanlar ağaçlara tırmanmak için kullandığımız parmaklar kadar çağdışıdır! Telepatiyi evrim sonucunda geliştirdiğimiz ayrı-duran başparmağa benzetebilir miyiz, o değişen bir dünya için gerekli bir yeni gereç olabilir mi?

Gerçekten de, zihinsel iletişimle kıyaslandığında, konuşma kaba ve tamlıktan-yoksun görünür. Stanford, Princeton, ve Yale gibi büyük üniversitelerdeki birçok bilim adamı zihinden-zihne iletişim fenomenini incelemiştir. Bu incelemeler te-

lepatinin kesinlikle var olan ölçülebilir bir iletişim biçimi olduğu önermesini destekleyen, doğruluğu kanıtlanabilir veriler vermiştir. Ben, *The Lightworker's Way* adlı kitabımda bu bilimsel araştırmadan söz etmişim.

Telepatiyle ilgili ilk büyük deneyimimi hatırlıyorum. On yedi yaşındaydım ve sevgili büyükbabam bir araba kazasında ölmüştü. Ölümünden bir saat sonra onun hayaleti bana göründü. Ben o sırada gayet uyanık, ayık bir haldeydim ve onunla telepatik olarak iletişim kurdum. Büyükbabamın çevresinde mavimsi-beyaz bir parıltı vardı, ama onun dışında her zaman olduğu gibi görünüyordu. Sonra o benimle -ağzıyla değil, zihniyle- konuşmaya başladı. Onun sesini kafamın içinde sanki o canlıymış ve kulağıma bir şeyler söylüyormuş gibi açıkça işittim. O bana onun için çok üzülmememi, gayet iyi olduğunu söyledi. Biz biraz daha konuştuk ve sonra o gitti. Daha sonra, büyükbabamın başka bir kentte yaşayan erkek kardeşi de aynı gece onun ruhunu gördüğünü bildirdi.

Bu olay bana -ondan sonra hayatım boyunca meleklerle ve ruh dünyasıyla düzenli olarak kuracağım- zihinsel iletişimlere güvenmeyi öğretti. Bu olay yıllar sonra bir psişik medyum olduğumda da bana yardımcı oldu. Ve o yazarlık ve konuşmacılık çalışmamda bana yardımcı olmaya devam ediyor. İnsanlar psişik yeteneklerimi ya da üretken yazarlık yeteneğimi övdüklerinde, ben daima, "Teşekkür ederim. Ben iyi bir dinleyiciyim," diye karşılık veriyorum.

Bir Kristal Çocuğun ana babası olmak iyi bir dinleyici olmak anlamına da gelir. Aslında, sırf bir Kristal Çocuğa sahip olmak bile ana babaların gizli psişik yeteneklerini uyandırır gibi görünüyor. Andrea Kiger, bu çocukların tanımına çok uyduğu için üç yaşındaki kızı Abbie'yi "klasik bir Kristal Çocuk" olarak adlandırıyor. Andrea, sadece bu özel varlığı doğurmakla kalmadığını, kendi psişik yeteneklerini de doğurduğunu söylüyor ve şöyle anlatıyor: "Birden, hiç yoktan bazı şeyleri

bilebiliyordum ve ölmüş yakınlarımla iletişim kurabiliyordum. Bunların hepsi Abbie'nin doğduğu gün başladı. Bunun benim için bir uyanış olduğundan eminim.”

Ölümünden dönme deneyimi geçirmiş olan insanlar bu deneyimden sonra psişik yeteneklerinin ortaya çıktığını bildirmişlerdir. Birçoğu, öbür dünyada var olan büyük sevginin huzurunda bulunmanın onları psişik olarak açtığını da söylemiştir. Bu yüzden çok-sevecen bir Kristal Çocuğun ana babası olmanın bu aynı etkiyi yapması şaşırtıcı değildir. Kristaller ayrıca psişik olarak duyarlı ana babaları ve büyükanne, büyükbabaları “Dünya’da yaşayabilme” tekniklerinin bir parçası olarak seçerler. Sonuçta, eğer bu çocuklar sözlü olarak iletişim kurmayacaklarsa, onların gereksinimlerinin karşılanmasını sağlamak için telepatik ana babalar seçmeleri gerekir.

Daha önce belirttiğim gibi, Kristal Çocukların üç yaşında ya da daha geç konuşmaya başlamaları çok sık görülen bir durumdur. Altı yaşındaki kızına uygun bir biçimde “Crystal” (Kristal) adını vermiş olan Teresa Zepeda için de durum buydu. Teresa şöyle anlatıyor:

“Crystal, üç yaşına kadar sadece üç sözcük söyledi (*Anne, Baba, hayır*), sonra üç yaşında birden tam cümleler kurmaya başladı. O yaşa kadar değişik sesleri ve işaret dilini kullandı. Biz ona ‘mağara bebeği’ diyorduk. Ama o ayrıca hiçbir şey söylemeden ne istediğini bilmemizi sağlıyordu. Sanırım, o telepatiyle iletişim kuruyordu. Böyle olmalıydı. Başka türlü onun ne düşündüğünü nasıl bilebilirdim ki?”

Teresa'nın kızı birçok ana babanın tarif ettiği bir kalıba örnek oluşturuyor, bu kalıba göre, çocuklar asgari sözlü ifadeden neredeyse bir gecede daha kapsamlı konuşma becerisine geçiyorlar. Catherine Poulton, beş yaşındaki oğlu Kylan'ın üç

yaşında konuşmaya başladığını söylüyor. “Kylan üç yaşına kadar konuşmadı, isimler bile oluşturmadı, ama sonra birden bir gün tam cümleler kurarak konuşmaya başladı.”

Geç-konuşma meselesi sadece, bu yüzden kaygılanan ana babalar için bir sorun olarak görünmektedir. Daha rahat olan ana babalar için bu bir sorun değildir. Beş yaşındaki Ethan’ın annesi Beverly Moore için de durum böyleydi. Beverly bu konuda şöyle diyor: “Ethan üç yaşına kadar konuşmadı. Konuşmayı öğrenmenin başlarında bebeklerin çıkardığı konuşmaya benzer sesleri de hiç çıkarmadı. Ben, onun söyleyecek bir şeyi olduğunda konuşacağını düşünerek, fazla kaygılanmadım. Ve Ethan’ın ne istediğini bilmekte asla zorlanmadım.”

Ancak, ana babaların çocuklarının “farklı” olduğunu soğukkanlı bir biçimde kabul etmeleri her zaman kolay değildir. Bir anne bana diğer annelerle birlikteyken utandığını, çünkü onların oğlunun “dilsizliğinden” ötürü kendisini suçladıklarını hissettiğini söylemişti. Bu yüzden bazı ana babalar meseleyi ellerine alıp araştırma yapıyor, geç konuşmayla ilgili tüm kitapları okuyor, çocuklarının dilinin gelişmesine yardımcı olmak için davranışlarını ve beslenme biçimlerini değiştiriyorlar. Evie, iki yaşındaki kızı Mei’nin bu konuda evde verilen eğitime olumlu bir biçimde karşılık verdiğini söylüyor ve şöyle diyor:

“Mei, mutlu ve uyanık bir bebektir ve on aylıkken yürümeye başlamıştı, ancak geç bir vakte kadar konuşmamaya karar vermişti ve biz onun konuşma bozukluğunu değerlendirmek zorundaydık. Bu yüzden ona testler yaptırarak, sosyal ve kavrayışsal alanlarda test sonuçları çok yüksek çıktı, o sadece konuşmuyordu. On beş aylıkken, ara sıra birkaç sözcük söyler oldu. Aslında, onun ilk sözcüğü “Merhaba!” oldu. Doktoru onun konuşma konusunda dört ay geride olduğunu söyledi. Bu yüzden onunla evde çalıştım, ve şimdi o bir hayli konuşuyor. Şu anda iki

yaşında ve tüm renkleri, harfleri ve birden ona kadar sayıları biliyor.”

Birçok anne bana Kristal Çocuklarının evde verilen eğitimin sağladığı ekstra dikkati iyi değerlendirdiklerini ve bunun sonucunda çocukların sözcük hazinelerinin geliştiğini söyledi.

Yine de, iletişim kurmanın birçok yolu vardır. Birçok ana baba çocuklarının kendi işaret dilini yarattığını söylüyor. Bir anne, çocuğunun, birbirlerini anlayabilmeleri için ona bu kendi-yarattığı iletişim biçimini özellikle göstererek öğrettiğini söylemişti. Bir başka anne, Kelly Colby-Nunez ise küçük çocuklarının çizimlerle iletişim kurmayı tercih ettiklerini söylüyor. “Çocuklarım (altı, dört yaşlarında ve on beş aylık) çizmeyi konuşmaya tercih ediyorlar ve böyle yaparak saatler harcıyorlar. Altı yaşındaki oğlum ayrıca bana çoğu kez arkadaşlarıyla konuşmadan iletişim kurduğunu söyledi.”

Belki de Kristal Çocukların önceki kuşaklardan daha geç konuşmalarının bir nedeni sözlü iletişimin onlara yabancı olmasıdır. Sue Jalil de dört yaşındaki oğlu Sean için böyle düşünüyor:

“Sean çok telepatik ve onun konuşması geç gelişti, öyle ki daha iyi işitmesine yardımcı olmak için kulaklarına koruyucu halkalar yerleştirildi. Ancak kısa bir süre önce o konuşma zorluğunu kısmen yenebildi. Ama şimdi bile bazı harfleri oluşturmakta çok zorlanıyor. Ben onun Dünya gezegeninde ilk kez enkarne olduğuna, geçmişte sadece telepatik olduğuna, ve bu yüzden iletişim kurmak için ağzını ve dilini kullanmanın ona çok yabancı bir şey olduğuna inanıyorum. Bu arada, kulaklarına yerleştirilen halkalar hiçbir fark yaratmadı.”

Birçok ana baba ve doktor geç-konuşanların tıbbi bir işitme sorunları olduğundan kuşkuluyor. Penny, her iki kızının

da üç yaşına dek konuşmadıklarını söylemişti. İki kızın da kulakları test edilmiş ve iyi işittikleri anlaşılmıştı. Penny yine de gerçekten kaygılanmadığını söylüyor:

“İçimden gelen bir ses bana sorunun işitmeye ilgili olmadığını söyledi. İçgüdülerim bana çocuklarımdan henüz konuşmaya aşırı bir ihtiyaç duymadıklarını söyledi. Büyük kızım kendi yarattığı bir dille konuşuyordu. Onun ne dediğini anlamıyorduk, ama o her zaman konuşuyordu. Ve ben her iki kızımın da ne istediklerini ya da neye ihtiyaç duyduklarını her zaman biliyordum.”

Penny, kendi Kristalleriyle ilgili en büyük sıkıntısının başkalarının onları algılama biçiminden kaynaklandığını söylüyor:

“İnsanlar çocuklarıma bazı şeylerle ilgili sorular sorarlardı ve onlar yanıtlamazlardı ya da yanıtı bilmezlerdi. İnsanlar o yaştaki bir çocukla konuştuğlarında belli beklentileri vardır, ama benim çocuklarım bunlara uymuyorlardı. Örneğin, ben onlara kaç yaşında olduklarını ya da burunlarının nerede olduğunu öğretmeye çalışırdım, ama onlar bu şeyleri öğrenmeye hiç ilgi duymazlardı.”

Penny, çocukları insanların sorularını yanıtlamadıklarında utandığını ve onlar tarafından yargılandığını hissettiğini hatırlıyor. Çocukları konuşmadıkları için bebek-bakıcısının Çocukları Koruma Dairesi'ne onun hakkında suç duyurusunda bulunduğunu da hatırlıyor.

Birçok Kristal Çocuk gibi, Penny, kızlarının hareket becerilerinin gelişiminin yolunda olduğunu, ama konuşma becerilerinin normale kıyasla geri kaldığını söylüyor. Ancak, her iki kız da üç yaşına geldiklerinde birden açılıp normal biçimde

konuşmaya başlamışlar. Penny bu konuda şöyle diyor: “Ben onların zeki çocuklar olduklarından hiç kuşku duymadım. Sadece çocuklarının farklı olmalarında bir sakınca olmadığını kendime hatırlatmam gerekiyordu. Onlar çok özel insanlar olacaklar. Bunu biliyorum.”

Geç-konuşan çocuklarıyla en kolay zamanı geçiren ana babalar, telepatik olarak iletişim kurmayı öğrenen ve beden dilini tanıyıp kullanan ana babalar gibi görünüyor. Crystal adlı bir anne bu konuda şöyle diyor: “Kızım yaklaşık iki yaşında. Henüz konuşmuyor ve konuşmaya ihtiyaç da duymuyor. Biz birbirimize bakıp birbirimizin ne istediğini anlayabiliyoruz, bu yüzden şimdilik konuşmak gereksiz gibi görünüyor.”

Misty Rose adlı bir başka anne de kızı Leah ile sözsüz iletişim kurmakta hiç zorlanmamış. Bununla birlikte, Misty şöyle diyor: “Leah on iki aylıkken, biz ona herkesin telepatik olarak iletişim kuramayacağını, bu yüzden sözcükleri kullanması gerektiğini hatırlatmak zorunda kaldık.”

Bu hatırlatmanın yararı olmuş gibi görünüyor. Şimdi iki yaşında olan Leah üç-dört yaşındaki çocukların düzeyinde konuşuyor. Ana babaların Kristal Çocuklarla yapmış oldukları anlaşmanın bir parçası, onlara Dünya üzerinde yaşamının kurallarını açıklamaktır.

Telepatik İletişim

Kristal Çocuklar doğuştan psişiktirler. Bebekken, melekleri ve rehber ruhları net bir biçimde görebilirler. Doğuştan sahip oldukları ruhsal yeteneklerle, onlar için insanların zihinlerini derin bir biçimde okuyabilmek de normaldir. Birçok ana baba bu konuda bana Natarsha'nın benzeyen öyküler anlatmıştır.

Kristal Çocuklar doğuştan psişiktirler.

Natarsha beş yaşındaki Tyrique'nin annesi. O, oğlunun sözlerinin onu hep şaşırttığını söylüyor ve "Yemin ederim ki o benim zihnimi okuyor!" diye heyecanla anlatıyor.

Bir gün ana oğul bir otobüsle bir yere gidiyorlardı. Bu sırada Natarsha Tyrique'nin gelecek hafta sonunu babasıyla birlikte geçirip geçirmeyeceğini düşündü. Birden, Tyrique ona dönüp, "Babam bu Cuma beni alıp evine götürecektir," deyiverdi.

Ertesi gün, Natarsha akşam yemeği için ne pişireceğini düşünürken, yine Tyrique ona dönüp, "Anne, benim iyi bir fikrim var. Akşam yemeği için pilav yapsana," dedi.

Natarsha Tyrique'ye onun ne düşündüğünü nasıl bildiğini sorduğunda, o şöyle yanıtladı: "Kafamın içinde bir ses bana söyledi."

Tyrique'nin ruhsal dinleme becerisi birçok seferde işe yaradı. Natarsha bir gün işe gitmek için giyiniyordu, bu sırada pantolonunun fermuarını çekmekte zorlanıyordu; fermuar bir türlü kapanmıyordu. Tam o sırada, Tyrique odaya girip, "Anne, önce pantolonunu düğmelemelisin, o zaman fermuar kapanır," dedi. Natarsha oğlunun onun fermuarıyla sorun yaşadığını nasıl bildiğini merak etti.

O diyor ki, "Onun önerisine uyarak gönlünü yapmam gerektiğini düşündüm, böylece o beni izlerken pantolonumu düğmeledim ve sonra fermuarı çekmeye çalıştım, bu sırada '*Bu işe yaramayacak*' diye düşünüyordum. Ve fermuar hiç engelsiz kapandı!" Natarsha, Tyrique'ye onun yardıma ihtiyacı olduğunu nasıl bildiğini sorduğunda, çocuk şöyle söyledi: "Bildim işte, zihnimi dinledim." Ve sonra çıkıp gitti. O günden sonra Natarsha fermuarı çekmeden önce hep pantolonunu düğmeledi.

Kristal Çocuklar bize sezgisel düşüncelerimize ve hislerimize güvenmeyi öğretiyorlar. Natarsha gibi, Carolyn de altı

yaşındaki kızı Haley'e onun telepati yeteneği hakkında soru sormuş. Haley, yanıt olarak, annesinin beyninin içini ve düşüncelerini görebildiğini söylemiş.

Ben 1996'dan beri dünyanın birçok köşesinde psişik-gelişim kursları veriyorum, ve psişik olarak gelişmeye çalışırken yapılacak en önemli şeylerden birinin zihninize giren düşünceleri, hisleri, sözcükleri, vizyonları fark etmek ve onlara güvenmek olduğunu anladım. Kristal Çocuklar bunu yapmanıza yardımcı olabilecek parlak rol modelleridir. Jaimie, on sekiz aylık kızı Isabella'nın, babası eve gelmeden dakikalar önce güvenli bir biçimde, "Baba geliyor, Baba geliyor" dediğini söylüyor. Çoğunlukla, telefon çaldığında, Isabella, "Büyükanne" diyor, ve arayanın gerçekten de büyükanne olduğu ortaya çıkıyormuş.

Çocukların bu kadar psişik olmalarının bir nedeni, onların bu sezgisel mesajları aldıklarını mı, yoksa hayal mi ettiklerini umursamamalarıdır. Onlar bir şeyin hayal ürünü mü, yoksa gerçek mi olduğunu umursamazlar. Çocuklar için, *hepsi gerçektir!*

Kristal Çocuklar zihinleri net bir biçimde okurlar. Magda, dört yaşındaki kızının sık sık onun ne düşündüğünü dile getirdiğini söylüyor. "Örneğin," diye hatırlıyor, "bir akşam onu yatağında uyurken izleyip, *seni seviyorum*, diye düşündüm, ve o da uykusunda, 'Ben de seni seviyorum' diye yanıtladı!"

Kristaller büyürken, bu telepati yeteneği iyice gelişebilir de bastırılabilir de. Ana baba çocuğun bu yeteneğini över ve kendileri de bu yeteneği geliştirirlerse, çocuğun telepati yeteneği iyice gelişebilir. Ama eğer ana baba çocuklarının zihinleri okuma yeteneğine korku ya da endişe göstererek karşılık verirlerse, bu yetenek bastırılabilir.

Telepati, Kristal Çocukların dünyayı yalandan, aldatmacadan kurtarmalarını sağlayacak Tanrısal cephaneliklerinin

bir parçasıdır. Bir insan tam olarak telepatik olduğunda, kimse ona yalan söyleyemez. Kristal Çocuklar büyüyüp yetişkinlik çağına doğru ilerlerken, bir politikacının ya da satıcının onları aldatıp aldatmadığını kesin olarak bileceklerdir. Hep birlikte, onlar bu dünyanın insanlarını dürüstçe yaşamaya zorlayacaklardır.

Telepatinin daha yakın bir yararı da vardır. Crystal, acil durumlarda üç yaşındaki kızı Zoey ile iletişim kurmak için telepatiyi kullandığını söylüyor. Örneğin, Zoey ondan uzaklaştığında, Crystal telepatik olarak “Dur!” diye bağırıyor ve Zoey hemen durup, dönüp ona bakıyor.

Transa Girmek

Bazen Kristal Çocuklar transa girer ve bu sırada ana babalarını duymaz görünürler. Bu özellikle onlar dışarıda, doğada olduklarında meydana gelebilir. Bu transımsı hal çoğunlukla otizm tanısı koymak için kullanılan bir özelliktir. Ama Kristal Çocuklar söz konusu olduğunda, bu yanlış bir tanı olur, çünkü bu çocuklar dünyadan *geçici olarak* kopmaktadırlar. Sadece bu değil, Kristal Çocuklar diğer insanlara karşı çok empatik, bağlı, ve sevecendirler. Gerçekten otistik olan çocuklar dış dünyaya karşı bir bağlılık duygusu hiç sergilemezler.

Kişisel olarak, ben de medyumluk yaparken ya da bilgi alırken transa girerim. Ruhsal yeteneklerimi tam olarak fark etmeden önceki dönemde, televizyon izlerken meleklerden birçok mesaj alırdım. Çünkü televizyon -kristal kürelere benzer bir biçimde- zihni tek bir noktaya odaklar.

Andrea, üç yaşındaki kızı Abbie'nin de televizyon izlerken transa girdiğini söylüyor ve şöyle açıklıyor:

“Televizyon açıkken, Abbie çevresindeki kimseyi işitemeyecek kadar kendisini televizyona kaptırıyor.

Bu yüzden onun televizyon izleme zamanını sınırlamak zorundayız. Abbie doğayla ve hayvanlarla bir olan hassas bir ruh ve bir şifacı. Teknoloji onun benliğinin ne kadar aleyhinde olursa olsun, o kendisini ona kaptırır ve onun hâkimiyeti altına girer görünüyor. Bu yüzden onun aileyle tekrar ilişki ve etkileşime girmesini sağlamak için bilgisayarı ve televizyonu kapatmamız gerekiyor.”

Bir başka anne, Denise Bunning, kızı Alice’in daha küçük yaştayken translara girdiğini söylüyor. Denise, Alice’in dikkatini ona vermesini sağlamak için, elleriyle onun yüzünü tutup kendisine döndürüyordu. Şimdi beş yaşında olan Alice annesine karşı aynı yöntemi kullanıyor. Her ne zaman Denise kızını ihmal etse, küçük kız annesinin yüzünü tutup kendisine döndürüyor!

Az önce değindiğim gibi, birçok ana baba bana çocuklarının dışarıda doğadayken -sanki bir transa girmişler gibi- yoğun bir biçimde odaklandıklarını söyledi. Kristal Çocuklar oturup böceklerle ve yapraklara dakikalarca bakıyorlar. Bu odaklanma yeteneği, Kristallerin gelecekte yetişkinler olarak liderlik rolleri üstlendiklerinde yararlı bulacakları bir yetektir.

Yüksek Derecede Bir Duyarlılık

Kristal Çocuklar insanlar ve durumlar hakkındaki gerçeği doğrulukla ayırt etmek için, fiziksel görünüşe ya da yargılara dayanan değerlendirmeler yerine, kendi sezgilerine güvenirler. Onların sezgisi, çevrelerini sürekli tarayan bir radar gibidir. Hiç kimse gerçek düşüncelerini, hislerini ya da niyetlerini bu çocukların keskin farkındalığından gizleyemez. Bu çocuklar da, onu bilmemeyi tercih etseler bile, gerçeğin farkına varmaktan kaçınamazlar. Bazen duyarlılık bir nimetten daha çok bir lanet gibi görünebilir. Duyarlı insanlar istemeden olumsuz enerjileri massedebilir ve onlar tarafından ters biçimde etkilenebilirler.

Danica, üç yaşındaki oğlu Koa'nın son derece duyarlı olduğunu söylüyor. Danica'nın en büyük sıkıntısı başkalarının enerjisi oğlunu etkilediğinde ona nasıl yardım edeceğini bilmemekten kaynaklanıyor. O bu konuda şöyle diyor:

“Koa o kadar duyarlı ki, eğer birisi öfkeliyse, düş kırıklığına uğramışsa ya da herhangi bir güçlü duygu hissediyorsa (o kişi bunu gizliyor olsa ve başka kimse farkına varmasa bile) oğlum tüm o duyguları davranışlarıyla ifade ediyor. Aşırı derecede duyarlı

çocuklara ana babalık etmek zor, çünkü onlar çevreleri tarafından çok etkileniyorlar.

Şimdi mükemmel bir enerjiye sahip harika bir evimiz var ve oğlum da çok iyi durumda. Daha önce yaşadığımız yerlerin bazılarında, sadece evin enerjisi bile onun sık sık ağlamasına ve karışıklık yaşamasına neden olurdu. Koa olumlu enerjiyle çevrelendiğinde çok iyi durumda oluyor ve iyi bir enerji akışına sahip bir evde yaşaması onun için çok önemli.”

Evinizin iyi enerji yaymasını sağlamanın bir yolu Feng Shui denen kadim Çin mekân düzenleme sanatını uygulamaktır. Bir başka yöntem de mekânı-temizlemektir. Birinci yöntem Feng Shui kitaplarında bulunabilir, ikinci yöntem ise *Angel Therapy* adlı kitabımda bulunabilir.

Dünya Enerjilerine Karşı Duyarlılık

Kristal Çocuklar gezegenin ortak enerjisinden çok fazla etkilenirler. İnsan kitleleri korktuklarında, ya da dünyayı-değiştirecek bir olay meydana gelirken, Kristallerin moralleri bozulabilir ya da onlar aşırı heyecanlanabilirler.

Sara, 11 Eylül 2001’de oğlu Zak’ın iki yaşında olduğunu

*Kristal Çocuklar
gezegenin ortak
enerjisinden çok
fazla etkilenirler.*

söylüyor. Onlar Londra’da yaşıyorlar, böylece New York’taki İkiz Kulelere saldırı onların zamanıyla gece saat 10 civarında vuku bulmuştu. Zak, akşam saat 7’den beri uyuyordu. Sara, İkiz Kuleler hakkındaki haberi saldırı meydana geldikten hemen sonra televizyon haberlerinde işitti ve birkaç saniye

sonra Zak’ın odasından garip seslerin geldiğini duydu.

Sara, hemen oğlunun odasına koştu, ve orada tanık olduğu ürkütücü anları şöyle anlatıyor:

“Oğlum çok kötü bir haldeydi, boğazını tırmalayıp büyük bir güçle nefes almaya çalışıyordu! Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim! Nereden geldiğini bilmediğim bir sesin ‘Bir ambulans çağır!’ dediğini duydum ve hemen bir ambulans çağırdım. Ambulans geldiğinde, acil yardım ekibi Zak’a bir göz atıp, ‘Mavi kod!’ dediler ve onu hemen hastaneye götürdüler. Ambulanstayken, Zak can havliyle nefes almaya çalışıyordu; onun ölmek üzere olduğundan korktum.”

Onlar hastaneye vardıklarında Zak’ın rengi maviye dönüyordu ve doktorlar onun hayati tehlike arz eden bir krup krizi geçirdiğini söylediler. Sara şöyle hatırlıyor: “Yüzleri sarı olan doktorlara baktığımda durumun son derece ciddi olduğunu anladım. İçimden gelen bir hisle kristal kolyemi çıkarıp onu Zak’ın üzerinde tuttum ve onun iyileşmesi için dua ettim. Ve o iyileşti. Doktorlar daha sonra bana bunun gördükleri en kötü krup krizi olduğunu söylediler.”

Chad adlı bir Amerikalı Kristal Çocuk da 11 Eylül olaylarının başlattığı küresel duruma son derece empatikti. İlkokul birinci sınıfa giden Chad duygularını şöyle yazmıştı:

“Benim hayalim Afganistan halkına yardım etmektir. Onlar ölüyorlar. Onların bazıları bizim ülkemizde birçok insanın ölümüne neden olmuş olabilirler, ama size nasıl davranılmasını istiyorsanız, siz de diğer insanlara öyle davranmalısınız. Siz komşularınıza yardım etmelisiniz. Onların birçok hastalığı var. Bu olayı bir yığın insanın yapmış olması çok üzücü, ama ben onları bağışlıyorum.”

Çocuklarının moralleri bozulduğu, aşırı heyecanlandıkları ya da endişelendikleri için kaygılanan ana babalar dünya olaylarının onları etkileyip etkilemediğini kontrol etmeliler.

Birçok çocuk, farkında olmadan, dünyanın enerjisi tarafından etkilenir. Bu konuda çocuklarınızı gözetmesi için Başmelek Mikail'den, ya da onları rahatlatması için Meryem Ana'dan yardım isteyebilirsiniz (her ikisi de aslında herhangi bir dine, mezhebe ait varlıklar değildir). Çocuklarınızla konuşun ve onların korkularını ve düş kırıklıklarını açıkça ifade etmelerine izin verin.

Duyarlılığın Doğası

İndigolardan ve Kristallerden önceki kuşaklar, böyle olmadığında bile, her şey yolundaymış gibi davranabilirlerdi. Ama yeni çocuklar -özellikle, Kristaller- durumu böyle yadsıma seçeneğine sahip değiller. Onlar başkalarının duygularını, kendi duygularıymış gibi hissediyorlar.

Catherine, üç yaşındaki kızının gördüğü en gözlemci insanlardan biri olduğunu söylüyor ve şöyle anlatıyor: “Onun dikkatinden hiçbir şey kaçmıyor. Kızım insanlara ve onların duygularına çok uyumlanıyor. Aslında, kocam ve ben onun önünde tartışmamaya çok dikkat etmeliyiz, çünkü o bu durumda arabuluculuk etmeye çalışıyor ve her iki taraf da huzura kavuşana dek tatmin olmuyor. Biz gerçekten mutlu olana dek, o ‘Mutlu musunuz?’ diye sorup duruyor.”

Kristal Çocuklar burada “huzur ve barış koruyucuları” olarak bulunmaktalar, ve birisi huzur içinde olmadığında bunu hissederler. Annelerine göre, dördü de üç yaşlarında olan Taylor, Emily, William ve Zoey bu özelliği yansıtmaktalar:

- Bir başka çocuk ağladığında, Taylor, her ne yapıyorsa onu bırakır ve “Neyin var?” diye sorar ve o çocuğa nasıl yardım edebileceğini araştırır. Her gün, ana babasına o gün anaokulunda hangi çocukların ağladıklarını ve neden ağladıklarını bildirir. O, üzgün olan çocuklara yardım etmeye odaklanmış görünmektedir.

- Emily'nin geniş bir sözcük hazinesi yok, ama o konuştuğunda, duygular üzerinde odaklanmaya eğilimlidir. Annesi Wendy bu konuda şöyle diyor: "Emily, yetişkinlerin içinde için için kaynayan duyguları çok iyi algılıyor ve her nasılsa, o duyguları nitelendirip ortaya çıkarmalarını sağlayacak bir dile ve beceriye sahip (duygularımı ve düşüncelerimi ondan saklamak için çok çaba göstermeme rağmen)."
- William'ın duyguları kolayca inciniyor, ve o farkında olmadan yanlış bir şey yaptığını düşündüğünde adeta yıkılıyor.
- Zoey ağladığını gördüğü herkesi kucaklıyor ve teselli etmeye çalışıyor. Onlara, "Tamam, her şey düzelecek, kendini daha iyi hissetmen için seni öpmemi ister misin?" diyor. Ve o karşılaştığı herkese onları sevdiğini söylüyor.

Rihana ve Isabelle de keskin bir biçimde duyarlılar:

- On iki aylık olan Rihana birisini duygusal ya da fiziksel olarak incittiğine inandığında hüngür hüngür ağlıyor.
- On iki haftalık olan Isabelle, eğer öfkeli ya da olumsuz insanların çevresinde bulunuyorsa, çok çabuk altüst oluyor, yine de annesi şöyle ekliyor: "Isabelle insanlara bir huzur ve sükûnet getiriyor. Onun enerjisi o kadar güçlü ve sevecen ki, insanlar üzerinde anında sakinleştirici bir etki yapıyor."

Duyarlı Bedenler

Kristal Çocuklar sadece duygusal olarak duyarlı değiller, aynı zamanda fiziksel olarak da duyarlılar. Çok fazla uyarım onları kolayca altüst edebiliyor.

- ***Kristal Çocuklar yüksek sesli gürültüye karşı duyarlılar.*** Penny, iki ve dört yaşındaki kızlarının, birisi sesini öfkeyle yükselttiğinde altüst olduklarını söylüyor. “Şimdi sinirliyken kızlarımla konuşmama daha çok dikkat ediyorum. Onların duyguları çok güçlü bir biçimde hissettiklerini bilerek, sesimdeki öfkenin gücüne ve yoğunluğuna dikkat etmem gerekiyor.”
- ***Kristal Çocuklar kalabalıklara karşı duyarlılar.*** Beth, üç yaşındaki oğlu Taylor’un büyük kalabalıklar içinde bulunmaya dayanamadığını söylüyor ve şöyle ekliyor: “O doğduğundan beri bu özelliğe sahip. Onun anaokulu geçenlerde bir okula-dönüş gecesi yaptı ve Taylor bu gecenin hiçbir şeyine katılmak istemedi -çok fazla aktivite ve gürültü vardı, bu yüzden o dışarıya kaçtı ve bir ağacın altına oturup bekledi.”
- ***Kristal Çocuklar ısı derecesine karşı duyarlılar.*** Cathy, üç yaşındaki oğlu William’ın soğuğu diğer insanlardan daha kolayca hissettiğini söylüyor.
- ***Kristal Çocuklar dağınıklığa ve düzensizliğe karşı duyarlılar.*** Altı yaşındaki Haley, odasının çok dağınık olduğunu hissettiğinde, etrafı derleyip topluyor ve sonra “Enerjiyi de temizlemem gerekiyor” diye duyuru yapıyor. Annesi o zaman ona enerjiyi temizlemesi için özel bir çan veriyor. Haley bu çanı törensi bir biçimde çaldıktan sonra, “Anne, şimdi odamdaki enerji harika!” diyor.
- ***Kristal Çocuklar kaotik ortamlara karşı duyarlılar.*** İki yaşındaki Mei, Noel zamanında bir alışveriş merkezi gibi yoğun bir faaliyetin bulunduğu bir yerde aşırı heyecanlanıyor. Annesi onun evde asla böyle olmadığını söylüyor.

- **Kristal Çocuklar yapay ve kimyasal maddelere karşı duyarlılar.** Jaimie, on sekiz aylık kızı Isabella'nın çok hassas bir cildi olduğunu söylüyor ve şöyle açıklıyor:

“Ben onu sadece doğal sabunlarla yıkıyorum, çünkü ticari sabunlar onun cildini kurutuyor. Onun yerine çuha çiçeği yağından (Evening Primrose Oil) elde edilen sabunu kullanıyoruz. Kızım doğal ilaçlara daima daha iyi tepki veriyor, ve şans eseri, yerel eczacımız birçok çocuk hastalığı için bitkisel ilaçlar hazırlıyor. Isabella kimyasal ilaçları aldığı anda her seferinde kusuyor. Bu ilaçları bünyesinde tutamıyor; küçük bedeni bir refleks gibi onları reddediyor. Ama onun bünyesi bitkisel ilaçları gayet iyi kaldırıyor.”

Yaralanmaz Görünüyorlar

Allahtan, melekler bu duyarlı çocukları koruyup gözetiyorlar. Onların birçoğu yaralanmaz ve zarar görmez görünüyor.

Tori'nin annesi, dört yaşındaki kızının evcil hayvanlarla pervasız bir biçimde oynamasına rağmen, her seferinde yaratsız beresiz çıktığını söylüyor. Örneğin, Tori yerde uzanırken ailenin büyük köpekleri onu ayakları altında çiğniyorlar, ama o sadece birkaç çizik alıyor. Ve büyük erkek kedi onu ısırtıyor, ama asla bir iz bırakmıyor.

Ve Andrea, altı aylık kızı Abbie'nin bir seferinde tüm olasılıklara rağmen hiç zarar görmeden kurtulduğunu bildiriyor ve olayı şöyle açıklıyor: “Bir park yerinde kucağımda Abbie ile yürürken buzda kaydım. Abbie yüz üstü yere düştü ve hiç kıpırdamadı. Çok korkmuştum. Hemen onu sırt üstü çevirdim, kızım tek bir çizik almamış bir halde gülümsüyordu.”

Andrea, Abbie'nin birçok kaza geçirdiğini, ama her nedense hiç yaralanmadığını söylüyor. "O, duygusal olarak çok duyarlı olmasına rağmen, fiziksel olarak adeta yaralanmaz görünüyor. Kızım yüksek sesli gürültüden, insanların kavga etmelerinden, şiddetten, kaba oyundan hiç hoşlanmıyor."

Böylece, Kristal Çocuklar duyarlı olmaya dayanabiliyorlar... onlar korunuyorlar -bu çocukların çok önemli yaşam amaçları semavi âlemin onları koruyup gözetmesini sağlıyor. Yaralananlar ise bu deneyimi ruhsal gelişim kontratlarının bir parçası olarak geçirebilirler.

Bana yazan ana babaların birçoğu bu çocukların sadece yaralanmaz olmadıklarını, aynı zamanda korkusuz da olduklarını söylüyordu. Belki de bunun nedenlerinden biri onların en iyiyi beklemeleridir. Onların iyimserlikleri güvenlik ve korunma deneyimlerini çeker.

Korkusuzluk

Küçük oğlan çok şaşırtıcıydı! Kona, Hawaii'de, sahildeki bir otelde açık havada otururken, gözlerimi bu çocuktan ayıramıyordum. Üzerinde çok renkli bir giysi vardı ve o gerçekten duvarların üzerinde yürüyordu!

Çocuğun aşağı yukarı yedi yaşında olduğunu düşündüm, ve o otelin dar beton duvarının çıkıntısının üzerinde hızla yürüyordu. Duvarın çıkıntısı onun ayağından daha dardı, ama çocuk hiç duraksamadan güvenle yürüyordu ve bir kez bile düşme tehlikesi geçirmedi. En sonunda, büyükbabası yerçekimine meydan okuyan torununu izlemekten yoruldu ve ondan aşağı inmesini istedi. Ve çocuk aşağı atladı, büyükbabasıyla birlikte gün batımında sahile doğru yürürken ayağında yaylar varmış gibi zıplıyordu.

O günden beri, ben Kristal Çocukların şaşırtıcı hareket becerilerine sahip olduklarını fark ettim. Bu sözel ve sözel olmayan iki tip zekâyı ölçen Zekâ Katsayısı (I.Q.) testlerin-

deki son yönelimleri yansıtır. Sözel becerilerin I.Q oranı düşüktür, ancak, sözel-olmayan I.Q'lar hızla yükselmektedir. Ve genelde, her iki I.Q tipi puanları birlikte sayılıp birikimsel bir puan oluşturduğundan, toplam I.Q puanları yükselmektedir.

Birçok Kristal, sözel becerileri geri kalsa bile, olağanüstü hareket becerileri göstermektedir. Ve bu parlak hareket becerileri atılğan bir korkusuzlukla birleşip bu çocukların cesur araştırmacılar olmalarına yol açmaktadır! Bu korkusuzluk onların -vahşi hayvanlara yaklaşmak ve psişik kehanetlerde bulunmak gibi- diğer alanlarda gösterdikleri güvene uyar görünmektedir.

Korku alt benliğin -egonun- bir işlevi olduğundan, Kristal Çocukların korkusuzluğu onların yüksek tekâmül düzeyinin bir başka göstergesidir. Onlar bu dünyayı keşfederken kendilerine güvenmekte, sevmekte ve eğlenmektedirler!

Cynthia Berkeley, on beş aylık kızı Leah'ın bedeninde çok rahat olduğunu ve şaşırtıcı bir keşfetme duygusuna sahip olduğunu söylüyor ve şöyle anlatıyor:

“Sanki Leah hiçbir şeyden korkmuyor gibi! O her şeyin üzerine tırmanıyor ve nesnelere en kolayca nasıl manevra yaptırabileceğini çözüyor. İnsanlar onun fiziksel olarak ne kadar ileri görüldüğü hakkında yorumlarda bulunuyorlar. Onun uzamsal ilişkisi duygusu olağanüstü, daha dokuz aylıkken merdivenleri kendi başına inip çıkıyordu. Onu oyun parkına götürüyorum ve o oradaki tüm araçlara tırmanmaya *bayılıyor*! Onun hiç korku duygusu yok.”

Önceki bölümde sözünü ettiğim Harry, her zaman korkusuz davranmış. Annesi Karenanne oğlu küçükken bu korkusuzluğunun bir endişe kaynağı olduğunu, ama onun artık (kendisinden çok annesinin uğruna) dikkatli olmayı öğrendiğini söylüyor ve şöyle anlatıyor: “Harry'nin güvende olduğu-

nu bildiğine, bu yüzden hiçbir şey için asla kaygılanmadığına inanıyorum. O bana hep, 'Beni merak etme, Anne,' diyor. Kuşkusuz, eğer o daha yüksek titreşimli bir ruhsa, korku ve kaygı onun yapısının bir parçası olamaz."

Kristal Çocuklar sadece korkusuz değiller, onlar fiziksel çevrelerini araştırıp keşfetmekten de büyük bir zevk alır görünüyorlar. Tara, on altı aylık oğlu Grant'ın çok cüretkâr olduğunu söylüyor ve şöyle anlatıyor: "Grant dengede durmaya *bayılıyor!* Geçen gün onu oyuncak itfaiye kamyonun üzerine çıkmış buldum, onun oturma kısmında dengede duruyordu. Sonra, kamyonun direksiyonunun üzerine çıkıp dengede durdu! Kollarını havaya kaldırdı ve başarısından son derece gururlanarak öylece durdu."

Doğal İçgüdüler

Belki bu çocuklar daha doğal, daha içgüdüsel. Onlar bedenleriyle daha çok temastalar. Sonuçta, meleklerin bana geleceğimizin neye benzeyeceği konusunda söyledikleri şey de budur. Çocukluğumdan beri, ben daha doğal bir dünyanın, teknolojinin yerini Tanrı-vergisi telepatik iletişim yeteneklerimizin aldığı bir dünyanın vizyonlarını görmüşümdür. Bu temiz havanın, temiz suyun, tropikal bir atmosferin, bol bol taze meyve ve sebzenin bulunduğu bir dünyaydı.

Yeni Kristal Çocuklar o dünyanın gizli bir tanıtımı, gelecekte gösterilecek filmin bir fragmanıdır. Onlar bedenleriyle kesinlikle daha çok temas halindeler!

Ellen Welch, geçenlerde gevşeme tekniklerini içeren bir yoga video kaseti satın almış. O şöyle anlatıyor: "Duruşları yapmadan önce kaseti izlemem gerektiğinden, onu videoya koyup bu sırada ev işleriyle ilgilendim. Dört yaşındaki kızım Erin hemen televizyonun önüne oturup tüm duruşları yapmaya başladı, bu sırada sadece belli bir duruşu yapmasına yardım etmemi istemek için durdu. Bu video kaset toplam

yetmiş dakikalık iki yoga seansını içeriyordu. Erin tüm bu zaman boyunca hiç ara vermeden yoga yaptı. Duruşları yaparken de, ‘Anne, bu sana çok yararlı olacak. Her gece yatmadan önce bunu yapmalıyız’ dedi.”

Erin haklı, yapmalıyız.

Doğuştan Şifacılar

Kristal Çocuklar kalplerinde o kadar çok sevgi taşırlar ki sırf mevcudiyetleri bile şifa verici bir etki yapar, ancak onlar şifa alanında doğuştan gelen şaşırtıcı becerilere de sahipler. Çok küçük Kristal Çocuklar bile, enerjiyi -derin şifalar verecek şekilde- elleriyle, düşünceleriyle, hatta, kristallerle yönlendirmeyi içgüdüsel olarak bilir görünmekteler. Aşağıdaki öyküler bunu gözler önüne sermekte, doğal ve ruhsal şifanın karakterize ettiği bir geleceğe kısa bir bakış sunmaktalar.

Bebek Şifacı

Andrea'nın kızının doğal şifa yetenekleri onun bebeklik döneminde açıkça görülmüştü. Bir gün, Andrea bir mide rahatsızlığından ötürü yatağa düşmüştü, o sırada kocası yedi aylık kızlarını yatak odasına getirdi. Andrea, kızının yatağa oturup gözlerini onun gözlerine diktiğini ve sonra ellerini onun midesine koyduğunu söylüyor. "Bu aşağı yukarı on dakika boyunca böyle devam etti, sonra kocamın sabrı taşı. Kızımın benimle işi bittiğinde, o yine 'normal bir bebek' oldu ve oyun oynamak istedi. Ve ben kendimi iyi hissederek, ama şaşkın bir halde ayağa kalktım."

Melekler Tarafından Öğretilmiş

Haley beş yaşındayken, ana babasına, görmekte ve işitmekte olduğu meleklerden söz etmeye başladı. O çoğunlukla Fiziksel Şifa Başmeleği Rafael ile birlikte çalıştığını söyledi. Ayrıca, Bilgi Meleği ile Sevgi Meleği'nin de ona bir şeyler öğrettiklerini anlattı. Meleklerin ona insanların bedenlerine nasıl şifa vereceğini öğrettiklerini açıkladı. Ve hasta olan insanların çevresinde gölgeler gördüğünü söyledi.

Şimdi altı yaşında olan Haley, her ne zaman öfkeli birinin çevresinde bulunsa, pencereyi açıp elini hızlı hızlı sallayarak odadaki olumsuz enerjiyi dışarıya atıyor. Haley'in annesi Carolyn şöyle diyor:

“Haley'in ellerini omuzlarıma koyup yumuşak bir biçimde bastırmasına bayılıyorum ve birden sakinleştiğimi hissediyorum. Bir seferinde yaptığımız bir tören sırasında, Haley kalkıp enerjiyi uyumlayıcı tonlarda çınlayan Tibet tasını aldı ve onu başlarımızın üzerinde gezdirdi. Sonra taşı bırakıp bu kez de tepe çakramızı açmak için ellerini kullandı. Bunu, ne yaptığını çok bilircesine yapıyordu. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştı, ancak yaptığı şey bize çok doğru geldi ve o bunu büyük bir sevgi ve şefkatle yapmıştı.”

Bir Çocuk Köpeğini İyileştirdi

Magda, kendisinin ve iki çocuğunun köpekleri Gator'un ölümcül olabilecek bir hastalığa yakalandığını öğrendiklerinde çok üzüldüklerini söylüyor. Magda'nın kızı bu duruma ağlarken, altı yaşındaki oğlu Austin sakin bir biçimde yatak odasına gidip (bir şifacı olan) anneannesinin verdiği enerji esasını bulup getiriyor.

Austin, sonra asanın ucundaki kristal taşı köpeğin üze-

rinde sallıyor. Şaşırtıcı bir biçimde, sanki ikisi birbirleriyle konuşuyorlarmış ve o şifaya izin vermeyi kabul etmiş gibi, Gator yere uzanıyor.

Austin, enerji esasını Gator'un üzerinde yarım saat boyunca sallıyor, bu sırada ona ölmeyeceğini, kendisinin onu iyileştirmekte olduğunu söylüyor. İş bittiğinde, annesine dönüp neşeyle, "Anne, Gator iyi olacak. Sihirli asamı onun üzerinde kullandım ve o şimdi daha iyi," diyor.

(Anneannesi tarafından bir Reiki enerji şifacısı olarak inisiye edilmiş olan) Austin o ay boyunca Gator'a Reiki uygulamayı ve enerji esasını onun üzerinde kullanmayı sürdürüyor. Magda, sonucu şöyle açıklıyor: "Gator şu anda tamamen sağlıklı ve hepimiz mutluyuz!"

O Kendisini ve Annesini İyileştirdi

Teresa Zepeda, "Altı yaşındaki kızım Crystal kesinlikle bir şifacı!" diyor ve kızının onu birçok kez anında iyileştirdiğini söylüyor.

Crystal'in dördüncü yaş gününü kutlamak için tüm aile sahile kamp kurmaya gittiğinde küçük kız kulağının ağrıdığından yakınmaya başladı. Teresa, ona kendisini iyileştirmesini, yoksa hep birlikte sahili bırakıp onu doktora götürmek zorunda kalacaklarını söyledi. Bu haber Crystal'i üzdü, bu yüzden Teresa ona karavana gidip yatmasını ve elini kulağına koyarak, Tanrı'dan onu iyileştirmesini dilemesini söyledi. On dakika sonra, Crystal iyileşmiş olarak karavandan çıktı. Kulağının ağrısının tümüyle geçtiğini söyledi. Teresa bu konuda şöyle diyor: "Crystal güçlü iradeli bir insan. O sahilde kalmayı o kadar çok istiyordu ki bu şifayı gerçekleştirdi."

Bir başka seferde Teresa'nın sırtı ağrıyordu, bu yüzden o Crystal'den ona elleriyle şifa vermesini istedi. Küçük kızın ellerini sırtına koydu, ama Crystal ellerini çekip, "Hayır, seni iyileştirmek için ellerimi üzerine koymam gerekmez," dedi.

Teresa şöyle anlatıyor: “Sırtımın ağrısı, sanki hiç başlamamış gibi bir anda geçti. On dört yıl önce geçirdiğim bel fıtığından beri sırtım sık sık şiddetli bir biçimde ağrıyordu. Crystal şifa vermeden önce, sık sık sırt ağrısıyla yatağa düşerdim. Bu şifadan beri bir kere bile yatağa düşmedim ve sırtım şimdi ara sıra çok az ağrıyor.”

Mutlak İman

İster geleneksel ya da alternatif tıp, ister ruhsal şifa sonucunda olsun, her türlü iyileşme iman unsurunu içerir. Araştırmalar, şifacının ve hastanın imanının tedavinin sonucunu belirlemekte önemli değişkenler olduğunu gösteriyor. Kristal Çocuklar şifacılık yeteneklerine olağanüstü bir iman besliyorlar, ve hiç kuşkusuz, onların çok etkili şifacılar olmalarının bir nedeni budur.

Üç yaşındaki Victoria kendisine “Dr. Toria” diyor ve o şimdiden arkadaşlarının ve aile üyelerinin baş ağrılarını ve sırt ağrılarını geçirme konusunda başarılı bir performans gösterdi. Bebekliğinden beri, Victoria, birisi yaralandığında ya da kendini iyi hissetmediğinde bunu fark ediyor ve o kişi iyileşene dek onu öpmek ya da ona dokunmak istiyor.

Victoria’nın babaannesi şöyle diyor: “Victoria ‘kötü şeyleri fırlatıp atabileceğinize’ inanıyor, ve şifa verirken sizin ağrınıza erişip onu çekip aldığını ve sonra fırlatıp attığını söylüyor. O her zaman diğer insanların ve onların rahatsızlıklarının farkında ve onları iyileştirebileceğinden çok emin!”

Bir seferinde Victoria ve babaannesi bir bakım evini ziyaret ettiler. Elbette, Victoria bakım evindeki tüm yaşlı insanları iyileştirmek istedi. Babaannesi torununu çok yaşlı ve güçsüz bir insanın tüm rahatsızlıklarını iyileştiremeyeceğine, ya da tekerlekli sandalyedeki bir kişinin iyileşmesinin Tanrı’nın ellerinde olduğuna ikna etmekte çok zorlandığını hatırlıyor. Victoria çok ağır-başlı bir tavırla, “Ama Babaanne, ben

Tanrı'yla konuşurum!" diye karşılık vermişti. Babaaanesi, Victoria'nın kendisine ve dünyayı değıştirme yeteneğine olan inancının şaşırtıcı, ve "görölmeye değır güzellikte" olduğunu söylüyor.

Kristal Çocuklar sadece fiziksel bedenleri değıl, insanların kalplerini de şıfalandırıyorlar.

Kristal Çocuklardan Gelen Teselli

Kristal Çocuklar sadece fiziksel bedenleri değıl, insanların kalplerini de şıfalandırıyorlar. Örneğın, onlar şunları sağlıyorlar:

- ***Duygusal şıfa.*** Dört yaşındaki Lois O'Neill'in erkek kardeşı Jack öldükten sonra, cenaze töreninin ardından evde yapılan anma toplantısına elli konuk katılmıştı. Lois'in babası Mick, kızının kendi üzüntüsüyle ilgilenmek yerine, vaktini acılı yetişkinleri bahçede dolaştırarak geçirdiğini söylüyor. Lois konuştuğı herkese Jack'ın gerçekten gitmediğini söylemiş. Mick şöyle anlatıyor: "Lois bunları söyleyerek ve insanlara bahçemizde yaşayan melekleri ve perileri anlatarak onların kalplerini aydınlattı ve hafifletti."
- ***Teselli.*** Dört yaşındaki Colin buna ihtiyacı olan bir insanı nasıl teselli edeceğini sezgisel olarak biliyor. Birseferinde Colin annesi ve babasıyla birlikte bazı akrabalarını ziyaret ederken oradaki kadınlardan biri hastalandı. Colin onunla birlikte yatak odasında kalmakta ısrar etti. Kadının vaktin çoğunu uyuyarak geçirmesine rağmen, Colin sessizce onun yanında oturdu. O uyandığı her seferinde, Colin ona soğuk içecekler getirdi, ya da o bir şey istediğinde bunu aileye bildirdi. O gün o gerçek bir şıfa ve yardım kaynağı oldu.

- **Şefkat.** Araştırmalar çocukların genellikle sakat çocuklarla temas kurmaktan kaçındıklarını gösteriyor, ancak bu yeni kuşak bu kalıbı kırmış görünüyor. Onlar bedensel sakatlığı olan insanlara doğal bir şefkat gösteriyorlar. Örneğin, üç yaşındaki Zoey, *öncelikle* sakat çocuklarla arkadaşlık kuruyor. Zoey'in oyun arkadaşlarından bir kız doğuştan gelen bir sakatlık yüzünden yürüyemiyordu ve bedeninin bir yanı hafif eğikti.

Zoey'in annesi Crystal bu konuda şöyle diyor: "Bu küçük kız diğer çocuklarla birlikte okula başladığından, ve ayrıca Zoey ile oyun arkadaşı olduğundan beri olağanüstü ölçüde bir ilerleme gösterdi. Kristal Çocukların gözlerinde hiçbir önyargı bariyerinin bulunmadığını görmek bizim için çok ödüllendirici bir deneyim oldu."

- **Öğüt vermek.** Kristaller insanlara ilham verecek, onları teselli edecek ya da ruhen yükseltecek doğru şeyi söyleme becerisine de sahipler. Doğal olarak iyimser olduklarından, onlar diğer insanların yaşamın bulutlarının ardındaki gümüş astarı, ışığı görmelerine yardımcı oluyorlar.

Beş yaşındaki Carter şimdiden bu doğal yeteneği gösteriyor. Carter'ın annesi, arkadaşı Ingrid'in onu ziyarete geldiği günü hatırlıyor. Yetenekli bir hipnoterapist ve ressam olan Ingrid'in o gün morali bozuktur. Ve bunu gören küçük Carter ona gidip şöyle demişti: "Sen çok güzel ve yetenekli bir terapistsin, Ingrid."

Carter'ın annesi şöyle hatırlıyor: "Ingrid Carter'a bunu söylemesini benim öğütlediğimi düşündü. Ama ben ona bunu yapmadığımı ve Carter'ın daha önce *terapist* sözcüğünü kullandığını ya da yetenekli olma konusunda konuştuğunu hiç duymadığımı söyledim. Tüm bildiğim, Carter'ın kimin sevgiye ihtiyaç duyduğunu psişik olarak sezebildiği ve bunu onlara sunduğudur."

Ve bu sevgiyi sunmak Kristal Çocukların ortak misyonudur. Onlar bize sevgiyi alıp kabul etmeyi öğretiyorlar. Onların yetişkin rehberleri olarak, bizim işimiz onları sevmekten korkmayacakları şekilde ruhen beslemek, derin duygular hakkında konuşmanın ve onları hissetmenin güvenli olduğunu bilmelerine yardımcı olmaktır. Biz onlara, özellikle ergenlik çağında, doğal olarak sevecen benliklerinin olduğu gibi kalması için rehberlik etmeliyiz.

Sibirli, Spiritüel Çocuklar

Herhangi bir resmi dinî ya da spiritüel odağı olmayan ailelerde bile, Kristal Çocuklar çok derin, ezoterik konulardan söz ediyorlar. Bazen onlar ana babalarından Tanrı, dua, melekler, ritüeller vb. hakkında bazı şeyler öğreniyorlar. Ama çoğunlukla, spiritualite hakkında doğuştan gelen bir bilgiye sahipler. Onlar küçük filozoflar, başrahipler ve başrahibelerdir. Net bir biçimde, Tanrısal olana uyumlanmışlardır. Onlar ayrıca bu bilgiyi diğer yaşamlarından getirmişlerdir.

Üç yaşındaki Erin, annesiyle babası *Speed* (Hız) adlı filmi izlerken oturma odasına daldı. Film bitmek üzereydi ve izlenen sahnede bir uçakla bir otobüs çarpışıyor ve korkunç bir patlama meydana geliyordu. Erin bunun bir haber programı olduğunu ve insanların bu olayı gerçekten yaşadıklarını sanmıştı. Bu yüzden, şoke olmuş bir ifadeyle ana babasına döndü, dizlerinin üzerine çöktü ve “Bu insanlara yardım etmesi için Tanrı’ya dua etmeliyiz!” diye bağırdı. Erin’in annesi, “Üç yaşındaki bir çocuğun, ‘Ah, hayır, bu korkunç bir şey’ dedikten hemen sonra, ‘Bu insanlara yardım etmesi için Tanrı’ya dua etmeliyiz’ demesi beni çok etkiledi,” diyor.

Erin’in -o “gerçek” olmasa da- trajediye gösterdiği tepki yüreklendirici bir şeydir. Bu bizim insanlık olarak nereye yö-

neldiğimizin göstergelerinden biridir. Herkesin krizler karşısında -korku ya da endişeye kapılmak yerine- dua ederek ilahi yardım istediği bir dünyayı hayal edin.

Kristal Çocuklar son derece felsefîler, onlar sık sık, daha çok büyüklerin ilgi alanına giren spiritüel konular hakkında konuşuyorlar. Melissa, yedi yaşındaki oğlu Liam'ın sürekli olarak onun yaşındaki birisinden beklenmeyecek sorular sorduğunu söylüyor. Örneğin, Liam sık sık bir "ruh bedeni"nin ne olduğunu, Tanrı'nın kim olduğunu, ve benzeri sorular soruyor. Liam bazen kendi sorularını kendisi yanıtlıyor. Belki de onun soruları o soruların yanıtlarını medyumik olarak almasına neden oluyor. Örneğin, o, "Biz hepimiz Tanrı'yız" diyor.

Melissa Liam'ın spiritüel arayışından ötürü şükrediyor ve "Liam böyle bir ruh olmayı sürdürdüğü sürece, dünya daha iyi bir yer olacaktır," diyor.

Ay Enerjisi

Kristal Çocuklar Yerküre'nin, doğanın, ayın ve yıldızların enerjisiyle güçlü bağlara sahipler. Kadim Druidler, Babilliler ve Mısırlılar gibi, yıldızlı gökyüzü ve dolunaylar onların ilgisini çok çekiyor, onları adeta büyülüyor.

Belki süper-duyarlılıkları onların ayın güçlü şifalandırıcı etkisini keskin bir biçimde fark etmelerini sağlıyor. Birçok Kristal Çocuk geceleri, daha yetişkinlerin gözleri onları görmeden, ayı ve yıldızları görebiliyor.

Aslında, *ay* sözcüğü Isabella adlı bir Kristal Çocuğun söylediği ilk sözcüktü! Annesi Jaimie şöyle açıklıyor: "Isabella aya bayılıyor ve onu ilk kez gördüğünde ona 'ay' (moon) dedi. O daha 'Anne' ya da 'Baba' demeden bunu söyledi! Bir gece onu dışarıya çıkarmıştım, güzel lacivert renkli göğün altında durduğumuzda Isabella bir an heyecanla soludu ve gökyüzündeki dolunayı işaret ederek, 'Oooo, ay!' dedi. O sırada o dokuz aylıktı."

Kristal Çocuklar aya adeta âşıklar. Diğer çocuklar oyuncaklarla oynarken Kristaller ay ışığıyla aydınlanmış gökyüzüne bakarak eğleniyorlar. Beth, üç yaşındaki oğlu Taylor'un oturup yıldızları ve ayı seyretmeye bayıldığını söylüyor. O karanlıkta yatak odasında oturup, pencereden dışarıya, gökyüzüne bakarak saatler geçirebilirmiş.

Bu çocuklar ayın devrelerinden de etkileniyorlar. Petra üç yaşındaki kızı Julie'nin normal olarak tüm gece boyunca bir sorun olmadan uyuduğunu söylüyor. Ama dolunay olan gecelerde, Julie geceleyin bir-iki saat uyanık kalıyormuş.

*Kristal
Çocuklar
Yerküre'nin,
doğanın, ayın
ve yıldızların
enerjisiyle
güçlü bağlara
sahipler.*

Sihirli Yetenekler

Kristal Çocuklar sadece spiritüel eğilimlere ve doğuştan gelen şifacılık yeteneklerine sahip değiller, içlerinde bazıları ayrıca simyacı ve ilahî büyücüler. Onlar yerçekimi yasasına meydan okuyor ve nesneleri düşünce gücüyle hareket ettiriyorlar! Birçok ana baba bana çocuklarının sihirli başarılarını ayrıntılı bir biçimde anlattı. Bazı ana babalar bu öyküleri ancak gerçek isimlerini saklı tutmam koşuluyla yayınlamama izin verdiler. Onlar çocuklarının bu yeteneklerinin geniş çapta duyulmasının neden olabileceği geri-tepmelerden korkuyorlardı. Ancak, bu öykülere tanık olmuş biri olarak, ben bu öykülerin gerçeği yansıttıkları kanısındayım. Bunlar onları uydurma öykülerden ayıran bir duygu, ayrıntı ve içtenlik içeriyorlardı. Ben bunların kısa örneklerini sunup kararı size bırakacağım.

Birincisi, *psikokinezi* insanın fiziksel nesneleri zihniyle ya da güçlü duygularla hareket ettirme yeteneğidir. Ayrıca bir insanın kişisel gücü elektrikli aletlerin, saatlerin, pillerin, hatta sokak ışıklarının elektrik gücünü kesintiye uğrattığında da

vuku bulan şey budur. Burada okuyacağınız gibi, bazı Kristal Çocuklar şaşırtıcı psikokinetik başarılar sergilemekteler.

Örneğin, Fransa'da yaşayan -annesi ve büyükbabası kimliğini gizlememi istedikleri için- Adam olarak adlandıracağım yedi yaşında bir oğlan var. Adam, başka gezegenlerdeki yaşamdan ve birçok geçmiş yaşamından kültür, etnik köken ve dil hakkında ayrıntılar vererek söz ediyor. Adam'ın annesi şöyle diyor: "Oğlum üç yaşındayken, beni oturtup şöyle dedi: 'Sen benim ilk annem olmadığını biliyorsun, değil mi? Ben bu hayatta ana baba olarak seni ve babamı seçtim ve siz bu işi iyi yapıyorsunuz.'"

Adam sık sık çok derin psişik yetenekler sergiledi. Örneğin, dört yaşındayken, Adam annesine şöyle dedi: "Ah, baban bugün işe gitmedi. Hava fırtınalıydı, bu yüzden o işe gitmek yerine, yürüyüşe çıktı." Adam'ın büyükbabası Amerika'da yaşıyor ve arada altı saatlik bir zaman farkı var. O sırada henüz Amerika'da Pazartesi olmadığından, ve Adam'ın büyükbabası hafta sonlarında çalışmadığından, Adam geleceği görüyordu! Adam'ın annesi ertesi akşam babasını aradığında, oğlunun vizyonunun doğru olduğunu öğrendi, ama bu onu şaşırtmadı.

Adam'ın annesi oğlunun ayrıca maddi nesneler üzerinde de güce sahip olduğunu söylüyor ve şöyle açıklıyor:

"Bir gün Adam bir mumu kibrit kullanmadan tekrar tekrar yaktı -üstelik o sırada dışarıydık ve hava rüzgârlıydı!

Adam şaşırtıcı bir konsantrasyon gücüne sahip ve lastik bir topu havaya yükseltebiliyor. Onun bir süredir bunu yapmaya çalıştığını biliyordum, ve en sonunda başardı. Topun yerde zıpladığını duydum ve onun ne yaptığını görmek için odasına gittim. Ben odaya girmeden o bunu en az iki kere daha yaptı. Bunu bana da göstermek istedi ve gösterdi; gözlerime inanamadım! Top yatağın üzerinde yavaşça

birkaç santimetre yükseldi ve sonra birisi onu oraya atmış gibi pat diye geri düştü!”

Adam’ın annesi bana, Fransa’da köktendinci bir topluluk içinde yaşadıklarından, diğer insanların oğlunun yetenekleri hakkındaki kanılarından sakındığını söyledi. Buna ek olarak, o Adam’ın nesneleri havaya yükselttikten sonra yorulduğuna ve zayıf düştüğüne inandığından biraz kaygılanıyor. Umarım, onun korkuları Adam’a geçip onun ilahî büyüsunü terk etmesine neden olmaz.

Yine gerçek isminin saklı tutulmasını isteyen bir başka kadının dört yaşındaki oğlu ve dört aylık kızı hakkında benzer bir öykü anlatıyor. O, kızının daha birkaç haftalıkken tahta bir oyuncakın havada uçup ilk bulunduğu yerin birkaç metre ilerisine düşmesine neden olduğunu anlatıyor. Bu olay dört yetişkinin ve iki çocuğun gözleri önünde cereyan etmişti. Anne, hemen emzirilmediği için sinirlenen kızının bu psikokineziye neden olduğuna inanıyor. Ayrıca, oğlunun da çevresindeki nesneleri etkileyebilen çok uyanık bir bebek olduğunu söylüyor ve şöyle bir örnek veriyor: “Oğlum bebekken, en az birkaç kez, tüm dikkatimizi ona vermemizi istediğinde ve biz bunu hemen yapmadığımızda, uzaktan televizyonu kapattı.”

Yukarıdaki öyküye benzer bir biçimde, Tina’nın sekiz haftalık kızı da elektronik aletleri etkileyebiliyor. Tina şöyle açıklıyor: Kızımı benimle birlikte iş yerine götürüyorum ve eğer onu bilgisayarıma çok yaklaştırırsam, ekrandaki görüntü donuyor. Geçen gün ofisteki partnerimin ekranı karardı ve yazıcımız da sorunlar çıkardı. Kızımın yaydığı güçlü enerji dalgalarını dağıtmak için tüm elektronik aletlerin üzerine kristal salkımları yerleştireceğim.”

Bir Ruh Ziyareti

Kristal Çocukların sevecen ruhları, ilahî mesajlar veren rehber melekler gibi, bizi rüyalarımızda ya da meditasyonlarımızda da sihirli bir biçimde ziyaret edebilirler. Laura Ainsworth, yatak odasında yerde meditasyon yapıyordu, o sırada yanında dört yaşındaki torunu Beth de vardı. İlk başta, Beth Laura'nın yanında oturuyordu. Sonra, Laura meditasyonu sürdürürken, Beth'in odadan sessizce çıktığını duydu. Laura şöyle anlatıyor:

“Ne kadar uzun bir süre meditasyon yaptığımı bilmiyorum, sonra Beth'in yumuşak bir sesle bana seslendiğini işittim: ‘Anneanne.’ Ve tekrar biraz daha yüksek bir sesle seslendi: ‘Anneanne!’ Gözlerimi açtım, karşımda duran torunuma bakıp gülümse-dim. O garip bir biçimde etkileyici bir bakışla ve insanın yüreğini ısıtan bir içtenlikle, ‘Eğer bana ihtiyacın olursa ben buradayım,’ dedi.

Tekrar meditasyona döndüm ve aradan bir dakika geçmemişti ki, çok derin bir soluma, adeta bir horlama duydum. Beth koridorun karşısındaki bir yatak odasında derin bir biçimde uyuyordu...”

Eğer sizin çocuklarınız küçük sihirbazlar ya da büyücüler gibi davranmıyorlarsa, bu onları Kristal Çocuklar kategorisinin dışında bırakmaz. Bu çocukların hepsi sihir sergilemez. Ancak, bazılarının, büyük olasılıkla, tüm insanların muktedir oldukları yetenekler sergilediklerini bilmek harika bir şey değil mi? Bir kez daha, Kristal Çocuklar insanlığın olanaklarına giden yolu işaret etmekte... ve hepimiz için yüksek yolu şekillendirmekteler.

Doğa, Hayvanlar ve Kayalarla Bağ Kurmak

Kristal Çocuklar, başka dünyalardan ve âlemlerden gelmiş görünseler de, Yerküre, doğa ve hayvanlarla derin bir biçimde bağ kuruyorlar. Bu çocuklar başka her yerden daha çok, açık havada ağaçların, kayaların, çiçeklerin arasında ve su kenarında oynamayı tercih ediyorlar! Bazı ana babalar çocuklarını kapalı yerlerde tutmakta gerçekten zorlanıyorlar. Diğer ana babalar, çocukları hırçın davrandıklarında açık havada bir gezintinin onları hemen yatıştırıp neşelendirdiğini söylüyorlar. Küçük Aziz Fransisler gibi, bu çocuklar hayvanların onlara güvenmelerini sağlayan bir saflık sergiliyorlar. Siz çiçeklerin ve kuşların sevinç verici bir Kristal Çocuğun oradaki mevcudiyetinden ötürü neşeyle şakıdıklarını hayal edebilirsiniz.

Dört Ayaklı Arkadaşlar

Müziğin vahşi hayvanları uysallaştırması gibi, Kristal Çocuklar da hayvanlar üzerinde hipnotik bir etki yapıyorlar. Daha önce de belirttiğim gibi, onlar evlerinde büyük köpeklerle ve keskin tırnaklı kedilerle pervasız bir biçimde oynayabiliyor ve asla yaralanmıyorlar. Hayvanlar bu çocukların kalplerinin masumiyetini hissediyorlar. Hayvanlar ve Kristal Çocuklar bir-

birleriyle sevgi dalga-boyunda iletişim kuruyor ve birbirlerini mükemmel bir biçimde anlıyorlar.

On beş aylık Leah, şimdiden evdeki hayvanlarla derin bir dostluk kurmuş durumda. Aslında, annesi Cynthia, Leah'ın en iyi arkadaşının köpekleri Yogi olduğunu söylüyor. Cynthia şöyle diyor: "Leah ilk kez kendi başına ayakta durduğunda, bunu Yogi'ye dayanarak yapmıştı. Sonra Yogi ondan uzaklaştı ve o kendi başına ayakta durdu. Bu şaşırtıcı bir şey, çoğu hayvan Leah'ın kendilerine dokunmasına, yaslanmasına ya da kaba saba bir biçimde okşamasına izin veriyor. Bu sihir gibi. Hayvanlar onu adeta taparcasına seviyorlar!"

Benzer bir biçimde, üç yaşındaki Abbie hayvanları kendisine çekiyor. Annesi Andrea şöyle anlatıyor: "Sık sık onu köpeğimiz ya da kedilerimizle otururken buluyorum, o hiç konuşmadan ellerini onların üstünde tutuyor. Bunun dakikalarca böyle devam ettiğini görüyorum. O hayvanları çok sakinleştiriyor."

On sekiz aylık Isabella, Kona-Hawaii'de vahşi yunuslarla iki kere yüzdü. Annesi Phillipa her iki yüzme sırasında yunusların Isabella'ya çok çekildiklerini söylüyor. "Yunuslar direkt olarak ona geldiler, onun altına daldılar ve tekrar tekrar ona gelmeyi sürdürdüler." Hem vahşi hem de evcil hayvanlar bu özel çocukların sevgisini ve güvenilirliğini hissederek onlara çekiliyorlar. On sekiz aylık Hannah Caldwell, annesi Pam ile birlikte hayvanat bahçesine gittiğinde, aslında bunun tam tersi olması gerekirken, hayvanlar bu küçük kıza gözlerini dikip uzun uzun baktılar!

Hayvanat bahçesindeki bir ana gorilin Hannah'ın yaşında bir yavrusu vardı. Pam şöyle anlatıyor: "O goril ve ben, her ikimiz de çocuklarımızı emziriyorduk ve ben onunla aramda müthiş bir bağ hissettim. Ana goril Hannah'ı fark etti ve hemen onlarla aramızdaki cam bölmeye yaklaştı. Goril ve Hannah'ın gözleri birbirine kenetlendi ve birbirlerine sevgiyle uzun

uzun baktılar. Sonra goril bana baktı ve elini yumuşak bir biçimde aramızdaki cama, yüzümün karşısına koydu. Ben de elimi onun elinin karşısına koydum. Bu olağanüstü bir bağlantıydı -o, Hannah'a büyük bir çekim hissetmişti."

En sonunda, Hannah ve Pam yeni dostlarıyla vedalaşıp ayrıldılar ve hayvanat bahçesinin aslanların bulunduğu bölüme doğru yürüdüler. Ana kız, camdan, çok geniş bir alana yayılmış olan aslanlara baktılar. Pam şöyle anlatıyor:

"Birden bir dişi aslan dikkatini çeken bir şeye baktı. Ayağa kalkıp pür dikkat bize doğru yürümeye başladı. Aradaki mesafeyi odaklanmış bir haldе geçip bize yaklaştı. Onun bu kadar ilgisini çeken şeyin ne olduğunu görmek için baktım ve bunun benim kızım olduğunu anladım! Onlar cam bölmenin iki tarafında yüz yüze durdular, o anda cam bölmeye rağmen aralarında yoğun bir bağın kurulduğunu hissedebildiniz. Bu aslan da Hannah'a güçlü bir çekim hissetmişti! Sanki hayvanat bahçesindeki ilgi merkezi o hayvanlar değil de, Hannah'tı. Bu manzara oraya büyük bir kalabalığı çekti ve herkes bu küçük kızda bu güzel aslanın tüm dikkatini çekecek kadar özel neyin bulunduğunu merak etti."

Doğa Empatisi

Hayvanlarla dost olmaya ek olarak, Kristal Çocukların anahtar bir özelliği, onların özellikle doğaya yönelik çok derin empatileridir. Bu çocuklar hayvanların, böceklerin ve bitkilerin duygularını ve duyumlarını hissederler. Doğayı seslendirir ve bize herkesin ve her şeyin duyguları olduğunu hatırlatırlar.

- Andrea, üç yaşındaki kızı Abbie'nin kimsenin böcekleri öldürmesine izin vermediğini söylüyor -iri, korku verici örümcekleri bile. Abbie, böcekleri öldürmeye kalkışan

yetişkinlere, “Yapma, onları da Tanrı yarattı” diyor. Biz genelde böceklerin küçük oğlanların ilgi alanına girdiğini düşünürüz, ama Kristal Kızlar doğadaki arkadaşları arasında bir ayırım yapmıyorlar, diğer yaratıkları sevdikleri kadar böcekleri de seviyorlar.

- Altı yaşındaki Robert’in ana babası bahçelerine bir havuz yaptırmaya karar verdiler, bu proje için iki söğüt ağacının kesilmesi gerekiyordu. Motorlu testereyi görür görmez, Robert ağaçlara doğru koştu, her birini kucakladı ve onlar için hüngür hüngür ağladı.
- Yedi yaşındaki Chad, ilk yürüme-ye başladığı dönemden beri doğaya karşı empati gösterdi. Bir seferinde, bir ağaçtan bir yaprak düştüğünde, Chad annesine şöyle dedi: “Ah, yere düşen şu zavallı yaprak -o ailesinden ayrıldı!”
- Evine kertenkeleler girdiklerinde, yedi yaşındaki Liam onları yumuşak bir biçimde yakalayıp dışarı çıkarıyor. Bunu yaparken, kertenkelelere, “Siz evinize gitmelisiniz; bebekleriniz sizi bekliyor,” ya da “Sizin dışarı çıkıp biraz yiyecek bulmanız gerekiyor; aç olduğunuzu biliyorum,” gibi şeyler söylüyor. Liam’ın annesi, oğlunun kertenkelelerin ne düşündüğünü ve hissettiğini bildiğini söylüyor. O onlara korkmamalarını söylüyor ve onlar da onu dinliyorlar.
- Birisi bir çiçek koparıp onu iki yaşındaki Crystal’a verdi ve küçük kız çok üzüldü. O, çiçeğin hâlâ toprakta bulunan sapına yaklaşıp çiçeği onunla yeniden birleştirmeye çalıştı.

*Kristal Çocuklar
bize doğanın
sırrını öğretiyor,
ve her şeyin
canlı olduğunu
fark etmemizi
sağlıyorlar.*

- Beş yaşındaki Alice bitkilere karşı büyük bir sevgi duyuyor ve annesi bitkileri budadığında ya da ölmekte olan yaprakları veya çiçekleri koparıp attığında çok üzülüyor.
- Altı yaşındaki Isaac, büyükannesi Laura'ya elinde tuttuğu düzgün bir çakıl taşı gösterdi ve bu taşı yoldan aldığını, çünkü bir araba tarafından çiğnenmesini istemediğini açıkladı.
- Üç yaşındaki Zoey, ağaçlara sarılıyor ve parçalanmış ya da kurumuş yaprakları öpüyor.

Harika Açık Hava

Ardına dek açık kalpleri ve neşeli mizaçlarıyla, Kristal Çocukların açık ve temiz havada, hayvanlar ve bitkilerle vakit geçirmeyi tercih etmelerinde şaşılacak bir şey yok. Kristaller doğal güzelliği yapaylığa tercih ediyorlar.

Örneğin, onlar giysilerini çıkarıp, toprağı kazıp, karınca kolonilerini incelemekten hoşlanıyorlar. Doğanın ayrıntılarında güzellik buluyor ve uzun süre kımıldamadan oturup rüzgârda uçuşan bitkileri seyrediyorlar.

Conchita, yirmi aylık oğlu Nathan'ın gerçek bir doğa âşığı olduğunu söylüyor: "Onu içeride tutabilmek için tüm kapıları kilitlememiz gerekiyor. O doğaya çıktığında giysilerini çıkarmayı tercih ediyor. Ayrıca suda oynamayı, toprağı suyla karıştırıp yoğurmayı seviyor."

Belki Kristal Çocukların doğayı bu kadar çok sevmelerinin bir nedeni, bitkilerle ve hayvanlarla iletişim kurmalarıdır. Magda, dört yaşındaki kızı Taylor'un sürekli olarak çiçeklerle konuştuğunu söylüyor. "Taylor, çiçeklere ne kadar güzel olduklarını söylüyor," diye açıklıyor Magda. "Ayrıca, küçük böceklerle de konuşup onları rahatlatmaya çalışıyor."

Kristal Çocuklar bize doğanın sihrini öğretiyor ve her

şeyin canlı olduğunu fark etmemizi sağlıyorlar. Shawn ve Keli Carpenter, üç yaşındaki oğulları Corbin'in ağaçlarla çok dikkat çekici ilişkileri olduğunu söylüyorlar. "Corbin, bize ağaçların neler dediklerini, neler hissettiklerini ve neler yaptıklarını anlatıyor," diye açıklıyor Carpenterler. "O ayrıca tüm yaşamdaki ruhun farkında ve -en güçlü iletişimi ağaçlarla kurmasına karşın- kuşlarla, balıklarla, bitkilerle, böceklerle ve kayalarla da iletişim kurabiliyor."

Ve dört yaşındaki Colin, bir gün annesiyle açık havada yürüyüş yaparken, durdu, bir ağaca baktı, ona yaslandı ve içini çekerek şöyle dedi: "Anne, ben ağacın sevgisini hissediyorum; ben onun kalbini hissediyorum!"

Doğa, Kristal Çocuklar da dahil, herkesin ruh halini harika bir biçimde yükseltir. Amanda, on dört aylık kızı sızlanmaya başladığında, yapması gereken tek şeyin onu dışarı çıkarmak olduğunu söylüyor: "O, çimlerin üzerinde yürümeye ya da toprakla oynamaya başladığında bir anda sakinleşip neşeleniyor."

Bu özel çocukları eğlendirmek için karmaşık oyuncaklar gerekmiyor. Sadece, onları açık havaya çıkarın ve onlar hışırdayan yaprakları, örümcekleri ve kuşları adeta büyülenmişçesine seyredeceklerdir. On iki aylık Rihana, kapalı yerde çok fazla zaman geçirdiğinde huysuzlanıyor. Rihana'nın annesi, küçük kızın ağaçlara dokunmaktan, otları hissetmekten ve uçuşan yaprakları kovalamaktan hiç bıkmadığını söylüyor.

Daha büyük yaşlardaki Kristal Çocuklar bile doğayı insan-yapımı oyuncaklara tercih ediyorlar. Altı yaşındaki Haley odasını düzene sokmak ve oynamadığı oyuncaklardan kurtulmak istedi, böylece ailesinin yaptığı bir "kullanılmış eşya satışı" sırasında oyuncaklarını sattı. Haley ile kız kardeşi bu satıştan 192 dolar kazandılar. Ama bu parayla yeni oyuncaklar almak yerine, eylerinin bahçesine dikmek için bir akça ağaç satın aldılar.

Doğaya duyulan bu kadar çok sevgiyle, Kristallerin küçük yaşlarda çevreyi-koruma güdüsü duymaları şaşırtıcı bir şey değil. Bu küçüklerin birçoğu Tabiat Ana'yı korumaya çalışıyor. Örneğin, beş yaşındaki Nicky sürekli olarak annesine suyu boşa harcamamasını hatırlatıyor. Ayrıca, elektriği israf etmeme konusunda da çok dikkatli davranıyor. Nicky bir odadan çıkarken ışığı mutlaka kapatıyor ve güneş batmadan ışıkları açmıyor.

Kristaller ve Kayalar

Kristal Çocukların kristallere ve kayalara karşı büyük bir ilgi duymaları da şaşırtıcı bir şey değildir. Onlar yaşam-gücü enerjisine karşı çok duyarlılar. Bu çocuklar mineraller âleminin Tanrı'nın diğer âlemleri kadar canlı olduğunu *biliyorlar*. Bir Kristal Çocuğa göre, güzel bir kaya oluşumu bir insan ya da hayvan kadar çok ilgiye ve sevgiye layıktır. Bir Kristal Çocuğun gözünde onların hepsi Tanrı'nın canlı yaratıklarıdır.

Üç yaşındaki Victoria, babası ve babaannesiyle birlikte Güney California'da okyanusun içindeki kayaları ziyaret ettiğinde çok mutlu olmuştu! Kulağını bu okyanus kayalarına dayamış, her biriyle konuşmuş ve onları dinlemişti. Babaannesi şöyle anlatıyor: "Victoria'nın bu kayalarla iletişim kurduğu herkese aşikâr olduğundan, insanlar çevremizde toplanıp onu izlediler."

Kristal taşlar uzun zamandır spiritüel törenlerde ve şifa çalışmalarında Tanrısal enerjiyi yönlendirmek ve büyütmek için kullanılıyor. Kuvars kristalleri ayrıca, radyolar ve saatler gibi, elektronik aletlerde elektrik sinyallerini artırmak için de kullanılıyor. Bazı insanlar kadim uygarlıkların kristalleri taşımada ve aydınlatmada kullandıklarına inanıyorlar, ve (içinde on emrin taşındığı) Ahit Sandığı'nın -sürekli enerji yayması için programlanmış- kristallerden oluştuğu yönünde teoriler var.

Kristal Çocuklar kristallerin yaydıkları titreşimleri hissediyor ve bu taşların sihirli özelliklerine ve güçlerine saygı gösteriyorlar. Bu çocukların birçoğu, bu konuda hiçbir eğitim görmedikleri halde, kristalleri şifa çalışmasında nasıl kullanacaklarını sezgisel olarak biliyor.

Carri Lineberry'nin iki kızı var; dört yaşındaki Shailyn ve üç yaşındaki Maia. Carri, iki kızın da parlatılmış kristal taşlardan oluşan koleksiyonlarını ellerine almaya bayıldıklarını söylüyor. Birçok kez, kızlar bu kristallerin gücünün farkında olduklarını olağanüstü bir biçimde sergilemişler.

Örneğin, Maia döşeginin altında bir ametist kristal bulunduruyor. Carri şöyle anlatıyor: "Bir gün onu orada bulup başka yere koydum. Maia, onun orada olmadığını hemen keşfetti, onu alıp tekrar oraya koydu ve bana da o taşın orada kalması gerektiğini söyledi."

Bir başka seferinde, Shailyn sabah Carri'nin yatağına geldi. Orada, annesinin başucundaki masada pembe bir kuvars kristali gördü ve onu eline aldı. Carri, "O kristali daha yeni satın almıştım ve Shailyn onun hakkında hiçbir şey bilmiyordu," diyor.

Shailyn kristalin sivri ucunu annesinin alnının ortasına dayadı ve "Anne, ben bununla insanları iyileştirebilirim. Biliyor musun, sen bununla ameliyat yapabilirsin," dedi. Shailyn, deneyimli bir enerji şifacısında görebileceğiniz bir güvenle, kristali Carri'nin bedeninin değişik yerlerine koymayı sürdürdü.

Carri en sonunda Shailyn'e bir kristali şifa vermek için kullanmayı kimden öğrendiğini sordu ve küçük kız çok normal bir şeyden söz eder gibi, "meleklerden" dedi.

Carri odadaki enerjinin olağanüstü sakin ve dingin olduğunu hatırlıyor ve şöyle diyor: "Tüylerim ürperdi. O sabahı, ve bir başka zamanı kısa bir an için görüşümü asla unutmayacağım."

Judy Springer'in dört yaşındaki oğlu Isaac da kristaller hakkında nedeni anlaşılmaz bir bilgiye sahip. Örneğin, bir seferinde o annesine birden şöyle dedi: "Biliyor musun, eğer evde uzun süre tutulurlarsa kristaller tükenip yararsız hale gelirler. Eğer böyle olursa, o zaman onları çok uzun bir süre için dışarıda tutman gerekir."

Bazı Kristal Çocuklar kristallerin kullanımıyla ilgili bilgiyi rehberlerinden ve meleklerden alırlar. Ama diğer Kristaller bu bilgiyi geçmiş yaşamlarından hatırlarlar.

Stephen ve Karen Williams bu konuda şöyle diyorlar: "Beş yaşındaki kızımız Sabrina, kristalleri ona ilk kez gösterdiğimiz anda sevdi. O farklı kristal tiplerini çabucak öğrendi. Şimdi bizim satın alacağımız kristalleri seçmemize yardımcı oluyor."

Bir akşam, Sabrina bir kristal şifasına ihtiyacı olduğunu söyledi. O bazı kristalleri seçtikten sonra, annesi ona insan bedenindeki çakra sistemini öğretmeye başladı. Karen Sabrina'ya kristalleri çakralarının üzerine nasıl yerleştireceğini söylemek üzereyken, Sabrina, "Anne, ben onların nasıl yerleştirileceklerini biliyorum, bunun hepsini daha önce yapmıştım," dedi ve kendi kendine şifa vermek için kristalleri bedeninin üzerine yerleştirmeye başladı. Karen, o akşam kızının kristallerle çalışmasını izlediğinde Sabrina'nın kristallerle bağının bu enkarnasyonun ötesine uzandığına ikna olduğunu söylüyor.

Belki Kristal Çocukların kadim yaşamlarla bağları onların kristaller, labirentler ve kutsal-çemberler gibi etkisi uzun bir zaman boyunca kanıtlanmış şifa gereçlerine çekilmelerinin bir nedenidir.

Altı yaşındaki bir kız çocuğu, bu kutsal-çemberler hakkında nedeni anlaşılmaz bir bilgi sergiledi. Carolyn, bir gün bahçede çimleri biçerken kızı Haley'in gelip ondan yarattığı meditasyon yerini görmesini istediğini anlatıyor. Haley'in ya-

tak odasına girdiklerinde, Carolyn, kızının kutsal bir yer yaratmak için yatak odasındaki mobilyayı battaniyelerle örtmüş olduğunu gördü. Bunun ortasında, Haley kristallerini ve özel taşlarını bir çember halinde yerleştirmişti. O, annesine, bu çemberin ortasına oturup meditasyon yaptığını açıkladı.

Carolyn şöyle hatırlıyor:

“Oda çok dingindi ve kızımın yarattığı kutsal çember çok güzeldi. Birkaç gece sonra, Haley benden o taş çemberinin içinde onunla birlikte oturmamı istedi ve bana şifa hakkında bildiklerini anlattı. Bana bu çemberin önemini anlattı, elime bir kuvars kristali vererek onu kalbimin önünde tutmamı istedi. Sonra ayağa kalktı ve çemberin çevresindeki meleklerden yardım istedi ve Başmelek Rafael’den çemberin içine gelmesini rica etti. Ve şifa enerjisinin ortaya çıkması için Rafael’i gördüğü yere kalp biçiminde bir pembe kuvars yerleştirdi, Haley ne yaptığını biliyordu -bu inanılmaz bir şeydi!”

Sizin çocuğunuz kristallerle şifa ritüelleri yapmıyor olsa bile, onun bu sihirli taşlara sevgi duyduğunu fark edebilirsiniz. Mary Marshall bana dört yaşındaki oğlunun kristalleri çok sevdiğini, onları yanında taşıdığını, hatta onlarla birlikte uyuduğunu söyledi. Mary şöyle diyor: “Oğlum anaokuluna gidiyor, ve bir sınıf projesi için onun okula C harfiyle başlayan bir şey götürmesi gerekiyordu. Ve o okula kristaller (crystals) götürdü.

Petra, üç yaşındaki kızı Julie uyku sorunları yaşamaya başladığında kristallerin imdada yetiştiklerini söylüyor. Petra, Julie’nin birden yalnız uyumak istemediğini ve bir gecede beş-altı kere uyandığını hatırlıyor. En sonunda, o Julie ile konuştu ve kızının odasında hayaletler gördüğünü öğrendi.

Petra bu sorunu Julie ile birlikte her gece bir yatma-za-

manı ritüeli yaparak çözdü. Petra şimdi bu hayaletlere odadan çıkmalarını sevecen bir biçimde emrediyor, sonra pence-
renin önüne bir beyaz kuvars kristali ve Julie'nin yatağına bir
pembe kuvars ve bir de ametist kristal koyuyor. Bu ritüel oda-
yı uygunsuz enerjilerden temizliyor ve şimdi Julie gece boyun-
ca kesintisiz uyuyor.

Bir başka anne de kristallerin oğlunun daha iyi uyuma-
sına yardımcı olduklarını gördü. Profesyonel bir psişik şifacı
olan Laura Halls oğlunun yatak odasında kristal bir enerji ağı
oluşturması konusunda sezgisel bir mesaj aldı. Yatak odasının
tam ortasına bir hermatit kristal, odanın dört köşesine de
dört rodokrozit kristal koydu. Laura daha sonra enerji hatla-
rının her bir kristal arasında uzanarak, ortada, hermatitin
üzerinde yüksek bir nokta (bir piramit) oluşturduklarını im-
geledi. Sonra bu piramidin tepesinde olumsuz enerjiyi geri
yansıtip odadan uzaklaştıracak eterik bir aynanın oluşturul-
masını istedi. Ondan sonra, çocuğunun meleklerinden ve reh-
berlerinden onu korumalarını rica etti.

Laura oğlunun şimdi çok daha çabuk uyuduğunu ve tüm
gece boyunca uyanmadığını söylüyor. O şöyle hatırlıyor: "Bu
kristal enerji ağı çok fazla pozitif enerji yaratmış olduğundan,
onu oluşturduktan sonraki iki gün boyunca oğlumun yatak
odasındaki ısı yükseldi!"

Kristallerle İlgili Bazı Kurallar

Kristal Çocuklar kristallerle sembiyotik bir ilişkiye sahip
olduklarından, çocuklarınızı bu şaşırtıcı taşlarla tanıştırmak
isteyebilirsiniz. Siz kristalleri bazı kitapçılarda ve kristal dükkân-
larında bulabilirsiniz. Ve doğal kristallerin insan-yapımı
çeşitlerinden daha güçlü enerji akımları içerdiklerini aklınız-
da tutun.

Yıllardır bir kristal dükkânı işleten Connie Barrett, ço-
cukların kendi kristallerini seçmelerine izin vermemizi tavsi-

ye ediyor. O çoğu kez, çocukların hangi taşların onların kendilerini daha sakin ve dingin hissetmelerine yardımcı olacağını bildiklerini söylüyor. Connie şöyle anlatıyor:

“Bir seferinde, bir anne oğluyla birlikte dükkânıma geldi. Anne bana çocuğun çeşitli sorunlarından söz etmeye başladı ve oğlan bu sırada annesine istediği kristali bulduğunu söylemeye çalışıyordu.

Anne en sonunda ona döndü ve ‘Biraz susar mısın, ben bu hanıma astımın için en iyi kristalin hangisi olduğunu soruyorum,’ dedi.

Çocuğa hangi kristali seçmiş olduğunu sordum. O bana bir taş gösterdi, bu güneş sinirağı bölgesindeki kasları gevşettiğine inanıldığından astım için tavsiye edilen bir rodokrozit idi. Annesine, oğlunun ihtiyacı olan kristali seçtiğini söyledim.”

Çocuklar kendi kristallerini seçerken sezgisel yeteneklerini kullanırlar. Bu sizin onlara hoşlanacaklarını düşündüğünüz kristalleri veremeyeceğiniz anlamına gelmez. Onlar, büyük olasılıkla, onlara vereceğiniz her kristali seveceklerdir.

Eğer çocuğunuz hâlâ çok küçükse, onun küçük taşları yutabileceğini unutmayın. Bebekleri kristal taşlarla yalnız bırakmayın ve bu taşları onların erişemeyecekleri yerlere koyun. Ya da, yuvarlatılmış iri bir kristal alın ki bebeğiniz onu ağzına almasın veya kristalin keskin kenarları onun bir yerini kesmesin. Ayrıca, küçük çocuklara bu taşları fırlatmalarını gerektiğini de açıklayın.

Connie, çocukların kendilerine doğru gelen taşları seçme özgürlüğüne sahip olmalarının önemli olmasına karşın, belli çocukluk hastalıkları ve sorunları için yararlı olabilecek belli kristallerin bulunduğunu söylüyor ve şöyle açıklıyor:

- **Kâbuslar/uykusuzluk:** *Ametist* -onu çocuğun başucundaki masaya ya da yastığın altına koyun.

- **Kalp kırıklığı ya da keder:** *Pembe kuvars* -onu çocuğun kalbinin üzerinde tutun ya da bir kordonla göğsüne takın.
- **Özsaygısı ve özgüveni sorunları:** *Sitirin* -bir yüzük ya da kolye olarak takılabilir ya da odada bir yere yerleştirilebilir.
- **Konsantrasyon, odaklanma ve ders çalışma:** *Akik* (şimdiki anda köklenmek için) ya da *sodalit* (zihinsel karışıklığı temizlemek için) -bu taşı çocuğun çalışma alanına yerleştirin.
- **Duygusal bunalım:** *Aytaşı* -bir kolye olarak takın ya da aytaşını çocuğun alnına ve şakaklarına sürün.
- **Sabır:** *Rodonit* -çocuk sabırsızlık hissettiğinde onu elinde ovalamalıdır.
- **İletişim:** *Türkuvaz* (eğer çocuğunuz başkalarından yardım istemekte zorlanıyorsa); *mavi çizgili agate* (sakin iletişime yardımcı olur); *amazonit* (gerçeği söyleyecek cesareti bulmaya yardımcı olur) -özellikle bir kolye ya da kolye ucu olarak takıldığında etkili olur.

Bir kristali satın aldıktan sonra, onu en az dört saat boyunca dışarıda, güneş ışığında bırakarak eski enerjisini temizleyin. Eğer güneş ışığı yoksa, taşı içine bir avuç deniz tuzu karıştırdığınız su dolu bir kaba koyun. Deniz tuzu kristali aşındırabileceğinden onu bu suda uzun süre tutmayın. Sonra, çocuğunuzdan bu taşı kalbinin önünde tutmasını ve taşta aktaracağı dileklerini ya da niyetlerini düşünmesini isteyin. Örneğin, o bu kristalin bedensel şifalara ya da geceleri daha iyi uyumaya yardımcı olmasına niyet edebilir. Eğer kristali yine olumsuz bir enerji kuşatırsa, onu yine güneş ışığında ya da tuzlu suda temizleyin. Bu düzenli olarak da yapılabilir.

Tanrısai Doğa

Şair Dorothy Frances Gurney, “Bir insan dünyada başka her yerden çok bir bahçede Tanrı’nın Kalbine yakındır,” diye yazmıştı. Kristal Çocuklar bunu içgüdüsel olarak bilir ve doğanın Tanrısallığına uyumlanırlar. Doğa onların tapınaklarıdır; onların Tanrı’ya dokundukları, O’nu kokladıkları ve O’nun farkında oldukları yerdir.

Dört yaşındaki Colin ve annesi çok güzel bir Japon bahçesine gezmeye gittiklerinde, küçük oğlan durup şöyle bağırdı: “Anne, bu çok harika! Ben burada Tanrı’yı ve melekleri hissediyorum!”

Los Angeles’de bir kristal dükkânı olan Kate Mitchell, bir süre önce annesiyle birlikte onun dükkânına gelen beş yaşındaki bir oğlan çocuğunu, Alex’i anlatıyor. Alex orada beş yüz dolarlık iri bir kuvars kristali salkımı gördü ve annesine dönüp heyecanla, “İşte Noel Baba’nın bu Noel’de bana getirmesini istediğim şey bu!” dedi. Annesi biraz şaşırdı ve “Onun yerine diğer çocuklar gibi bir Nintendo takımı istemez miydin?” diye sordu. Alex kararlı bir tavırla, “Hayır!” diye yanıtlayınca, annesi, “Bu kristali neden bu kadar çok istiyorsun?” diye sordu. Küçük çocuk şöyle yanıtladı: “Çünkü o doğal, onu Tanrı yaptı.”

Noel Baba’nın Noel’de bu tatlı çocuğa o kristal salkımını getirdiğinden emin olabilirsiniz.

Melekler ve Görünmez Dostlar

Siz bebek Kristallerin gözlerini boşluğa dikip uzun uzun ve dikkatle baktıklarını görebilirsiniz, onlar o sırada melekleri görüyor olabilirler. Çoğu kez, bu bakışa görünmeyen dünyayla anlaşılabilir bir “sohbet” eşlik eder. Konuştuğum birçok ana baba Kristal bebeklerinin melekleri ve ölmüş yakınlarını gördüklerine ikna olmuştu. Ben de böyle olduğuna inanıyorum. Tüm zamanların en psişik kuşaklarından biri olan bu çocukların durugörü yeteneğine sahip olmaları çok doğal bir durumdur.

Birçok insan kuşağı dünyaya psişik çocuklar getirmiştir. Ancak, Kristal Çocuklar kuşağı ruhsal yeteneklerini yetişkinlik çağına da taşımaya, o çağda da sürdürmeye eğilimlidir. Bunun bir nedeni, bu ruhsal açıklık içeren yeni çağda ana babaların Kristal Çocukların psişik yeteneklerini daha destekleyici olmalarıdır. Önceki kuşaklar, psişik olan her şeyden korkutulmuş olduklarından, melekleri gören ya da işiten insanları adeta suçlu çıkarırlardı.

Tara Jordan ve ailesi her yemekten önce şükran duası söylerler. Tara'nın oğlu Grant, on üç aylıkken akşam yemeği duası sırasında İsa'yı çağırmaya başladı.

Tara şöyle anlatıyor:

“Biz şükran duası ederken Grant havaya bakıyor, bakışlarından onun orada İsa’yı, melekleri ya da ruhları gördüğünü hissedebilirsiniz. O boşluğa bakıp bizim göremediğimiz bir şeylere el sallıyor. İsa’nın adını söyleyip, sanki onu selamlar gibi, ‘Merhaba’ diyor. Sonra duvarda asılı duran ‘İsa’nın Son Yemeği’ tablosuna bakıyor ve tekrar elini sallıyor. Ben Grant’ın ruh dünyasını görüp hissettiğine eminim.”

Bu destekleyici ana babaları, büyükanne ve büyükbabaları sayesinde, Kristal Çocuklar büyürken psişik yeteneklerini yitirmeden koruyabilirler. Bu çocuklar, semavi varlıkların koşulsuz sevgisini hissedebildiklerinden, meleklerle karşı doğal olarak sevgi ve yakınlık duyarlar. Onlar ana babalarının onlara melekleri anlatmalarından da çok hoşlanıyor ve bu bilgiyi semavi âlemle daha derin bir bağ kurmak için kullanıyorlar.

Carolyn beş yaşındaki kızı Haley’in kolu kırıldığında onu hastaneye yetiştirirken yanına benim *Healing with the Angels* (Meleklerle Birlikte İyileştirmek) adlı kitabımı da almıştı. Carolyn bu kitaptan bir şifa duası okurken, Haley’e çabuk iyileşmesi ve onu acısından kurtarması için Başmelek Rafael’den (Fiziksel Şifa Meleği) yardım istemesini söyledi. Ondan sonra, küçük kız kolu ağrımaya başladığı her seferinde Rafael’i yardıma çağırdı.

Doktorlar Haley’i muayene ettiklerinde, onun sakinliği karşısında çok şaşırdıklarını ifade ettiler. Carolyn ve kocası Mike de Haley’in rahatlığı karşısında hayret etmiş ve kendilerinin çok sakin olmalarına da şaşırmışlardı. Çocuklarından biri yaralandığında Carolyn, normal olarak, çok korkar ve ağlardı. Görünüşe göre, melekler herkesi olumlu bir biçimde etkiliyorlardı.

Doktorlar Haley’in kolunu alçıya alırken, Carolyn acil servis odasına yoğun bir huzur ve sükûnet duyusunun hâ-

kim olduğunu fark etti. Daha sonra, Haley şöyle dedi: “Bak, Anne, alçım yeşil ve yeşil Rafael’in şifa rengidir!”

O zamandan beri, Haley melekleriyle konuşuyor, onlarla birlikte çalışıyor ve onlardan bir şeyler öğreniyor. Bu süreci Carolyn başlattı ve sonra Haley ve melekleri onu sürdürdüler. Bir gece, Haley öğrenmiş olduğu bilgeliği anlatıyordu. O dua eder gibi dizlerinin üzerine çöktü ve annesine meleklerden aldığı olağanüstü içgörülerini ve bilgiyi anlatmaya başladı. Carolyn bu olayı, “O anda, Haley’in bu bilgeliğe kanallık eden bir melek olduğunu hissettim,” diye anlatıyor.

Carolyn, Haley’in Başmelek Rafael, Cebrail ve Mikail hakkında verdiği bilgiyi şöyle aktarıyor:

“Önce, Haley onların *büyük ve çok güçlü* melekler olduklarını söyledi. İlk kez melekleri gördüğünde, onların hayaletler olduklarını düşünüp korktuğunu itiraf etti. Ama sonra onların kanatlarını görüp melek olduklarını anlamış, böylece kendisini güvende hissetmiş.

Haley, Bilgi Meleği’nin onunla çalıştığını söyledi. Bir gece, o bu meleğe *aktivite* sözcüğünün ne anlama geldiğini sormuş. Melek ona bu sözcüğün ‘birçok şeyin olup bitmesi’ anlamına geldiğini söylemiş. Haley, meleklerin ona okumayı ve matematiği öğrettiklerini anlattı. Çocuk yuvasındaki öğretmeni, Haley’in sözcük hazinesinin onu çok şaşırttığını söyleyerek bunu doğruladı.

Bir başka seferde, Haley bana *anestezi* sözcüğünün ne anlama geldiğini sordu. Ona bu sözcüğü nerede duyduğunu sorunca, o önceki gece Rafael’in ona şifa hakkında bir şeyler öğretirken bu sözcüğü kullandığını söyledi. Haley bazen odada oyun oynarken yalnız olmadığını, melek dostlarıyla birlikte oynadığını söylüyor.”

Psişik Çocuklar, Psişik Ana Babalar

Melekler her birimizin çevresinde bulunurlar ve Kristal Çocuklar onlarla güvenle iletişim kurmaktadır. Eğer siz bir Kristal Çocuğu tanıyorsanız, o zaman kendi psişik-gelişim öğretmeninizi tanımışsınız demektir.

“Zoey doğar doğmaz, ben melekleri ve ölmüş yakınlarımların ruhlarını görmeye başladım,” diye anlatıyor Zoey’in annesi Crystal. “Psişik yeteneklerim gerçekten açıldı.” Kristal Çocukların diğer insanların psişik yeteneklerine katalizör olmalarının nedenlerinden biri onların güçlü sevgi enerjileriyle ilgilidir. Bu sevgi bizim çakralarımızı, özellikle kalp çakramızı açar. Biz sevgiden korkmaz hale geliriz, bu da sevecen meleklerin mevcudiyetinin daha çok farkında olmamıza yol açar.

Crystal, Zoey’in çevresinde ışık topları görmeye başladığını söylüyor. Bu ışık topları küçük kızın fotoğraflarında bile görülüyorlar!

Konuştüğüm ana babaların, büyükannelerin ve büyükbabaların birçoğu Kristal Çocuklarının çevresinde parıldayan ışıklar, aura parıltıları ve hatta, melekler gördüklerini bildir-di. Cindy Goldenberg, uyuyan kızının çevresinde dönen mavimsi-beyaz ışık topları gördüğünü anlatıyor. Cindy, “Eğer Kirsten’in üzerini örtersem, bu ışık topları örtünün altında bile parlayarak geziniyorlar,” diyor. Cindy, Kirsten’in durugörü yeteneğini teşvik etmiş ve beş yaşındaki kızının insanları - aura renklerine bakarak- çok doğru bir biçimde “okuduğunu” söylüyor. Cindy ve Kirsten insanlara ve durumlara birlikte şifa veriyorlar. Onlar ruhsal yeteneklerini birleştiren bir ebeveyn ile çocuğun iyi bir örneğini oluşturuyorlar.

*Çocukların
“görünmez”
dostlarının olması
tamamen normal ve
sağlıklı bir şeydir -
bunlar genellikle
onların koruyucu
melekleri ve rehber
ruhlarıdır.*

Görünmez Dostlar

Çocukların “görünmez” dostlarının olması tamamen normal ve sağlıklı bir şeydir -bunlar genellikle onların koruyucu melekleri ve rehberleridir. Ana babalar çocuklarının bu görünmez dostlarıyla ilişkilerini destekleyip teşvik ettiklerinde, çocuklar doğal ve Tanrı-vergisi yeteneklere sahip olmalarının onaylandığını hissederler.

Bazen görünmez dostlar çocuklara önemli yaşam amaçlarında yardım eden başmeleklerdir. Ya da, bu görünmez dostlar çocukların korkularından kurtulmalarına yardım eden koruyucu melekler olabilirler. Bu görünmez dostlar aramızdan ayrılmış yakınlarımız, arkadaşlarımız, hatta evcil hayvanlarımız bile olabilir.

Birkaç yıl önce, Melissa adlı bir kadın sevdiği bir adamdan hamile kaldı. Ancak, bu adam evlenmek ya da bir bebek sahibi olmak istemiyordu. Melissa küçük oğlu Liam’a hamile olduğunu söylemedi. Ancak, bir gün Liam bir resim çizip onu annesine verdi ve onun erkek kardeşinin portresi olduğunu söyledi (Melissa’nın o sırada bir çocuğu vardı).

En sonunda, Melissa zor bir seçim yaparak kürtaj oldu ve bunu Liam’a söylemedi. Bir hafta sonra, Liam küçük kardeşinin ona, “Ben şimdilik dünyaya gelmemeye karar verdim, ama iyiyim ve seni seviyorum,” dediğini söyledi. Küçük kardeş bir çocuk olarak doğmaya hazır olana dek Melissa’yı bir melek gibi koruyacağını, ve doğduktan sonra, her iki kardeşin annelerini koruyacaklarını söylemişti.

Melissa, Liam’ın derin bir durugörüye sahip olduğunu söylüyor. Bir seferinde, Melissa kendi “güç hayvanı”nın ne olduğunu keşfetmek için bir meditasyon yapmıştı (yerli halklar hepimizin bir hayvan rehber-ruha sahip olduğumuza inanırlar). Meditasyon sırasında, Melissa çevresinde bir dişi aslan gördü. Bu dişi aslan bu meditasyondan keyif duyduğunu gösteren bir ifadeyle deri koltukta oturuyordu ve bu sırada odaya Liam

girdi. O deri koltuğun kollarındaki büyük çiziklerin nasıl meydana geldiğini sordu. Melissa bunun nasıl olduğunu bilmediğini söylediğinde, Liam kendi sorusunu kendisi yanıtladı.

“Anne, bu çizikleri senin aslanının yaptığı biliyorsun.”

“Benim aslanım mı?” diye sordu Melissa.

“Evet, seni her yerde takip eden aslan, Anne. Sen onu görmüyor musun?”

Liam, bu dişi aslanı her zaman annesinin yanında gördüğünü, bu büyük kedinin geceleri annesinin ayak ucunda uyduğunu da açıkladı.

Melissa, “Çok şaşırdım!” diyor ve şöyle ekliyor: “Tanrı’ya şükürler olsun. Böyle bir çocuğa sahip olmakla kutsandığımı ve onurlandırıldığımı hissediyorum. O benim ışığım ve gücüm.”

Ana babaların çocuklarının psikik yetenekleri yüzünden kaygılanmalarının gerekmemesinin bir nedeni, bu yeteneklerin çocukların duygusal ve fiziksel acılarından kurtulmalarına yardımcı olmasıdır. Onlar Tanrı’nın her birimize vermiş olduğu kendi kendini iyileştirme yetenekleridir.

Örneğin, beş yaşındaki Sabrina bir arkadaşı öldüğünde büyük bir üzüntü yaşamıştı. O uzun zamandır ilişkide olduğu meleklerden biraz teselli almıştı. Yine de, ancak durugörü yeteneğiyle arkadaşını ruh dünyasında gördüğünde, çektiği duygusal acıdan kurtulmuştu.

Sabrina, uyurken, bir gökkuşağının altında durmuş gülümseyen arkadaşıyla konuştuğunu söyledi. Bir süre sonra, Sabrina’nın annesi bu mesajı ölen çocuğun ana babasına bildirdiğinde, onlar kızlarının son yaptığı resimde kendisini bir gökkuşağının altında dururken çizdiğini açıkladılar.

Geçmiş-Yaşam Anıları

Bazı Kristal Çocuklar geçmiş yaşamlarının canlı anılarından söz ederler. Çocuklar çoğunlukla geçmiş yaşamlarından söz ettiklerinden, bu kendi içinde çok olağandışı bir şey

değildir. Yeni ve heyecan verici gelişme yetişkinlerin şimdi çocuklarının önceki yaşamlarını anlatmalarına daha fazla izin vermeleri ve onlara inanmalarıdır. Bu, çocukların bu anıları, onların içinde yuvarlanıp durmadan, canlı tutmalarını sağlamaktadır.

Biz yaşamın sonsuz olduğunu idrak ettiğimizde, zihnimizi ölümle meşgul etmekten kurtuluruz. Ayrıca, bazı dinlerin cehennem ve cehennem azabıyla ilgili olarak içimizde oluşturup sürdürdükleri korku ve endişeden de kurtuluruz. Ve o korkulardan kurtulduğumuzda, tam olarak yaşamakta gerçekten özgür oluruz.

Aşağıda, önceki yaşamlarını hatırlayan çocukların bazı örnekleri yer almaktadır:

- Altı yaşındaki Robert sık sık “eski ana babasından,” bu kez dünyaya gelmeden önce sahip olduğu ebeveynlerinden söz ediyor ve eski ana babasıyla geçirdiği yaşamı ayrıntılı bir biçimde anlatıyor. Robert, annesine onun bir aleti elinde salladığını ve aletin maviye dönüştüğünü (hamilelik testi aleti) semavi âlemden izlediğini, ve sonra gelip onun rahmine girdiğini söylemiş.
- Beverly Moore, beş yaşındaki oğlu Ethan’ın geçmiş yaşamlarının birçoğunu hatırlar görüldüğünü söylüyor ve şöyle diyor: “Ethan geçmiş yaşamlarından çok söz ediyor. Hep, ‘Benim senin yaşında olduğum ve senin de benim çocuğum olduğun zamanı hatırlıyor musun?’ diye soruyor. O bana bir yaşamda benim annem, bir yaşamda da babam olmuş olduğunu söyledi.”
- Beş yaşındaki Evan ağabeyi Nathan ile kızlar konusunu konuşuyordu. Birden Nathan ona şöyle dedi: “Evan, sen kızlar hakkında ne bilirsin ki? Sen henüz beş yaşındasın!” Evan hemen sertçe karşılık verdi: “Yapma, Nathan. Ben en az altmış kere bir kadın oldum!”

Kristal Çocukların bazıları bu dünyada ilk kez bulunuyorlar, bu yüzden Dünyevi yaşam onlara yabancı ya da tedirgin edici görünebilir. Cathy, üç yaşındaki oğlu William'ın sık sık ondan yuvalarına gitmelerini istediğini söylüyor. Cathy ona, "Ama biz zaten yuvamızdayız," diye karşılık verdiğinde, William, "Gerçekten yuvada mıyız?" diye soruyordu. En sonunda, Cathy oğlunun dünyevi olmayan önceki varoluşundan söz ettiğini anladı, bunun üzerine ona yumuşak bir biçimde, "Burada olmamız gerektiğinden burada, Dünya'dayız ve yuva o kadar uzak olmayacak," dedi. Görünüşe göre, bu yanıt William'ı tatmin etmişti.

Kristal Çocukların yetişkin koruyucuları olarak işimiz, kıs-
men, onlara Dünyevi yaşamın kurallarını ve çalışma yöntem-
lerini öğretmektir. Bu onların psişik olarak açık kalmalarına
yardım etmeyi, onlara düşük enerjileri temizlemeyi öğretme-
yi ve onları bilgiyle güçlendirmeyi içerir. Bizler Kristal Ço-
cuklara, bu güzel çiçek tomurcuklarına iyi bakıp, onların açıl-
ıp serpilmelerine yardımcı olması gereken yetişkin bahçıvan-
larız.

Müzik, Resim ve Eğlendirme Yeteneği

Kristal Çocuklar birçok yeteneğe sahiptirler. Onlar sadece tatlı, sevecen ve psişik değiller, sanat alanında da doğal olarak yetenekliler. Bu çocukların birçoğu müzikal yeteneklere ve sanatsal yeteneklere sahiptir. İçlerinde bazıları, herhangi bir resmi eğitim almadıkları halde, eğitilmiş görünen yetenekler sergiliyorlar. Bir kez daha, Kristal Çocuklar bize insan doğasının en iyisini gösteren rol modelleri oluyorlar.

Kalplerindeki Şarkılar

Birçok Kristal daha konuşmaya başlamadan önce şarkı söylemeye başlıyor. Aslında, Saharah'ın büyükannesi onun ana rahminden bir nağme mırıldanarak çıktığını söylüyor. Şimdi altı aylık olan Saharah hiçbir sözcük söylemiyor, ama kursesiz bir nağmeyle mırıldanıyor.

Bir başka Kristal Çocuğun annesi, Evie, kızının konuşmayı müzikle öğrendiğini söylüyor. Evie şöyle hatırlıyor: “Şimdi iki yaşında olan Meishan konuşmaya başladığında, bizimle iletişim kurmak için küçük şarkılar söylüyordu. O müziğe bayılıyor!”

Bu kitap için sorularımı yanıtlayan birçok ana baba bana Kristal Çocuklarının doğuştan müzik yeteneğine sahip olduklarını söyledi. Örneğin, Cindy beş yaşındaki kızı Kirsten'in çok güzel şarkı söylediğini söylüyor. Cindy'ye göre, ailede hiç kimse güzel şarkı söyleyemediğinden, bu şaşırtıcı bir şey. Ancak, Kirsten duyduğu bir şarkıyı anında kusursuz bir biçimde taklit edebiliyor.

Birçok ana baba bana çocuklarının sürekli olarak şarkı söylediklerini anlattı. Örneğin, üç yaşındaki Emily sürekli olarak melodiler uyduruyor, geleneksel şarkılar ve çocuk şarkılarını söylüyor ve radyoda duyduğu melodileri taklit ediyor. Ve bir müzik duyar duymaz dans etmeye başlıyor (bazen de hiç müziksiz dans ediyor). Annesi Wendy, biraz daha büyüdüğünde onu bir dans kursuna yazdırmak istiyor.

Müzik yeteneği çoğunlukla Kristal Çocukların yüksek zekâsının bir göstergesi oluyor. Örneğin, üç yaşındaki William Radyo Disney istasyonunda çalan her şarkının sözlerini biliyor. Ve on beş aylık Erin, radyoda çalan şarkılarla armonize olmayı kendi kendine öğrenmiş ve onlara kusursuz bir uyumla eşlik ediyor.

Yaratıcı Sanatçılar

Kristal Çocuklar resim yapmayı da çok seviyorlar. Onlar bir resim defteri ve pastel boyalarla hiç sıkılmadan saatler geçirebiliyorlar. Bu çocukların yüksek yaratıcılıkları onların sağ-beyin hâkimiyeti tarzlarını yansıtıyor; sağ-beyin hâkimiyeti şöyle olmayı da içeriyor:

- duygularının farkında,
- sezgisel,

*Müzik yeteneği
çoğunlukla Kristal
Çocukların yüksek
zekâsının bir göstergesi
oluyor.*

- hareket becerileri gelişmiş,
- felsefi,
- ruhsal yönelimli,
- müziğe eğilimli.

Sağ-beynin hâkim olduğu bireyler, sözcüklerin tersine, görünümler ve hislerle düşünürler. Görsel yönelimleri onlara sanatsal yetenek ve fotoğrafik bir bellek verir. Onların sanat çalışmalarının bazıları zihinlerinde gördükleri imgeleri taklit etmelerinden kaynaklanır.

Rosa McElroy, beş yaşındaki kızı Audrey'in gerçek bir sanat yeteneği gösterdiğini söylüyor. "Hiç kimse Audrey'e resim yapmayı öğretmedi," diyor, Rosa. "O her zaman ancak gerçek bir ressamın yaratmayı düşünebileceği güzel resimler çizebiliyor. Onun yaşında beklenmeyecek bir düzeyde resim çiziyor ve renkleri tam doğru karıştırıyor. Onun resimleri gerçekten nefes kesici!"

Gördüğünüz gibi, Audrey'in annesi onun sanat çalışmasını çok destekliyor. Rosa'nın teşviğiyle, Audrey büyük olasılıkla güvenli ve son derece becerikli bir sanatçı olacaktır.

Kristal Çocukların güzel bir veçheleri onların sıradan şeylerle kendilerini eğlendirebilmeleridir. Önceki kuşaklar mutlu olmak için karışık ve pahalı oyuncaklara bağımlı görünürlerken, Kristaller bir çiçekle, bir köpek yavrusuyla, bir kalem ve kâğıtla, ya da ay ışığının aydınlattığı bir gökyüzüne bakarak mutlu olabiliyorlar. Aynı şey onların sanat çalışmaları için de geçerlidir. Onlar için pahalı sanat gereçleri gerekli değildir. Gerçekten de, bu sadeliği ve temel şeyleri takdir eden bir çocuk kuşağıdır. Bu çok hoş ve umut verici bir durumdur!

Örneğin, yedi yaşındaki Jacob Daurham evinin yakınındaki çölde gezintiye çıkıp, onlarla el sanatları yapabileceği "hazineler" buluyor. O eve eski at nalları, demiryolu rabitaları ve kullanabileceği diğer şeyleri getiriyor, sonra kendi el sanatı modellerini oluşturuyor ve onları yaratıyor.

Yetişmekte Olan Tiyatrocular

Kristal Çocuklar -özellikle küçükken- çok fazla konuşmayabilirler. Ancak, onlar kesinlikle ifade-edici insanlardır! Onlar gözleri, bedensel hareketleri, şarkıları ve sanat çalışmalarıyla güçlü duyguları ve düşünceleri ifade ederler. Ayrıca kendilerini drama ile de ifade ederler. Bunlar öfke nöbetleri, ya da kral-kraliçe tipi dramalar değildir. Hayır, Kristal Çocuklar dramayı -insanların radyo ve televizyondan önce zevk aldıkları Shakespeare-vari yapımlara benzer biçimde- neşeli bir ifade biçimi olarak kullanırlar. Bu çocuklar bizi kökenlerimize geri götürürler. Bu kitap için sorularımı yanıtlayan birçok ana baba, büyükanne ve büyükbaba, Kristallerinin izleyici kitlesi önünde hiç utangaçlık ve tutukluk göstermediklerini söyledi. Örneğin, üç yaşındaki Victoria'nın büyükannesi bu konuda şunları anlattı:

“Victoria sonsuz bir dengeye ve özgüvenine sahip. Bir yaşından beri jimnastik ve dans dersleri alıyor ve özellikle dans etmeyi seviyor. İster birkaç düzine, ister yüzlerce kişinin karşısına çıksın, asla bir utangaçlık ya da sahne korkusu yaşamadı. O durmadan pratik yapıyor ve bu sırada kendisini müziğin ve hareketin neşesine kaptırıyor.”

Kristal Çocukların etrafında bulunmak çok eğlencelidir ve bunun bir nedeni onların son derece eğlendirici insanlar olmalarıdır. Bir anne, üç yaşındaki kızının taklitler yapma yeteneğinin onu adeta büyülediğini söylemişti. O bana, kızının bazı insanların kullandıkları en dramatik ses tonlamalarını, tavırları, ifadeleri alıp birleştirerek o kişileri taklit ettiğini söyledi: “Kızım bu konuda o kadar başarılı ki onun kimi taklit ettiğini hemen anlayabiliyoruz. O bunu bayağı, hatta gülünç bir biçimde yapmıyor; bunu sadece bir gözlem olarak, ya da kendi kendini eğlendirmek için yapıyor.”

Ve giyinip süslenip gösteri yapanlar sadece küçük kızlar değil. Kristal Oğlanlar da bunu yapıyorlar. Catherine Poulton, beş yaşındaki oğlu Kylan'ın sık sık bir karakteri canlandırdığını ve bu yüzden günde on kere giysilerini değiştirdiğini söylüyor.

“Sürekli olarak yerden onun giysilerini topluyorum, çünkü o sırada hangi karakteri canlandıracaksa onun kostümünü seçmek için tüm çekmecelerini boşaltıyor,” diyor Catherine. “O ayrıca yeni kostümler yaratmak için yastık yüzlerini, giysilerini, çarşaflarını -ne bulabilirse onu- kesip biçiyor. Oğlum rol yapmaya bayılıyor.”

Catherine, Kylan'ın ayrıca her gün resim yaptığını, çoğunlukla da oynadığı karakterlerin resimlerini çizdiğini söylüyor: “O farklı sihirli güçlere sahip süper-kahramanlar yaratıyor. Bu karakterler çoğunlukla onun kendisine dayanıyor.”

Öyle görünüyor ki Kylan kendi sihirli yeteneklerini hatırlıyor; ve o Kristallerin dünyamızın süper-kahramanları olacakları bir zaman için pratik yapıyor olabilir. Sonuçta, onlar bunun için gerekli niteliklere sahipler!

Melek Bebekler

“Mutluluk verici,” “Gerçek bir melek,” “Tanrı’nın bir armağanı.” Ana babalar, büyükanneler ve büyükbabalar Kristal Çocuklarını böyle tanımlıyorlar. Ve herkesin Tanrısal niteliklere sahip olmasına karşın, bu çocuklar yüksek benliklerini önceki kuşaklardan daha çok ifade eder görünüyorlar. İşte Kristallerin dünyaya getirdikleri özelliklerin bazıları:

Sevecenlik: Bu, geç konuşmanın “otizm” tanısı koyulmasını hak etmek için yeterli olmadığının bir başka nedenidir. Bu çocuklar son derece sevecen ve sokulganlar. Otistik insanlar ise fiziksel olarak uzaktırlar ve kesinlikle sokulgan değildirler.

Mary Marshall, beş yaşındaki oğlunun, ikisi birlikteyken, birbirlerini kucaklayıp kahkahalar atarken çok daha mutlu görüldüğünü anlatıyor. O annesine sokulmaya bayılıyor. Mary şöyle diyor: “Oğlum küçükken bana çok bağımlıydı ve hâlâ zaman zaman bu davranışa geri dönüyor. Örneğin, eğer yabancı ya da rahat olmayan bir yerdeyse, benden onu kucağıma almamı istiyor ve sonra başını göğsüme gömüyor.”

Kristal Çocuklar sevecenliklerini aile üyeleriyle sınırlandırmıyorlar. Stephanie ve Mark Watkeys on üç aylık oğulları

Bryn'ın karşılaştığı insanların çoğunu öpmek istediğini söylüyor ve "O herkese karşı çok sevecen ve şefkatli davranıyor," diye açıklıyorlar.

Mutluluk ve neşe: Kristal Çocuklar yüz ifadeleri, duruşları, sözleri ve davranışlarıyla olumlu enerji yayıyorlar. Bu çocuklar çevrelerindeki insanların ruh hallerini yükselttiklerinden, onların çevrelerinde bulunmak insana mutluluk ve neşe veriyor.

Lauren Stock, altı yaşındaki oğlu Carter'ın başkalarına karşı son derece olumlu bir biçimde davrandığını söylüyor: "Sanki Carter burada sadece sevmek için bulunuyor. Hemen her gün, 'Ah, Anne, bu çok güzel bir gün!' diyor ve ben keyifsiz olduğumda o beni neşelendiriyor."

Annesi, Carter'ın neşeli tutumunun herkesin dikkatini çektiğini söylüyor, ki bu Kristal Çocukların ortak özelliklerinden biridir. Örneğin, Beth ve Michael'ın oğulları Taylor'un üç bebek bakıcısı olmuş. Hepsi bu üç yaşındaki oğlan hakkında aynı şeyi söylemiş: "Onun pırıl pırıl bir ruhu var!" Herkes Taylor'un onların kalbini ısıttığını söylüyormuş.

Taylor'un ana babası şöyle diyorlar: "Genelde, Taylor bize neşe ve sevgiden başka bir şey getirmeyen çok tatlı bir çocuk. Biz onun ruhunu hissettiğimizde, insan ırkının barışa kavuşacağına ve bu dünyada şiddetin ortadan kalkacağına dair umut duyuyoruz."

Ana babalar, Kristal Çocukların tüm özellikleri içinde, en çok bu neşeli ve sevinç verici özelliklerinden söz ediyorlardı. Ve bunların çocuklarını sırf kendi çocukları oldukları için abartılı bir biçimde anlattıklarını düşünmeyiniz diye şunu da söylemeliyim ki, bu ana babaların birçoğunun zorlayıcı ve sorun yaratıcı buldukları başka çocukları da vardı. Burada, ana babaların Kristal Çocukları hakkında yaptıkları yorumların bazılarına yer vermek istiyorum:

Nadia Leu, on sekiz aylık kızı Celeste için şöyle diyor: “Birçok insan Celeste ile birlikte olmanın kendilerini daha dingin hissetmelerini sağladığını söylüyor. Çoğu kez, o bir biçimde acı çeken insanların yanına kendiliğinden gidiyor ve onların yanında oturuyor ya da onlarla birlikte oyun oynuyor.”

Wendy Weidman, üç yaşındaki kızı Emily’yi şöyle anlatıyor: “O şimdiye dek karşılaştığım en tatlı, en sevecen ruh. Karşılaştığı yabancıların yanına gidiyor, onların ellerini tutuyor, onun o anda o insanlara verdiği sevgiyi gerçekten hissedebilirsiniz! O çok duyarlı, tutkulu ve dikkatli bir kişiliğe sahip.”

Michelle, altı yaşındaki oğlu Robert’ten şöyle söz ediyor: “Oğlum melek-kalpli bir çocuk. Herkesi seviyor. Buna muhtaç olduğunu hissettiği herkesi teselli etmek istiyor. Eğer bir arkadaşı incinmişse, Robert ona tüm ilgisi ve şefkatiyle yardıma koşuyor. Ve sokakta karşılaştığı her evsiz barksız insana bir şeyler vermek istiyor. Robert çok yumuşak, sevecen bir ruha sahip ve sanki onun içinden bir güneş parlıyor.”

Yaşlılara sevgi ve saygı göstermek: Yaş ilerledikçe kazanılan bilgeliği ve dinginliği hissediyorlarmış gibi, Kristal Çocuklar yaşlı insanlara manyetik olarak çekiliyorlar. Onlar büyükannelelerini ve büyükbabalarını adeta taparcasına seviyor ve ayrıca yaşlı yabancılarla bağ kuruyorlar.

Mary ve üç yaşındaki kızı Haley sık sık bir dondurmacıya gidiyorlar. Oraya yaptıkları son üç ziyaret sırasında, Haley doğrudan gidip, salonun açık kısmında tek başlarına dondurma yiyen yaşlı insanların yanına oturmuş. O yanına oturduğu yaşlı kişi onunla konuşana dek konuşmamış, ama Mary o sırada Haley’in o insana sevgiyle sokulduğunu söylüyor. Kü-

çük kız onların sevgi ve dostluğa muhtaç olduklarını açıkça hissetmiş ve bu ihtiyacı karşılamaya gönüllü olmuştu.

Aynı şekilde, Conchita Bryner, iki küçük çocuğunun (yirmi aylık bir oğlan ve beş yaşında bir kız) onlara özel bir yakınlık duyuyor gibi yaşlı insanlara çekildiklerini söylüyor.

Conchita'nın ailesi geçenlerde, çocuklarının babaannelerinin ölümünün onuncu yıldönümünde bir anma töreni yapmış. Conchita şöyle anlatıyor:

“Küçük kızım babaannesini tanımamış olduğundan, törenden önce bana onun hakkında bir sürü soru sordu. O bizim mezarlığa çiçek götüreceğimizi biliyordu, böylece kendi buketini kendisi hazırladı. Beni şaşırtan bir biçimde, ablasından kendisinin babaannesini için düşündüğü bir şiiri yazmasını istedi. Ve bu şiiri anma töreni sırasında ezbere okuduğunda, kocam ve ben göz yaşlarımızı tutamadık. O, babaannesine onu özlediğini ve babaannesinin onun ruhunda olduğunu söylüyordu.”

Bağışlayıcılık ve barışseverlik: Dünyanın şu anda muhtaç olduğu şey bağışlayıcılık ve şefkettir ve Kristal Çocuklar bunun parlak örneklerini oluşturuyorlar. Bu çocukların İndigo ağabeyleri ve ablaları onları inandıkları davalar için savaştıran savaşçı bir ruha sahipler, ama Kristal Çocuklar çatışmayla Gandhi-vari bir tarzda başa çıkmayı benimsemiş görünüyorlar. Örneğin:

İki Kristal Çocuğun ve daha büyük yaştaki bir İndigo Çocuğun annesi olan Gloria Powell-Frederickson, çatışmalar sırasında bu iki kuşak arasında çok belirgin farklılıklar gördüğünü söylüyor ve şöyle anlatıyor: “Bir tartışma çıktığında, Kristal Çocuklarım hemen teslim oluyor ve oradan uzaklaşıyorlar ve bunu hiç sinirlenmeden, tümüyle bağışlayıcı bir şe-

kilde yapıyorlar. Ama İndigo Çocuğum tartışmaya giriyor ve sonuna kadar mücadele ediyor.”

Üç yaşındaki Corbin, doğayla olan bağı sayesinde çatışmaları çözmeyi öğrenmiş. O hep ağaçlardan ve onların söyledikleri ya da yaptıkları şeylerden söz ediyor. Her ne zaman insanların olumsuz bir ses tonuyla konuştuklarını işitse, Corbin, “Lütfen ağaçlar gibi konuşun” diyor. Bu sözlerle o yumuşak bir biçimde ve sevgiyle konuşmayı kastediyor.

İki yaşındaki Mei, oyun arkadaşlarının ona vurmalarına karşın, onlara asla aynı şekilde karşılık vermiyor. Sadece, sert bir sesle, “Hayır, bana vurma, ben senin arkadaşınım!” diye karşılık veriyor.

Denise Christie, beş yaşındaki kızı Alice’in birisi ona kaba ya da kindar bir biçimde davrandığında çok incindiğini söylüyor: “Alice birisinin böyle bir şeyi neden yapmak isteyebileceğini hiç anlayamıyor. O kadar saf ki, birisi ona zorbalık ettiğinde bunu fark ettiğini bile sanmıyorum.”

Kristal Çocuklar tüm davranışlarında ve eylemlerinde sevgi yayıyorlar. Onlar insan ırkının gelişip küçük, önemsiz farklılıkları ve çekişmeleri aşmakta olduğunun göstergeleridir. Onlar, egoyla değil, yüksek benlikle iş görmenin yaşayan örnekleridir.

Bununla birlikte, Kristal Çocuklar ana babaları için tümüyle sorunsuz çocuklar değiller. Ben konuştuğum ana babalardan çocuklarıyla ilgili olarak karşılaştıkları sorunlardan söz etmelerini istedim. Çoğunlukla, onlar tarafından bildirilenler küçük sorunlardı. Böyleyken bile, bazı sorunlar -sonraki bölümde okuyacağınız gibi- tekrar tekrar ortaya çıkıyordu.

Yemek, Uyku ve Seçicilik

Her insan özelliği olumlu ya da olumsuz bir ışıktadır görülebilir. Örneğin, inatçılık kararlılık ya da dayanıklılık olarak da adlandırılabilir. Ve kendi hakkını savunmak “karşı tarafı bir şeye zorlamak” olarak da adlandırılabilir.

Kristal Çocuklar ve onların yaptıkları seçimlerle ilgili olarak da benzer bir gözlem yapılabilir. Bir yandan, daha yüksek çakralardan iş gören bir insan kendisi için yüksek standartlar barındırır. İnsanlar kalp çakralarını açıp gerçekten sevdiklerinde, sevecen bir enerji içeren durumları ve kişileri kendilerine çekerler (ve o durumlara ve kişilere çekilirler). Açık kalpli bir kişi şiddet, olumsuzluk, pislik, gürültü patırtı ya da çatışma içeren durumları ya da ilişkileri reddeder, onlara çekilmez.

Çekim Yasası, bizim hâkim düşüncelerimizi ve inançlarımızı yansıtan insanları ve durumları kendimize çektiğimizi söyler. Örneğin, eğer insanların esasen iyi olduklarına inanıyorsak, iyi ve sevecen dostları kendimize çekeriz.

Ruhsal yolda ilerlerken, arkadaş çevremizi, beslenme biçimimizi ve diğer yaşam-tarzı seçimlerimizi değiştirebiliriz. Yeni seçimlerimiz tekâmül eden benliğimizi yansıtır. Ve

ruhsal yolda epey mesafe katetmiş olan Kristal Çocuklar doğal olarak en yüksek ruhsal enerji frekanslarını içeren durumlara çekilirler -ve onları kendilerine çekerler.

Bu, Kristal Çocukların seçmekte çok titiz ya da güç beğenir görünmelerine neden olur. Ancak, bunu bu çocukların “ayırt edici” oldukları şeklinde de yorumlayabiliriz. Ayırt edici bir kişi yüksek bir özsaygısına sahiptir ve sadece bedenini ve ruhunu besleyecek arkadaşlar, yemekler, filmler, işler, evler, vb. seçecek kadar kendisini önemser.

Beslenme Biçimi ve Kristal Çocuklar

Ben kendimi spiritüel çalışmalara tam olarak adadıktan sonra yiyeceklerle ve içeceklerle ilgili iştahım neredeyse bir anda değişmişti. Daha organik meyveler ve sebzeler ve daha az hayvani besin yemeyi içeren bir içsel rehberlik almıştım. Ben 1997’den beri tam vejetaryenim (yani, et, tavuk, balık ya da süt ürünleri yemiyorum), ve bu yaşam-tarzı seçimimden ötürü son derece memnunum.

Öğrencilerimin, konferanslarıma katılan dinleyicilerimin ve okurlarımla birçoğu benzer bir içsel rehberlik aldıklarını bildirmiştir. Onlar hemen vejetaryen olmasalar da, ruhsal yolda ilerleyen insanlar, genellikle, işleminden geçirilmiş yiyecekleri daha az yiyor; kırmızı et, beyaz şeker ve rafine edilmiş un yemiyorlar.

Melekler insanların enerji ve beslenme için yiyeceklere daha az bağımlı olmaya doğru tekâmül ettiklerini söylüyorlar. Meleklerle göre, biz önce vejetaryenler olacağız, sonra da sadece pişmemiş meyveler ve sebzeler yiyen “çiğ beslenenler” olacağız. Sonra, sindirilmesi daha kolay olan meyve sularına geçeceğiz. En sonunda “solunumcular” haline gelip, tüm besinimizi havadaki pranik yaşam-gücünden alacağız. Tüm bunlar daha sezgisel olmamızı sağlayacak ve ayrıca bizler -işleminden geçirilmiş besinleri bırakıp, taze ürünleri hasat etmeye yöne-

lirken- değişen yiyecek miktarına uyum sağlamamıza yardımcı olacak.

Eh, Kristal Çocuklar şimdiden oradalar. Onlar tat alma duyularını şimdiden çok geliştirip çok yüksek düzeylere çıkarmışlar. Çiğ organik meyveler ve sebzeler tüm yiyecekler içinde en yüksek yaşam-gücü enerjisine sahiptirler. Bu yüzden, Kristallerin vejetaryen beslenme biçimini tercih etmeleri şaşırtıcı bir durum değildir. Yine de, bu sizin bu durumu nasıl gördüğünüze bağlıdır.

Bazı ana babalar bunu bir sorun olarak görüyorlar. Örneğin, bir anne bana dört yaşındaki oğlunun “tam öğünler” yemesi için mücadele verdiğini söylemişti. O bu çocukların doğasına aykırı davranıyordu, bu çocuklar sağlıklı yiyeceklerden ve meyve sularından oluşan daha küçük, daha sık öğünlerle beslenmeyi tercih ediyorlar. Beslenme uzmanları böyle beslenmenin kan-şekeri düzeylerini dengede tutmak ve aşırı yemek yemekten kaçınmak için sağlıklı bir yol olduğunu söylerler.

Kristallerin ana babaları tarafından bildirilen birçok beslenme kalıbı bu çocukların bedenlerine çok uyumlanmış olduklarını göstermektedir. Bu yüzden, eğer ana babalar çocuklarının doğal beslenme tercihlerinin onların beslenme gereksinimlerini karşıladığına güvenebilirlerse, o zaman yemek zamanlarında güç mücadeleleri yapmayacaklardır. Bu konuda bana anlatılanlardan yola çıkarak, bu çocukların yemek tercihlerine güvenilebileceğini söyleyebilirim.

Örneğin, Kristal Çocukların birçoğu kendiliğinden vejetaryen olmuştur. Örneğin, yedi yaşındaki Jacob -annesi vejetaryen olmadığı ve ona et yedirmeye çalıştığı halde- et yemeyi reddetmektedir.

Kristallerin kırmızı et, tavuk ya da balık yememelerinin esas nedeni, hayvanlara karşı duydukları empatiyle ilgilidir. İki yaşındaki bir çocuk şöyle demişti: “Balık yemek kötüdür, çünkü onlar sudan çıkarıldıklarında ölüyorlar.” Ve dört yaşın-

daki Shailyn ile üç yaşındaki Maia kendiliklerinden vejetaryen olmuşlar, çünkü onlar yemek için hayvanları öldürmenin iyi bir şey olmadığını düşünüyorlar. İki yaşındaki Mei ise bir tavuk ya da et yemeği gördüğünde, adeta tiksintiyle, “Öf, ölü tavuk,” ya da “Öf, ölü inek” diyor.

Çocukların beslenme ihtiyaçları konusunda kaygılanan ana babalar, Amerikan Beslenme Kurumu’nun vejetaryenliği sağlıklı ve dengeli bir beslenme yolu olarak kabul ettiğini bilmekten mutlu olacaklardır. Sebzeler, tahıllar, soya ürünleri, kabuklu yemişler ve baklagiller sağlıklı bir çocuğun bedeni için yeterli proteini içerirler. Çoğu diyetisyen, beslenme uzmanı ve tıp doktoru da vejetaryenliğin sağlıklı olduğunu kabul etmektedir. Sonuçta, hayvani ürünler kalp hastalıklarına, yüksek kolesterole, şişmanlığa, osteoporoza ve diğer rahatsızlıklara neden olabilmektedir.

Üç yaşındaki Corbin’in ana babası, insanların sürekli olarak oğullarının çok sakın ve rahat olduğu yönünde yorumlarda bulunduklarını söylüyorlar. Onlar Corbin’in sakın mizacını, kısmen, rafine edilmiş şeker yememesine ve organik yiyeceklerle beslenmesine bağlıyorlar.

Birçok ana baba çocuklarının katı yiyeceklerden çok sıvı besinleri tercih ettiklerini söylüyor. Örneğin (üçü Kristal olan) beş çocuk annesi Kelly bu konuda şöyle diyor: “Benim çocuklarım vejetaryen ve çok az şeker yiyorlar. Ağırıklı olarak sıvı şeylerle besleniyorlar. Etten ve ağır yiyeceklerden doğal olarak hoşlanmıyor ve sürekli su içmek istiyorlar.” Ve üç yaşındaki William meyve suları içmeyi katı yiyecekler yemeye tercih ediyor. Çocuklarının beslenmesi konusunda kaygılanan ana babalar, soyaya ya da pirince dayanan, vitaminler ve mineraler içeren tozu (bunlar sağlıklı-besin dükkânlarında ya da İnternet kanalıyla bulunabilir) bir blender’de karıştırıp sıvımsı hale getirip çocuklarına yedirebilirler.

Aynı şekilde, çok az anne Kristal Çocuğunun bir yaşın-

dan sonra da anne sütüyle beslenmek istediğini bildiriyor. Ve çoğu ana baba beslenme programından şekeri çıkarmanın çocuklarının ruh hallerinin ve enerji düzeylerinin stabilize olmasına yardımcı olduğunu bildiriyor. Bir anne, beş yaşındaki kızının çikolata içeren bir şey yediğinde azmaya başlayıp, kontrol edilemez hale geldiğini söylüyor.

Uyku Düzeni

Anketimde, ana babalardan Kristal Çocuklarıyla yaşadıkları zorlukları anlatmalarını istemiştım. Şimdiye dek, bu konuda verilen en sık yanıt çocukların uyku düzeniyle ilgiliydi. Bu çocuklar yüksek enerjiye sahipler ve uyurken bir şeyleri kaçırmak istemiyorlar! Onlar ayrıca insanoğlunun daha az uykuya ihtiyaç duyacağı daha yüksek bir tekâmül halini yansıtır da olabilirler. Nedeni ne olursa olsun, uyku alanında kesinlikle bir şeyler olup gidiyor.

Kristal Çocuklar o kadar duyarlılar ki uyarıcı herhangi bir şey onlarda uykusuzluğa yol açabilir. On üç aylık Bryn'ın uyku düzeni annesinin oğluyla ilgili olarak yaşadığı tek sorun. O şöyle diyor: "Doğumundan beri, oğlum çok uyanık. Bryn çevresindeki her şeyi büyük bir dikkatle içine alıyor. Bu onun aşırı uyarılmasına yol açıyor ve sonra o sakinleşip uyumakta zorlanıyor."

Bazı çocuklar öğleden sonra uyumaya ihtiyaç duyuyorlar, bazıları ise duymuyorlar. Erin'in ana babası kızlarının öğle uykusuna yatarsa ya da aralarda uyuklarsa sonra tüm gece uyumadığını görmüşler. Onun uyuklamalarını önlediklerinden, Erin şimdi tüm gece boyunca kesintisiz uyuyor ve sabahları daha mutlu görünüyormuş. Annesi şöyle diyor: "Artık öğleden sonralarını -neşe verici şeyler yapmak, el işleri yapmak ya da onun sevdiği bir videoyu izlemek gibi- plânlı bir oyun zamanı olarak geçiriyoruz."

Bazı ana babalar ise çocuklarının öğle uykusuna yatma-

sının gerekli olduğunu söylüyorlar. Örneğin, eğer üç yaşındaki Victoria bir öğle uykusunu atlarsa, kendisini toparlaması günler alıyormuş.

Bu alanda bebek bakıcılarının çocukların bireysel ritimlerine ve gereksinimlerine göre bir uyku programı oluşturmaları gerekiyor. Diğer uyku sorunları için, ana babalar bazı özgün çözümler bulmuşlar:

- Dört yaşındaki Colin annesine psişik olarak çok bağlı. Annesi bu konuda şunu söylüyor: “Bebekken, ve bir yıl öncesine kadar, ben kötü bir rüyadan uyandığımda oğlum da ağlayarak uyanırdı. Bu yüzden her gece onunla aramızdaki bağı bir zincir olarak imgelemeye ve zincirin iki halkasını birbirinden ayırmaya başladım (onunla aramızdaki bağı koparmak bana doğru gelmedi). Bu onun geceleri uyanmalarını sona erdirdi.”
- Kızını uyutmak için her yolu denemiş olan bir başka anne, bu, aradaki bağı koparmayı da denemiş ve şimdi durumun hemen düzeldiğini söylüyor ve şöyle diyor: “Eğer bu uyku sorununun tekrarlandığını görürsem, kendi çakralarımı temizliyorum ve durum tekrar normale dönüyor. Bu bizim için şaşırtıcı bir keşifti!” [Not: Sorunlara neden olabilen korku bağlarını koparmak için, sadece buna niyet edin ve meleklerden onları sizin için kesmelerini rica edin. Gereken tüm şey budur.]
- Robin Rowney’in ikiz Kristal Oğulları var ve onlar ilk bebeklik dönemlerinde geceleri kesintisiz uyumadılar. Robin şöyle anlatıyor: “Bir gece, ikizlerimle geçirdiğim uykusuz gecedan dolayı bitkin düşmüş bir halde, çaresizlik içinde dua ederek yardım istedim. Çok geçmeden Zack’ın karyolasından gelen bir ses duydum. Onun yine emmek için uyandığını düşündüm, bu yüzden onun beni çağırmasını bekleyerek sessizce dinledim. Sonra

onun karyolasına baktım ve yatağın çevresinde bir ışık gördüm ve bu ışık giderek parlaklaştı. Aynı anda, Zack'ın aslında kıkırdadığını anladım. Gördüğüm şeyin gerçek olduğundan emin olmak için öne doğru eğildim, o sırada Zack'ın kıkırdaması o kadar arttı ki onun kardeşini uyandıracağını düşündüm.”

Robin şöyle devam ediyor: “Bu ışık bana altın-sarısı bir ince-sis gibi göründü. Onun belli bir şekli yoktu, ama tüm kalbimle ve ruhumla bunun Zack'ın meleklerinden biri olduğunu hissettim. Ve hepimizi bir sükûnet ve huzur hissi kapladı.” Robin ve oğulları o geceden beri derin ve rahat bir biçimde uyuyorlar.

- Bir süre, dört yaşındaki Shailyn yatağa gitmeyi reddetti, bu yüzden annesi onu yatağa sokarken ona Reiki enerjisi vermeye başladı, bu sırada şöyle diyordu: “Şimdi seni güzel, altın renginde bir ışığın içine sokuyorum ve melekler tüm gece boyunca yanında kalıp seni koruyacaklar.” Shailyn şimdi hiç karşı koymadan yatağına yatıyor.
- Crystal'ın annesi kızının yatmadan kısa bir süre önce şeker yerse uyumadığını keşfetti. Bu yüzden gecenin o saatinde kızına şeker yedirmede ve uyku sorunları da böylece ortadan kalktı.
- Haley, geceleri cadıları ve karanlık imgeleri içeren kâbuslar görüyordu, bu yüzden annesi ona kendi enerji alanını nasıl temizleyeceğini öğretti. Şimdi Haley ugunsuz her ruha, “Eğer seni Tanrı göndermediyse, gitmelisin!” diyor. Haley ayrıca evlerinin çevresinde bir beyaz-ışık baloncuğu imgeliyor ve onun üzerine de koruyucu bir altın kubbe konduruyor. Annesinin söylediğine göre, bu uygulama kâbusları sona erdirdi ve küçük Haley'i güçlendirdi.

- Kathy DiMeglio, kızı Jasmyn'in uyumasına yardım etmek için birkaç şeyi bir arada kullandı. Kathy, Jasmyn'in uyku sorunlarının gece esnasında zarar görme korkusundan ve ana babasından ayrılma endişesinden kaynaklandığını söylüyor. Bu yüzden Kathy geceleri kızının odasında *Çakra Temizliği* adlı, yatıştırıcı ve odanın enerjisini temizleyici bir kaset çalmaya başladı. Ayrıca, yatma zamanında kızıyla birlikte dua etmeye ve ona başmeleklerden söz etmeye başladı. Sonra, Jasmyn'i bir oyuncak mağazasına götürüp geceleri birlikte uyuyacağı bir oyuncak hayvan seçmesini istedi. Daha sonra da kızıyla arasındaki korku bağlarını kestiğini imgeledi. Jasmyn şimdi hiç sorunsuz ve rahatça uyuyor ve ana babası artık bu konuda kaygılanmıyorlar.

Tuvalet Eğitimi

Kristal Çocuklara tuvalet eğitimi vermeyle ilgili net bir kalıp yoktu. Bazı ana babalar bunun çok kolaylıkla olduğunu, çocuklarının ne yapacaklarını neredeyse kendi kendilerine öğrendiklerini söylediler. Ancak, diğer ana babalar hâlâ uğraşıyorlardı.

Abbie'nin annesi kızının çoğu şeyde hiç acele etmediğini söylüyor ve "Abbie geç konuştu, bir yaşından sonra yürüdü ve üç yaşına dek tuvalet eğitimi almayı *reddetti*," diyor.

Bir başka anne bana oğlunun tuvalet eğitiminin zor geçtiğini, çünkü onun her şeyi kendi başına yapmak istediğini söyledi ve şöyle dedi: "Oğlum son derece inatçı, bu yüzden tuvalet eğitimi bir mücadele haline getirdi. O bunu yapabileceğinin gayet farkında, sadece bunu nasıl ve ne zaman yapacağını kendisi seçmek istiyor."

Ana babalar çocuklarına net açıklamalarda bulunmalarının çocukların tuvaleti kullanmalarının *neden* önemli olduğunu anlamalarına yardımcı olduğunu söylediler. Kristal Çocuk-

ların bazıları bu nedeni anlayana dek tuvalet eğitimi almayı reddediyorlar.

Aşırı Titiz mi, Son Derece Düzenli mi?

Kristal Çocuklar, düzensizliğin enerjisel uyumsuzluk yarattığını bilen, sezgisel olarak eğitim görmüş Feng Shui sanatçıları mı? Yoksa sadece nevrotik mükemmeliyetçiliğe mi eğilimliler? Yine, ben ruhsal gelişmişliği işaret eden yanıtı seçerdim. Ancak, siz her şeyin *onun istediği gibi* olmasında ısrar eden bir Kristal Çocukla yaşarken, bunaldığınız anlarda ikinci seçeneğin geçerli olduğunu düşünebilirdiniz.

Kristal Çocukların düzenleme becerileri hakkında ve odaları, oyuncakları, giysileri konusunda ne kadar titiz oldukları hakkında düzinelerce öykü dinledim. Örneğin, yedi yaşındaki Hannah giysilerinin rahat olmaları konusunda çok duyarlı. Onun çorapları ve ayakkabıları kusursuz bir düzen içinde durmalı ve giysileri yumuşak olmalıdır, aksi takdirde onları giyemez. Ve gerçek doğa çocukları olarak, birçok Kristal çıplaklığı giysilere tercih etmektedir.

Kristal Çocuklar temiz ve derli toplu yatak odalarından hoşlanırlar ve bazıları bu işi bizzat yapmaya itiraz etmezler. Örneğin, üç yaşındaki Victoria odasını kendisi derleyip toplamakta, oyuncaklarını, giysilerini ve kitaplarını kusursuz bir düzen içinde tutmaktadır.

Kristaller ayrıca oyun zamanında da oyuncaklarına düzen vermekten zevk almaktalar. Örneğin, üç yaşındaki Taylor legolarını ve diğer oyuncaklarını haç şeklinde, uçak şeklinde ya da harfler şeklinde düzenlemeyi seviyor. Bir seferinde o tüm oyuncaklarını ev boyunca kesintisiz bir hat şeklinde dizdi ve işi bittiğinde, “Bu çok güzel oldu,” diye bağırdı.

İki yaşındaki Mei oyuncaklarını kategorilere ayırmayı seviyor, örneğin oyuncak bebeklerini Bebek-bebekler ve Anne-bebekler olarak gruplandırıyor. Ve dinozor modellerini en kü-

çüğünden en büyüğüne doğru uzun bir sıra halinde dizmek-ten hoşlanıyor.

Bazen Kristal Çocukların düzenleme eğilimleri mükem-meliyetçiliğe kadar uzanıyor. Örneğin, üç yaşındaki William kı-rılan pastel boyalarını kullanmıyor ve sosla “karıştırılmış” yi-yecekleri yemiyor. Ve yedi yaşındaki Jacob legolarını kutuda-ki yerlerine kusursuz bir düzenle yerleştirmekte ısrar ediyor.

Yine, bu gelip sizin durumu nasıl gördüğünüze dayanır. Siz bunu, olumsuz bir imayla, mükemmeliyetçilik olarak gö-rebilirsiniz. Ben ise Wendy Eidman’ın üç yaşındaki kızı Emily’yi anlatırken kullandığı “yüksek yaratıcılık” tanımından hoş-lanıyorum. Wendy şöyle diyor:

“Emily’nin bir şeye dikkatini verme süresi daha önce tanık olduklarımdan farklı. O bir resim yap-maya ya da bir oyun oynamaya başladığında, işini bi-tirene dek dikkati hiç dağılmıyor. Onun bu özelliği, birlikte bahçedeki çam kozalaklarını toplarken çok işime yarıyor. Bahçemizde her sonbaharda yüzlerce kozalak döken dev bir çam ağacı var. Onları toplar-ken, Emily bu işi sonuna dek götürüyor. Oğlum beş dakika sonra kozalak toplamaktan sıkılıyor, ama Emily tüm kozalaklar toplanana dek bu işi bırakmı-yor.

Bir işi yarım bırakmak onu rahatsız ediyor. Bir gün biz bahçeyi temizledikten sonra, Emily bahçede oynamaya devam etti. Ve o sırada dikkatimizden kaç-mış olan kozalakları gördüğünde, salıncaktan inip, basketbol oynamayı bırakıp ya da o sırada ne yapı-yorsa onu bırakıp gidip o kozalağı alıp el arabasına attı. Emily tutarlılığa çok önem veriyor. Ne bekleye-ceğini bilmekten hoşlanıyor; her zaman her şeyin aynı şekilde olmasından hoşlanıyor.

Örneğin, eğer ağabeyi akşam yemeğinde onun

sandalyesine oturmak isterse, ya da bu tür şeylerden rahatsız oluyor. Her akşam yemek masasında aynı şeyleri konuşuyoruz. Birbirimize gününün nasıl geçtiğini soruyoruz. Çoğunlukla kocam Kirk, 'Günüm çok yoğun geçti,' diye yanıtlar. Ama geçen gece, Kirk, 'Günüm çok meşgul geçti,' diye yanıt verince, Emily'nin canı sıkıldı ve 'Hayır, Baba. Senin günün çok yoğun geçti!' dedi."

Kristal Çocuklar sürekliliği, tutarlılığı seviyorlar. Her şeyin değişim içinde görüldüğü bir dünyada stabilite ve önceden tahmin edilebilirlik istedikleri için bu çocukları kim suçlayabilir ki? Onların bu nitelikleri bana umut verici bir biçimde sağlıklı geliyor!

Onlar Hiç Acele Etmiyorlar

Yeni dünyada, biz yaşamlarımızı saatlerle ve takvimlerle idare etmeyeceğiz. Dikkatimizi yönlendirmek için içsel zamanlamayı kullanacağız. Randevular değil, eşzamanlılık yoluyla tam doğru zamanda doğru yerde olacağız.

Eh, Kristal Çocuklar şimdiden dışsal zaman mekanizmaları yerine içsel saatleri tarafından yönetiliyorlar. Bu, bir programı sürdürmesi gereken ana babalar için bünaltıcı bir durum olabilir. Bir şey kesindir: Kristal Çocukların ana babalarının bir hayli sabır geliştirmeleri gerekmektedir -ki bu, bu çocukların biz yetişkinlerin öğrenmelerine yardımcı oldukları derslerden biridir.

*Kristal Çocuklar
şimdiden dışsal
zaman
mekanizmaları
yerine içsel saatleri
tarafından
yönetiliyorlar.*

Jennifer, yedi yaşındaki oğlu Jacob'un kendisine bol bol zaman tanıdığını, hiç kimse ya da hiçbir şey için acele etmediğini söylüyor. Ve bunun Jacob'un zihinsel olarak yavaş olma-

sından değil, her şeyin belli bir biçimde olmasını istediği için işleri düşünüp taşınarak yapmasından kaynaklandığını söylüyor. O, başkalarının değil, kendi programına göre iş görüyor.

Üç yaşındaki Abbie de aynı durumda. Annesi şöyle anlatıyor: “O, anaokulunda her şeyi, ille de öğretmenin söylediği zamanda değil, ‘Abbie’nin Zamanı’nda yapıyor. Programlardan nefret ediyor ve özgür bir ruh olmayı tercih ediyor. Okula gittiğinde ne yapacak bilmiyorum.”

Üç yaşındaki Zoey’in annesi Crystal bu konuda şöyle diyor: “Kristal Çocuklar karşısında bir hayli sabırlı olmamız gerektiğini görüyorum, çünkü onlar hiç acele etmeden her şeye bakan, her şeyi inceleyen ve sonra o konuda ne düşündükleri konusunda size geri-bildirimde bulunan yaşlı ruhlar. Zoey ayak-kabıllarını nasıl bağlayacağını, düğmelerini nasıl ilikleyeceğini, saçını nasıl fırçalayacağını vb. anlayana dek oturuyor. Ben yüksek bir sabır düzeyini korumaya çalışıyorum, çünkü onun kendisine yeterince zaman tanıma ihtiyacını anlıyorum. O asla acele etmiyor ve acele ettirilmekten de hoşlanmıyor.”

Kristal Çocuklar geç kalma korkusuyla heyecanlanıp telaşa kapılmak yerine, kendi içinde merkezlenmiş ve sakin kalmanın daha sağlıklı olduğunu biliyorlar. Onlar zamanın gerçek olmadığını, ve dış görünüşler başka türlü söylese bile, zamanın -bir yere zamanında varmanızı sağlayacak şekilde genişletilebileceğini biliyorlar.

Derin Bir Biçimde Bağlanmak ve İlgi Görme İhtiyacı

Kristal Çocuklar, ana babalarına, büyükanne ve büyük-babalarına -onları derin bir düzeyde anlayabilen kişilere- özel olarak bağlanıyorlar. Bir kez bu bağlılık oluştuğunda, Kristal Çocuk o kişiden ayrı kalmak istemiyor. O bu yetişkinin tesellisine, anlayışına, ona sarılıp okşamasına bağımlı hale geliyor. Bu çocuklar, diğer insanların kendilerini anlamayacakları kor-

kusuyla, o yetişkinle ilgili bir ayrılık endişesi geliştirebilirler. Bu duyarlı çocuklar, ayrıca, diğer çocukların ya da yetişkinlerin kaba, incitici olduklarından da korkabilir ve güvenilir bir yetişkinle birlikte kalarak acıdan kaçınmaya çalışabilirler.

Timothy, altı aylık kızı Julia'nın hep onların kucağında olmak istediğini söylüyor. "Onu bir dakika bile bir yere bırakamıyoruz," diyor.

Pam, dört yaşındaki kızı Hannah'ın yoğun bir terk edilme korkusuyla geldiğini söylüyor: "O hiç yalnız kalmak istemiyor, özellikle benden uzaklaşmaya dayanamıyor."

Bazı ana babalar görünüşteki bu bağımlılığın metafiziksel temelini görüyorlar. Carri Lineberry, üç yaşındaki kızı Maia'nın ona son derece bağlı olduğunu söylüyor ve şöyle ekliyor: "Onunla ilişkimin çok önemli olduğunu hissediyorum. Kendimi onun bu dünyada köklenmesine yardımcı olan bir kuvvet olarak görüyorum."

Ana Babaların, Öğretmenlerin ve Kristal Çocukların Tavsiyeleri

Bir Kristal Çocuğun ana babası, büyükannesi, büyükbabası ya da öğretmeni olarak sizin kutsal ve hayati öneme sahip bir misyonunuz var. Siz bu ruha rehberlik yapmak, onun bir yandan Dünyevi yaşamı özümserken, bir yandan da şaşırtıcı telepati ve duyarlılık yetenekleri içeren yüksek bir ruhsal frekansta kalmasına, bu iki dünyayı hassas bir biçimde dengelemesine yardımcı olmak için ruhen kontrat yaptınız. Sizin işiniz kolay değildir, ama Allahtan, dünyevi ve semavi meleklerden bir hayli yardım alıyorsunuz.

Bu kitap için anket yaptığım kişiler kendi kişisel deneyimlerine dayanan denenmiş ve güvenilir tavsiyelerde bulunmaktan mutlu oldular:

Melekler ve dua etmek: Cynthia Berkeley, özellikle araba kullanırken çocukları huysuzlandıklarında, çocukların koruyucu meleklerinden onların sakinleşmelerine yardımcı olmalarını rica etmenin çok etkili olduğunu söylüyor.

Onların görsel olduklarını anlayın: Sağ-beyinleri hâkim olan insanlar dile-dayalı bellek yerine, görsel belleğe sa-

hiptirler. Örneğin, onlar sözcüklerin fonetik olarak verdikleri sesleri değil, onların *görünüşlerini* ezberleyeceklerdir. Catherine Poulton, beş yaşındaki oğlu Kylan'ın bilgiyi farklı bir biçimde işlemiden geçirdiğini hatırlamasının ona yardımcı olduğunu anlatıyor. Kylan, iki yaşındayken, alfabetini hatırlamak için çok uğraşıyordu, ama sonra bir gün bir dergiyi karıştırırken durdu ve bir resmi işaret ederek, doğru bir biçimde, "Bu George Washington," dedi. İşte o zaman Catherine Kylan'ın görsel işlemciliğinin boyutunu anladı.

Zorlamayın, açıklayın: Bir Kristal Çocuğu zorlamak sadece bir güç mücadelesine yol açar. Pam Caldwell, dört yaşındaki kızı Hannah'ın çok tatlı ve geçinilmesi kolay bir çocuk olduğunu söylüyor... tabii, onu istemediği bir şeyi yapmaya zorlamadıkça. "Ama siz isteğinizin ardındaki mantığı açıkladığınızda, Hannah genellikle itaat ediyor ya da daha iyi bir çözüm buluyor," diyor Pam, ve Hannah ile, o sanki bir çocuk değil de bir yetişkinmiş gibi konuşmanın çok işe yaradığını gördüğünü söylüyor.

Bir başka Kristal Çocuğun annesi, Penny de, Pam ile aynı fikirde: "Onların farklı olmalarına izin verin ve onları "normal" davranmaya zorlamayın. Çocuklarınızla daha içgüdüsel olarak iletişim kurmak mümkün olduğundan, onları konuşmaya zorlamayın. Onlar hazır olduklarında, sözlü olarak konuşmalarına ihtiyaç olduğunu gördüklerinde konuşacaklardır. Genellikle bu onlar kendi özgün iletişim biçimlerini anlamaz görünen kişilerle etkileşime girdiklerinde olacaktır."

Bağlılık Ana Babalığı: Anket yaptığım ana babaların birçoğu Kristal Çocukları için özellikle yararlı olan bir yetiştirme tarzı olarak "Bağlılık Ana Babalığı"nı tavsiye ediyordu. Bağlılık Ana Babalığı, ana babalara çocukları ağladığında ona karşı duyarlı ve şefkatli davranarak, meme emzirerek, onu bir bebek askısıyla göğsünde taşıyarak, onunla birlikte uyuyarak,

ve yumuşak bir ev ortamı sağlayarak çocuklarıyla birbirlerine fiziksel ve duygusal olarak bağlanmayı öğütleyen bir felsefedir. Birçok kitap ve İnternet sitesi bu ana babalık tarzını anlatmaktadır.

Hayvanları yaramazlık durumlarına getirmek: İşte Misty adlı bir anneden parlak bir fikir: “İki yaşındaki kızım Leah yaramazlık ettiği, aşırı davranışlarda bulunduğunda ona, ‘Kediler seni izliyorlar!’ diyorum. Bu onu hemen sakinleştiriyor.” Leah, kedilerin saygısını yitirmek istemiyor!

Yaşayın ve bırakın yaşasınlar: Yedi yaşındaki Liam’ın annesi şöyle diyor: “Ben katı ve çok kuralcı değilim. Ben bir köle efendisi değilim. Oğlumun olduğu gibi olmasına izin veriyorum. Liam hangi işleri yapması gerektiğini içgüdüsel olarak biliyor ve onları yapıyor. Aramızda hiçbir tartışma, bağırıp çağırma olmuyor. Ben ona karşı dürüst ve içten davranıyorum ve o da bana aynı şekilde karşılık veriyor. Biz mutlu, kaygısız ve sevecen bir aileyiz ve işlevlerimizi elimizden geldiği kadar yapmaya çalışıyoruz.”

Sue adlı bir başka anne de aynı fikirde: “Bu çocukların koşup oynama, kendileri olma özgürlüğüne ihtiyaçları var. Onlar okuldan öfkeli geldiklerinde, bunun nedeni tüm gün boyunca kafese kapatılmaktan bıkip usanmış olmalarıdır; onların kendi duygularını hissetme özgürlüğüne ihtiyaçları var.”

Kendinize iyi bakın: Yine bir anne, Kathy şöyle diyor: “Kristal Çocukların ana babaları düzenli olarak yoga ya da meditasyon yapmalı ve Tanrısal rehberliklerinin farkına varmak için sessizlik içinde kendi içlerine yönelmeliler. Bir günlük tutun. Kristal Çocuklarınıza mektuplar yazın -bu, çocuklarınız büyüdüklerinde onlar için harika bir armağan olmakla kalmayacak, sizin yıllar boyunca meydana gelen mucizevi olayların bir kaydını tutmanızı da sağlayacaktır.”

Onlarla yüksekten bakan bir tavırla konuşmayın:

Crystal, üç yaşındaki kızı Zoey'in birisinin ona üstünlük tasladığını ya da yüksekten bakan bir tavırla konuştuğunu hissettiğinde tepki gösterdiğini söylüyor. Kristal Çocuklarınızla sevgili bir arkadaşınıza göstereceğiniz kadar saygıyla konuşmanız önemlidir.

Melodik tonlamalar yapmak:

İki Kristal Çocuk annesi Sue, kocası Darren ile birlikte her gece çocukları uykuya dalarken tonlamalar yaptıklarını söylüyor. Çocuklar şimdi, "Anne, şu *oohhh* şeyini bana yapar mısın, lütfen?" diyerek onun tonlama yapmasını rica ediyorlar.

Eğitim vermek:

Evde eğitim verebilen, ya da çocuklarını Waldorf veya Steiner okullarına gönderebilen ana babalar çocuklarının bundan çok mutlu olduklarını ve öğrenim potansiyellerini kullanıp büyük başarı kazandıklarını bildiriyorlar.

Dört yaşındaki bir Kristal Çocuğun annesi oğlunun bir Waldorf çocuk yuvasına devam ettiğini ve onun özsaygısında, sosyal düzen duygusunda ve hayal gücünde olumlu değişimler olduğunu söylüyor. (Waldorf ve Steiner okulları hakkında bilgi edinmek için Kuzey Amerika'da **awsna.org** sitesine; İngiltere'de **steinerwaldorf.org.uk** sitesine; Avustralya'da **steiner-australia.org** sitesine; ve diğer ülkelerde İnternet fihristlerine başvurabilirsiniz.)

Eğer programınız ya da bütçeniz bu seçeneklere izin vermiyorsa, Michelle başka bir yaklaşımda bulunmanın harika bir örneğini oluşturuyor. O, altı yaşındaki oğlu Robert'in sınıf arkadaşlarından çok ileride olduğunu söylüyor: "O çok zeki ve meraklı, bu yüzden biz okul-eğitimine ek olarak evde geniş bir eğitim veriyoruz." Michelle, Robert'in yaratıcı olan her şeyi sevdiğini ve plânlı programlı olmanın ona iyi geldiğini söylüyor. Birçok ana baba da çocuklarının çalışmalarına yardım ettiklerinde hemen olumlu sonuç aldıklarını bildiriyor.

Meditasyon: Birçok ana baba gibi, beş yaşındaki Kylan'ın annesi Catherine de, "Oğlum meditasyon yapmayı ve dua etmeyi seviyor," diyor.

Doğuya ait egzersizler: Tai chi, qi gong, yoga ve karate gençlerin enerjisi için harika çıkış yollarıdır ve Kristal Çocuklara kendi enerjileriyle ve başkalarının enerjileriyle çalışmayı öğretmenin iyi vasıtalarıdır.

Catherine'in oğlu Kylan karate derslerini seviyor. "Karate ona içsel gücünü etkili bir biçimde kullanmayı öğretiyor," diye açıklıyor annesi. "Onun harika bir öğretmeni var ve çocuklar karateyi rekabetçi bir biçimde yapmıyorlar. Ayrıca, karate Kylan'a bedeninin çevresinde koruyucu bir alan oluşturmayı da öğretiyor, böylece o diğer insanların enerjisini, sorunlarını içine almadan empatik olabiliyor (o son derece duyarlı bir çocuk). Karate ona çok güçlü biçimde köklenmeyi ve enerjisini temizlemeyi de öğretiyor."

Dikkatinizi verin ve gerçeği söyleyin: Beş yaşındaki Alice'in annesi Denise şöyle diyor: "Daima dikkatinizi verin. Bu çocuklar ihmal edilmekten hoşlanmıyorlar. Gerçeği asla çarpıtmayın ya da onlara yalan söylemeyin; onlar her zaman yalanları tanıyorlar ve eğer sizin yalanınızı yakalarlarsa çok üzülebilir, altüst olabilirler. Daima verdiğiniz sözlerde durun; sözünüzü tutmanız onlar için çok önemlidir."

Sabır: Üç yaşındaki Abbie'nin annesi Andrea, ana babaların Kristal Çocuklarına karşı sabırlı olmalarını tavsiye ediyor ve şöyle diyor: "Onlar diğer çocuklar gibi değiller, ve eğer şans tanınırsa, sunacak çok daha fazla şeye sahipler. Bu onları, toplumun istediği şeye 'uymalarını' sağlamak için ilaçlarla uyuşturmamak anlamına geliyor."

Süreklilik-Tutarlılık: Birçok ana baba Kristal Çocuklarının sürekli ve tutarlı bir beslenme ve uyuma programıyla

daha rahat ettiklerini söylüyor. Araştırmalar çocukların ne bekleyeceklerini bildiklerinde kendilerini güvende hissettiklerini gösteriyor. Beş ve altı yaşlarında iki çocuk annesi olan Mary bu konuda şöyle diyor: “Onlara bir hayli sevgi göstermenin yanı sıra, çocukları her gece aynı saatte yatırmam olumlu bir fark yaratıyor.”

Onlardan öğrenin: İki Kristal Çocuk annesi Cynthia Kristallerin bizim öğretmenlerimiz olduklarını hatırlatıyor ve şöyle diyor: “Biz bu çocuklara bu üç-boyutlu realitede nasıl işlev yapacaklarını ve oyunu nasıl oynayacaklarını öğretebiliriz, ama gerçekte, onlar bize bunun çok ötesindeki şeyleri öğretmek üzere burada bulunuyorlar. Eğer siz onlara karşı kalpten davranmıyorsanız, bu çocuklar bunu anlarlar. Eğer bu çocukların yaramaz, haylaz olmalarını beklerseniz, bilin bakalım ne olur? Onlar öyle olurlar. Kendi dürüstlüğüne ve beklentilerinize dikkat edin. Onlar sizi bir kitap gibi okuyabilir ve bununla oynayabilirler.”

İmgeleme: Kristal Çocuklar son derece görsel olduklarından, siz onların imgeleme (hayalinde canlandırma) alıştırmaları yaparak ruh hallerini düzeltmelerine ve isteklerini tezahür ettirmelerine yardımcı olabilirsiniz. İşte, İngiltere’de bir ilkokul öğretmeni olan Rosie İsmail’in sınıfında uygulattığı harika bir imgeleme. O şöyle anlatıyor:

“Son dört yıldır, kişisel yaşamımda imgelemeleri kullanarak, renklerle şifa çalışmaları yaptım. Pembe rengi hayalinde canlandırmanın ne kadar etkili olduğunu fark ettiğimde, bu çalışmayı sınıfımda da yaptırdım ve onun bu küçük çocuklar için harika ve etkili sonuçlar verdiğini gördüm. Pembe, insanda huzur ve uyum yaratan ve bunu diğer insanlara da yansıtan şifa verici ve sevecen bir renktir.

Bu basit imgeleme yöntemine ben 'Sibirli Pembe Işık' adını verdim. Çocuklardan gözlerini kapatıp benimle birlikte beş-altı kere derin nefes alıp, nefeslerini yavaş yavaş vermelerini istiyorum. Sonra, ayaklarının altında pembe sihirli bir ışık imgelemelerini, bu rengin giderek tüm bedenlerini kuşattığını görmelerini istiyorum. Eğer bu pembe ışığı göremezlerse, bunun o kadar önemli olmadığını, ama onun güçlü olduğunu ve onu sadece düşünmelerinin bile yeterli olduğunu söylüyorum. Bu pembe ışığı çok sihirli olarak imgelemelerini ve onun kendilerini sıcak bir battaniye gibi sardığını görmelerini söylüyorum. Bu sihirli pembe ışık içinde bir dilek dilemelerini ve onu nefesleriyle birlikte içlerine çekmelerini istiyorum, ve sonra bu alıştırmayı hep birlikte iki derin nefes alarak bitiriyoruz. Sonra onlara gözlerini açmalarını, kollarını iki yana uzatıp, 'Bu iyi geldi!' demelerini söylüyorum. Bu imgelemeden sonra çocukların çok daha sakin, mutlu ve sevecen olduklarını görüyorum."

Enerjisel yardım: Bu duyarlı ve psişik çocukların bizim yardımımıza ihtiyaçları var! Onlar (iyi niyetli ana babaları da dahil olmak üzere) diğer insanların enerjilerini emen süngerler gibiler. David Morelli, Boulder, Colorado'daki Psişik Ufuklar Merkezi'nde çocuklara spiritalite dersleri veren profesyonel bir psişik. O aynı zamanda bir Montessori okulunda öğretmenlik de yapıyor. David bu konuda şöyle bir araştırma öneriyor:

"Kristal Çocukların ana babaları düzenli olarak yoga ya da meditasyon yapmalı ve Tanrısal rehberliklerinin farkına varmak için sessizlik içinde kendi içlerine yönelmeliler."

“Sınıfımda çocuklara öğrettiğim yöntemlerden biri şu: Çocuklardan ellerinin arasında bir baloncuk imgelemelerini, “olumsuz” enerjiyi o baloncunun içine koymalarını ve ellerini birbirine vurarak onu patlatmalarını istiyorum. Onlar bir baloncunun içine her şeyin -ana babalarının, öğretmenlerinin ya da arkadaşlarının- enerjisini koyup onu patlatabilirler. Çocuklar baloncuklarını oluşturup onları patlattıktan sonra, onlardan başlarının üzerinde altın renginde, mutluluk verici bir enerji imgelemelerini ve bu rengin tüm bedenlerini doldurduğunu görmelerini istiyorum. Bu, giden enerjilerin yerini alacak yeni enerjiyi bedene aktarıyor.”

Sadece, onları sevin: İki Kristal Çocuk ve bir İndigo Çocuk annesi olan Gloria, şöyle diyerek çocuk yetiştirmeyi perspektife oturtuyor:

“Ben en önemli şeyin sevgi olduğunu öğrendim. Sabırlı ve şefkatli olmak önemlidir. Şunu unutmayalım ki biz bu dünyada matematikte ustalaşmak için bulunmuyoruz. Çocuklarınıza gülümsemek ve onlarla birlikte gülmek, var olan en iyi duyguyu yaratır, öyleyse bunu yapın! Örneğin, yere süt döktüklerinde onlara kızmak yerine, yüzünüze komik ifadeler vererek bakın. Dışarıda yağmur yağarken, çocuklarınızla birlikte yağmurda dans edin. Onları sevin, sevin, sevin!”

Çocukların Ağzından:

Birçok Kristal Çocuk da yetişkinler için bilgelik sözleri sundu:

Beş yaşındaki Audrey: “Ben bu kitabın insanların bizi anlamalarını sağlamasını isterdim.”

Annesi altı yaşındaki Crystal'e insanlara ne söylemek istediğini sorduğunda, o şöyle dedi: "Sevin. İnsanları sevin, onlara yardım edin ve iyi davranın."

Altı yaşındaki Robert: "Söyleyebileceğim tüm şey şu: Evrendeki herkese (eğer diğer gezegenlerde yaşam varsa) iyi bir yaşam, sevgi dolu bir kalp ve güzel yiyecekler diliyorum. Siz büyükler Kristal Çocuklara yardım etmek istiyorsanız, onları koruyun, onlarla birlikte oyun oynayın ve onlarla birlikte okuyun."

Annesi dört yaşındaki Colin'e insanlara ne söylemek istediğini sorduğunda, o şöyle dedi: "Onlara, Tanrı ve meleklerin daima -korktuklarında bile- onlarla birlikte olduğunu söylemek isterdim."

Üç yaşındaki Haley: "Ben geceleri yatmadan önce dua ederken meleklerimden bana ışıkla dolu rüyalar getirmelerini istiyorum."

Yedi yaşındaki Hannah: "Gökkuşağının sonundaki altın sepeti gözden kaybolabilir, öyleyse sahip olduğunuz şeyler için şükredin."

Yedi yaşındaki Jacob: "Gelecek için, herkes öldükten sonra tekrar geri döneceğini bilmeli."

Beş yaşındaki Kylan: "Ben bu gezegen hakkında bir şey söylemek istiyorum. Onun bir kalbi, sevgisi ve sevinci var. İnsanlar duvarlarına mutlu olmalarını hatırlatan tabelalar asarak kendilerine yardım edebilirler. Bu tabelalar şöyle demelidir: MUTLU OL!"

YAZAR HAKKINDA

Doreen Virtue, Ph.D., danışmanlık psikolojisinde Ph.D., M.A. ve B.A. derecelerine sahip olan bir durugörür metafizikçidir. Daha önce, diğer psikolojik programların yanı sıra bir gençlik uyuşturucu madde ve alkol tedavisi programının yöneticisi olan Doreen, şimdi yazarlık ve öğretmenlik faaliyetlerinde Melek Terapisini öğretmektedir.

Doreen'in, *The Care and Feeding of Indigo Children* adlı kitabının yanı sıra, on dokuz kitabı daha vardır ve *Messages from Your Angels* ve *Healing with the Angels* adlı kitaplar (ve kehanet kartları) da bunların arasında yer almaktadır.

Kendisi dünyanın birçok yerinde konferanslar vermektedir ve *The Oprah Winfrey Show*, *CNN*, *The View*, *Beyond with James Van Praagh*, *Body&Soul Australia*, ve *Good Morning America* gibi birçok televizyon ve radyo programına katılmıştır.

Doreen'in seminer programları ve diğer bilgiler için şu siteyi ziyaret edebilirsiniz: **www.AngelTherapy.com**.

Doreen ayrıca özellikle Kristal Çocuklara adanmış bir websitesi de kurmuştur; burada ana babalar, öğretmenler, Kristal Çocuklar ve konuyla ilgilenen diğer kişiler için bir mesaj sayfası da bulunmaktadır. Adres: **[www.The Crystal Children.com](http://www.TheCrystalChildren.com)**.

KRİSTAL ÇOCUKLAR

Kristal Çocuklar, İndigo Çocuklardan sonra dünyaya gelmiş olan yeni kuşaktır. Bu kuşak önceki kuşaklardan oldukça farklıdır. Birçok bakımdan ideal olan bu çocuklar insanlığın nereye doğru yönediğini göstermektedirler...ve bu çok olumlu bir yöndür! Bu çocuklar, İndigolar gibi son derece psişik ve duyarlıdır, ama onlar gibi savaşçı ruhlu ve öfkeli değil, mutlu, bağışlayıcı ve sakin yaratılışlıdır.

Kristal Çocuklar içsel ve dışsal olarak çok güzeldirler; gözle rine bir kez baktığınızda, onlardaki tanrısal sevgiyi ve bilgeliği görrebilirsiniz. Onların auraları parlak ve harelidir; onlar adeta içlerin den ışık saçarlar! Onlar geçmiş yaşamlarından, uzak galaksilerden, barış ve sevgiyle ilgili derin içgörülerinden söz ederler.

Bu kitap (seveceklilikleri, duyarlılıkları, bilgilerleri, şifacılık yetenekleri, psişik güçleri, sanatçı yanları, doğayla bağları, beslenme alışkanlıkları gibi) bu çocuklarla ilgili birçok konuyu kapsamakta ve ayrıca Kristal Çocuklarla, onların ana babalarıyla, öğretmenleriyle yapılan görüşmeleri ve onların tavsiyelerini içermektedir. Bu kitap bu çocukları mutlu ve sağlıklı tutmanın yollarını ve onların özel yeteneklerini bozabilecek yanlışlardan nasıl kaçınabileceğimizi de anlatmaktadır.

Doreen Virtue, Ph.D., danışmanlık psikolojisinde Ph.D., M.A. ve B.A. derecelerine sahip olan bir durgörür metafiziktir. Yayınlamış elli kitabı vardır. Dünyanın birçok yerinde seminerler ve konferanslar vermekte, çeşitli televizyon programlarına konuk olarak katılmaktadır. Doreen ayrıca, özellikle Kristal Çocuklara adanmış bir websitesi de kurmuştur. Akasha Yayınları daha önce yazarın İlahi Rehberlik adlı kitabını da yayınlamıştır.

ISBN 978-975-6793-57-2

9 789756 793572

www.akasa.com.tr

AKAŞA®